

## II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

## SPRENDIMAI

## KOMISIJOS SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 20 d.

dėl valstybės pagalbos Nr. SA 16237 (C58/02) (ex N118/02), kurią Prancūzija suteikė bendrovei SNCM

(pranešta dokumentu Nr. C(2013) 7066)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2014/882/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio <sup>(1)</sup> 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtus straipsnius <sup>(2)</sup> ir atsižvelgdama į tas pastabas,

kadangi:

## I. PROCEDŪRA

- 1) 2002 m. vasario 18 d. Prancūzija Komisijai pranešė apie restruktūrizavimo pagalbos bendrovei *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (toliau – SNCM) planą, kuris buvo papildytas 2002 m. liepos 3 d. <sup>(3)</sup>. Šis restruktūrizavimo planas pateiktas gavus 2001 m. gruodžio 20 d. Prancūzijos institucijų pranešimą apie 22,5 mln. EUR avansą grynaisiais pinigais, kurį kaip sanavimo pagalbą bendrovė *Compagnie Générale Maritime et Financière* (toliau – CGMF) <sup>(4)</sup> suteikė bendrovei SNCM. 2002 m. liepos 17 d. sprendimu <sup>(5)</sup> (toliau – 2002 m. sprendimas) Komisija pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytą pirminę pagalbos tyrimo procedūrą bendrovei SNCM skirtai sanavimo pagalbai pritarė. Restruktūrizavimo pagalba, apie kurią pranešta, apėmė SNCM rekapitalizavimą, vykdomą per CGMF pervedant 76 mln. EUR;

<sup>(1)</sup> 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai tapo atitinkamai Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsniais. Šios abiejų Sutarčių nuostatos iš esmės sutampa. Šiame sprendime nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius prireikus suprantamos kaip nuorodos į atitinkamai EB sutarties 87 ir 88 straipsnius. SESV taip pat padaryta tam tikrų terminijos pakeitimų, pavyzdžiui, terminas „Bendrija“ pakeistas terminu „Sąjunga“, „bendroji rinka“ – „vidaus rinka“, o „Pirmosios instancijos teismas“ – „Bendroju Teismu“. Šiame sprendime vartojama SESV terminija.

<sup>(2)</sup> OL C 303, 2006 12 13, p. 53.

<sup>(3)</sup> Užregistruotas numeriu TREN A/61846.

<sup>(4)</sup> CGMF – tai finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios 100 % kapitalo priklauso Prancūzijos valstybei ir kuri tarpininkauja valstybei atliekant bet kokias jūrų transporto, laivų įrengimo ir frachtavimo operacijas Viduržemio jūroje.

<sup>(5)</sup> OL C 148, 2003 6 25, p. 7.

- 2) 2002 m. rugpjūčio 19 d. raštu Komisija Prancūzijos institucijoms pranešė, kad priimtas sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą <sup>(6)</sup>; šis sprendimas priimtas taikant EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 <sup>(7)</sup> 6 straipsnį;
- 3) 2002 m. spalio 8 d. <sup>(8)</sup> Prancūzijos institucijos Komisijai pateikė savo pastabas dėl 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendimo <sup>(9)</sup>;
- 4) Prancūzijos institucijų prašymu 2002 m. spalio 24 d., 2002 m. gruodžio 3 d. ir 2003 m. vasario 25 d. buvo surengti darbo susitikimai su Komisijos tarnybomis;
- 5) pradėjusi vykdyti procedūrą Komisija gavo dviejų įmonių pastabas – 2003 m. sausio 8 d. jas pateikė įmonė *Corsica Ferries France* (toliau – CFF) <sup>(10)</sup>, o 2003 m. sausio 7 d. – *STIM d'Orbigny* (grupė *Stef-TFE*) (toliau – *STIM*), taip pat įvairių Prancūzijos vietos ir regionų valdžios institucijų pastabas, pateiktas 2002 m. gruodžio 18 d. ir 2003 m. sausio 9 bei 10 d., 2003 m. sausio 13 bei 16 d. ir vasario 5 bei 21 d. raštais Komisija perdavė šias pastabas Prancūzijai ir paprašė pateikti pastabas dėl jų;
- 6) Prancūzijos institucijos pastabas dėl CFF ir *STIM* pastabų Komisijai pateikė 2003 m. vasario 13 d. <sup>(11)</sup> ir gegužės 27 d. <sup>(12)</sup>;
- 7) 2003 m. sausio 16 d. Komisijos tarnybos nusiuntė prašymą pateikti papildomą informaciją, į kurią Prancūzijos institucijos atsakė 2003 m. vasario 21 d.;
- 8) 2003 m. vasario 10 d. rašte <sup>(13)</sup> Prancūzijos institucijos pateikė argumentų siekdamas įrodyti, kad pagalbos plane visapusiškai laikomasi Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti <sup>(14)</sup> (toliau – 1999 m. gairės);
- 9) 2003 m. vasario 25 d. <sup>(15)</sup> Prancūzijos institucijos Komisijos prašymu perdavė akcininkų susitarimo, kurio privalo laikytis *SNCM* ir *STIM*, kopiją;
- 10) Sprendimu 2004/166/EB (toliau – 2003 m. sprendimas) <sup>(16)</sup> Komisija su tam tikromis išlygomis pritarė, kad restruktūrizavimo pagalba bendrovei *SNCM* būtų suteikta sumą išmokant dviem dalimis: viena dalis – 66 mln. EUR, kita – ne didesnė negu 10 mln. EUR (ją reikės nustatyti pagal grynąsias pajamas, gautas po to, kai priėmus 2003 m. sprendimą parduota turto). Išmokėti pirmąją dalį buvo leista 2003 m. sprendimu;
- 11) 2003 m. spalio 13 d. CFF Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismui (toliau – Bendrasis Teismas) pateikė ieškinį dėl 2003 m. sprendimo panaikinimo (toliau – byla T-349/03);

<sup>(6)</sup> OL C 308, 2002 12 11, p. 29.

<sup>(7)</sup> 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1). 2002 m. rugsėjo 11 d. Prancūzijos institucijoms paprašius 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime ištaisyti kelias faktines klaidas, 2002 m. lapkričio 27 d. Komisija priėmė sprendimą, kuriuo iš dalies keičiamas 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendimas (paskelbtą OL C 308, 2002 12 11, p. 29). Suinteresuotųjų šalių buvo paprašyta nuo tos dienos teikti pastabas dėl pagalbos plano.

<sup>(8)</sup> 2002 m. rugsėjo 11 d. Prancūzijos institucijos paprašė pratęsti pastabų dėl 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendimo pateikimo terminą; 2002 m. rugsėjo 17 d. Komisijos tarnybos šį terminą sutiko pratęsti.

<sup>(9)</sup> Užregistruotos numeriu SG(2002) A/10050.

<sup>(10)</sup> Užregistruotos 2003 m. sausio 15 d. numeriu DG TREN A/10962.

<sup>(11)</sup> Užregistruota numeriu SG(2003) A/1691.

<sup>(12)</sup> Užregistruota numeriu TREN A/21531.

<sup>(13)</sup> Užregistruotas numeriu SG(2003) A/1546.

<sup>(14)</sup> OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

<sup>(15)</sup> Užregistruota numeriu TREN A/21701.

<sup>(16)</sup> 2003 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimas 2004/166/EB dėl restruktūrizavimo pagalbos, kurią Prancūzija ketina suteikti bendrovei *Société nationale maritime Corse-Méditerranée* (*SNCM*) (OL L 61, 2004 2 27, p. 13).

- 12) Sprendimu 2005/36/EB (toliau – 2004 m. sprendimas) <sup>(17)</sup> Komisija nusprendė, kad, jos nuomone, dėl pakeitimų, kuriuos 2004 m. birželio 23 d. paprašė atlikti Prancūzija, t. y. dėl to, kad laivų, kuriuos bendrovei SNCM leista naudoti priėmus 2003 m. sprendimą, sąraše laivas *Aliso* pakeičiamas laivu *Asco* ir kad *Aliso* parduodamas vietoj *Asco*, nekyla abejonių, jog restruktūrizavimo pagalba, kurią leista skirti 2003 m. sprendimu, yra suderinama su bendrąja rinka;
- 13) 2005 m. kovo 16 d. sprendimu (toliau – 2005 m. sprendimas) <sup>(18)</sup> Komisija leido išmokėti antrąją restruktūrizavimo pagalbos dalį – 3,3 mln. EUR, taigi visa restruktūrizavimo pagalba, kurią leista teikti, suma pasiekė 69,3 mln. EUR;
- 14) 2005 m. birželio 15 d. byloje T-349/03 <sup>(19)</sup> Bendrasis Teismas 2003 m. sprendimą panaikino, nes buvo klaidingai įvertinta mažiausia pagalba;
- 15) 2005 m. spalio 25 d. <sup>(20)</sup> Prancūzijos institucijos Komisijai pateikė informaciją apie bendrovės finansinę padėtį, susidariusią po to, kai 2002 m. vasario 18 d. pranešta apie restruktūrizavimo pagalbos planą;
- 16) 2005 m. lapkričio 17 d. <sup>(21)</sup> Prancūzijos institucijos pateikė duomenis, susijusius su 2002 m. restruktūrizavimo plano atnaujinimu ir nuosavo SNCM kapitalo atkūrimu <sup>(22)</sup>;
- 17) 2006 m. kovo 15 d. Prancūzijos institucijos Komisijai pateikė rinkos analizės santrauką, verslo planą (duomenis apie pajamas) ir prognozuojamo pelno (nuostolio) ataskaitą <sup>(23)</sup>. 2006 m. kovo 28 d. ir 2006 m. balandžio 7 d. Komisijos tarnyboms pateikta papildomų dokumentų <sup>(24)</sup>. Be to, šiuose dokumentuose Prancūzijos institucijos paragino Komisiją laikytis nuostatos, kad 2002 m. restruktūrizavimo pagalbos dalis, būtent 53,48 mln. EUR, yra kompensacija už viešąją paslaugą, todėl ją reikėtų laikyti ne pagal restruktūrizavimo planą priimta priemone, o suma, kuri nėra pagalba pagal Sprendimą *Altmark* <sup>(25)</sup>, arba laikyti atskira ir su restruktūrizavimo planu nesusijusia priemone pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį;
- 18) 2006 m. balandžio 21 d. Komisijai buvo pranešta apie bendrovių susijungimo planą, pagal kurį įmonės *Veolia Transport* (toliau – VT) <sup>(26)</sup> ir *Butler Capital Partners* (toliau – BCP) įgijo teisę bendrai kontroliuoti SNCM <sup>(27)</sup>; apie šį planą pranešta pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 <sup>(28)</sup> 4 straipsnį. 2006 m. gegužės 29 d. Komisija priėmė sprendimą <sup>(29)</sup> neprieštarauti susijungimui, apie kurį pranešta, ir paskelbti, kad jis suderinamas su bendrąja rinka;
- 19) 2006 m. birželio 21 d. <sup>(30)</sup> Prancūzijos institucijos Komisijai pateikė 2006 m. gegužės 26 d. Ekonomikos, finansų ir pramonės ministerijos nutarimą, kuriuo patvirtinamos bendrovės *Société nationale des chemins de fer français* (toliau – SNCF) nustatytos finansinės operacijos, ir 2006 m. gegužės 26 d. Dekretą Nr. 2006–606 dėl SNCM perėjimo į privatųjį sektorį;
- 20) 2006 m. birželio 7 d. Komisijai buvo pateikta informacija apie įgaliojimą teikti viešąsias paslaugas ir socialinę pagalbą, susijusią su maršrutais į Korsiką <sup>(31)</sup>;

<sup>(17)</sup> 2004 m. rugsėjo 8 d. Komisijos sprendimas 2005/36/EB, iš dalies keičiantis Sprendimą 2004/166/EB dėl pagalbos struktūrinei pertvarkai vykdyti, kurią Prancūzija planuoja suteikti Korsikos ir Viduržemio jūros valstybinei jūrų bendrovei SNCM (OL L 019, 2005 1 21, p. 70).

<sup>(18)</sup> OL C 16, 2006 1 21, p. 20.

<sup>(19)</sup> Žr. 2005 m. birželio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Corsica Ferries France SAS prieš Komisiją* (T-349/03, 2005 m. Rink. p. II-2197).

<sup>(20)</sup> Užregistruota numeriu TREN A/27546.

<sup>(21)</sup> Užregistruota numeriu TREN A/30842.

<sup>(22)</sup> Papildoma informacija pateikta 2005 m. lapkričio 30 d. raštu (SG(2005) A/10782), 2005 m. gruodžio 14 d. raštu (SG(2005)A/11122) ir 2005 m. gruodžio 30 d. raštu (TREN A/10016).

<sup>(23)</sup> Užregistruota numeriu TREN A/16904.

<sup>(24)</sup> Užregistruota numeriu TREN A/19105.

<sup>(25)</sup> 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Altmark Trans GmbH prieš Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* (280/00, Rink. p. 7747).

<sup>(26)</sup> *Veolia Transport* buvo patronuojamoji bendrovė, kurios 100 % kapitalo priklausė bendrovei *Veolia Environnement*. Tuo metu, kai dar vadinosi *Connex*, *Veolia Transport* vietos valdžios institucijų vardu teikė keleivių vežimo paslaugas (viešojo transporto paslaugas gyvenvietėse, viešojo tarp miestinio ir regioninio transporto paslaugas) ir šiuo pagrindu valdė kelių bei geležinkelių tinklus, taip pat teikė jūrų transporto paslaugas (jų teikė mažiau).

<sup>(27)</sup> OL C 103, 2006 4 29, p. 28.

<sup>(28)</sup> 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004 1 29, p. 1).

<sup>(29)</sup> OL C 148, 2006 6 24, p. 42.

<sup>(30)</sup> Užregistruota numeriu TREN A/25295.

<sup>(31)</sup> Užregistruota numeriu TREN/A/24111.

- 21) 2006 m. rugsėjo 13 d. raštu Komisija Prancūzijos institucijoms pranešė apie sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 659/1999 6 straipsnyje nustatytą oficialią tyrimo procedūrą, susijusią su įgyvendintomis naujomis priemonėmis, naudingomis bendrovei SNCM, ir restruktūrizavimo planu, apie kurį pranešta 2002 m. <sup>(32)</sup> (toliau – 2006 m. sprendimas);
- 22) 2006 m. lapkričio 16 d. Prancūzija Komisijai pateikė savo pastabas, susijusias su 2006 m. sprendimu <sup>(33)</sup>;
- 23) gavusi kai kurių suinteresuotųjų šalių prašymus vienu mėnesiu pratęsti pastabų pateikimo terminą <sup>(34)</sup>, Komisija šį terminą nusprendė pratęsti visoms suinteresuotosioms šalims <sup>(35)</sup>;
- 24) Komisija gavo CFF <sup>(36)</sup> ir STIM <sup>(37)</sup> pastabas, kurios 2007 m. vasario 20 d. raštu buvo perduotos Prancūzijos institucijoms. Savo pastabas taip pat pateikė viena suinteresuotoji trečioji šalis (jos irgi perduotos Prancūzijos institucijoms), kuri 2008 m. gegužės 28 d. jas atsiėmė;
- 25) 2007 m. balandžio 30 d. raštu <sup>(38)</sup> Prancūzijos institucijos pateikė pastabas dėl suinteresuotųjų trečiųjų šalių pastabų;
- 26) 2007 m. gruodžio 20 d. CFF Komisijai pateikė skundą dėl SNCM, kuriuo papildoma 2007 m. birželio 15 d. ir lapkričio 30 d. raštuose pateikta informacija. Šis skundas susijęs su naujos 2007–2013 m. įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutarties, kurią 2007 m. birželio mėn. pasirašė Korsikos teritorinė bendrija (pranc. *Collectivité territoriale de Corse*) ir grupė *Compagnie Méridionale de Navigation-SNCM*, 3 straipsniu. CFF nuomone, taikant šią nuostatą 2007 m. sutelkta apie 10 mln. EUR naujų bendrovei SNCM skirtų finansinių išteklių. Be to, pasak CFF, už viešųjų paslaugų išpareigojimus bendrovei SNCM išmokėta kompensacija yra valstybės pagalba, kuri taip pat neteisėta, nes apie ją nepranešta Komisijai;
- 27) Komisija suinteresuotosioms šalims pranešė, kad nustatytą trečiųjų šalių pastabų pateikimo terminą nusprendė pratęsti iki 2008 m. kovo 14 d.;
- 28) 2008 m. kovo 26 d. Komisija suinteresuotųjų trečiųjų šalių pastabas perdavė Prancūzijai, kuri savo komentarus pateikė 2008 m. kovo 28 d., balandžio 10 d. ir balandžio 28 d.;
- 29) 2008 m. liepos 8 d. sprendime Komisija nurodė mananti, kad naujos 2006 m. priemonės nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, o priemonės, apie kurias pranešta 2002 m., yra su bendrąja rinka suderinama pagalba;
- 30) 2012 m. rugsėjo 11 d. Bendrasis Teismas šį sprendimą iš dalies panaikino <sup>(39)</sup>. Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisijos išvadose dėl 2006 m. įgyvendintų priemonių padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Dėl 2002 m. restruktūrizavimo priemonių jis nusprendė, kad jų analizę reikia peržiūrėti, nes panaikintas sprendimas pagrįstas tuo, kad 2006 m. priemonės nėra pagalba;
- 31) nebuvo panaikinta tik sprendimo nuostata, kuria 53,4 mln. EUR pagalba, suteikta kaip kompensacija už SNCM prisiimtus 1991–2001 m. viešųjų paslaugų išpareigojimus, pripažinta suderinama. Todėl minėtos pagalbos suderinamumas šiame sprendime nebus aptariamas;

<sup>(32)</sup> Žr. 2 išnašą.

<sup>(33)</sup> Užregistruota numeriu TREN/A/37907.

<sup>(34)</sup> 2007 m. gruodžio 28 d. grupės *Stef-TFE* prašymą (Nr. A/20313) ir 2006 m. gruodžio 27 d. *Corsica Ferries* prašymą (Nr. A/20056).

<sup>(35)</sup> 2007 m. sausio 4 d. raštai: vienas skirtas grupei *Stef-TFE* (Nr. D 2007 300067), kitas – grupei *Corsica Ferries* (Nr. D 2007 300068).

<sup>(36)</sup> 2007 m. sausio 11 d., sausio 16 d. ir vasario 9 d. raštai, užregistruoti atitinkamai numeriais TREN/A/21142, A/21669 ir A/23798.

<sup>(37)</sup> 2007 m. vasario 13 d. raštai, užregistruoti numeriais TREN/A/24473 ir TREN/A/23981.

<sup>(38)</sup> Komisijos tarnybų užregistruotas numeriu TREN/A/30979. Prancūzijos institucijos du kartus prašė pastabų pateikimo terminą pratęsti vienu mėnesiu (2007 m. kovo 15 d. ir balandžio 19 d. raštais, užregistruotais numeriais TREN/A/27002 ir A/29928), ir šis terminas buvo pratęstas.

<sup>(39)</sup> Žr. 2012 m. rugsėjo 11 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Corsica Ferries France SAS*, T-565/08 (toliau – 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendimas).

- 32) taigi Komisija privalo priimti naują galutinį sprendimą. Aplinkybės, susiklosčiusios po panaikinto sprendimo priėmimo dienos, neturi būti nagrinėjamos. Iš tikrųjų panaikinus sprendimą Komisija turi įvertinti, viena vertus, ar tam tikros aptariamoms priemonėms atitinka neformalaus rinkos ekonomikos investuotojo veiksmus, kita vertus, jeigu nagrinėjamos priemonės yra valstybės pagalba, ar atitinkamose gairėse nustatytos suderinamumo sąlygos yra įgyvendintos. Pagal Bendrojo Teismo praktiką<sup>(40)</sup> nagrinėdama šiuos du klausimus Komisija gali atsižvelgti tik į informaciją, kurią ji turėjo panaikinto sprendimo priėmimo dieną – 2008 m. liepos 8 d.<sup>(41)</sup>;
- 33) 2012 m. lapkričio 13 d. įvyko Komisijos, Prancūzijos institucijų ir SNCM atstovų susitikimas;
- 34) 2012 m. gruodžio 6 d. ir 2013 m. vasario 5 d. raštais Prancūzijos institucijos du kartus paprašė priimti sprendimą procedūrą pradėti iš naujo, nes: nurodęs apdiraus rinkos ekonomikos investuotojo taikymo kriterijus Bendrasis Teismas esą priėmė novatorišką teismų praktikos sprendimą, dėl kurio prieštaravimų procedūrą būtina pradėti iš naujo. 2013 m. sausio 15 d. ir vasario 13 d. raštais Komisija šiuos prašymus atmetė pabrėžusi, kad procedūra iš naujo gali būti pradėta nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas; ji priminė, kad 2006 m. sprendimu pradėti procedūrą nepadarytas joks pažeidimas. Tačiau Komisija Prancūzijos institucijoms taip pat pranešė, kad jos Komisijai gali pateikti bet kokią papildomą informaciją (svarstymus, analizes) arba bet kokią jų nuomone, tinkamą dokumentą;
- 35) 2013 m. gegužės 16 d. Prancūzijos institucijos Komisijai atsiuntė informacinį pranešimą;
- 36) 2013 m. birželio 19 d. raštu SNCM, nurodžiusi priežastis, panašias į pateiktąsias Prancūzijos institucijų, taip pat paprašė priimti sprendimą oficialią tyrimo procedūrą pradėti iš naujo. 2013 m. liepos 10 d. raštu Komisija šį prašymą atmetė. Tačiau ji SNCM taip pat pranešė, kad bendrovė Komisijai gali pateikti bet kokią papildomą informaciją (svarstymus, analizes) arba bet kokią jos nuomone, tinkamą dokumentą;
- 37) 2013 m. rugpjūčio 27 d. SNCM atsiuntė informacinį pranešimą ir naują SNCM pardavimo ataskaitą;

## II. APRAŠYMAS

### 2.1. SUBJEKTAS, KURIAM TAIKOMOS ŠIAME SPRENDIME APTARIAMOS PRIEMONĖS

- 38) subjektas, kuriam taikomos šiame sprendime aptariamoms priemonėms, yra bendrovė SNCM, į kurią įeina kelios jūrų sektoriuje veikiančios patronuojamosios bendrovės ir kuri teikia jūrų transporto paslaugas – maršrutais, kuriais žemyninė Prancūzija sujungiama su Korsika, Italija (Sardinija) ir Magribu (Alžyru ir Tunisu), plukdo keleivius, lengvuosius automobilius ir sunkiasvores krovinines transporto priemones;
- 39) SNCM – tai akcinė bendrovė, įsteigta 1969 m. susijungus dviem 1850 m. įsteigtoms bendrovėms: *Compagnie générale transatlantique* ir *Compagnie de navigation mixte*. Tuo metu ji vadinosi *Compagnie générale transméditerranéenne*, o 1976 m., po to, kai bendrovė *Société nationale des chemins de fer* (SNCF) tapo jos akcinio kapitalo dalininke, buvo pervadinta *Société nationale maritime Corse-Méditerranée*. Iš tikrųjų šią bendrovę Prancūzijos Vyriausybė pasirinko siekdama įgyvendinti teritorinio tęstinumo su Korsika principą, t. y. pagal 1976 m. kovo 31 d. sutartį, sudarytą 25-erių metų laikotarpiui, suvienodinti jūrų transporto tarifus ir SNCF taikomus geležinkelių transporto tarifus. Anksčiau sutartimi, sudaryta 1948 m. gruodžio 23 d., Prancūzijos Vyriausybė bendrovę *Compagnie générale transatlantique* jau buvo įpareigojusi vykdyti maršrutus į Korsiką;
- 40) tuo metu, kai 2002 m. pranešta apie rekapitalizavimą, 20 % SNCM kapitalo priklausė SNCF, 80 % – CGMF. Bendrovės BCP et VT, pasinaudojusios 2006 m. gegužės 30 d. suteikta galimybe įsigyti SNCM kapitalo (žr. šio sprendimo 18 punktą), valdo atitinkamai 38 ir 28 % SNCM kapitalo; CGMF išsaugojo 25 % šio kapitalo (9 % jo skirta darbuotojams);

<sup>(40)</sup> Žr. 2008 m. liepos 9 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Alitalia prieš Komisiją* (T-301/01, 2008 m. Rink. p. II-01753), visų pirma 137 ir 146 punktus.

<sup>(41)</sup> Taip pat žr. 2012 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *EDF prieš Komisiją* (C-124/10 P) 83–85 ir 104–105 punktus, susijusius su veiksniais, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant nustatyti, ar valstybė elgėsi kaip apdiraus neformalus rinkos ekonomikos investuotojas.

- 41) 2008 m. pagrindinės SNCM patronuojamosios bendrovės buvo *Compagnie Méridionale de Navigation* (toliau – CMN) <sup>(42)</sup>, *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) <sup>(43)</sup>, *Aliso Voyage* <sup>(44)</sup>, *Sud-Cargos* <sup>(45)</sup>, *Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement* (SARA) <sup>(46)</sup>, *Ferrytour* <sup>(47)</sup> ir *Les Comptoirs du Sud* <sup>(48)</sup>;
- 42) 2004 m. rugsėjo mėn. pardavus greitąjį laivą *Aliso*, o 2005 m. gegužės mėn. – greitąjį laivą *Asco* <sup>(49)</sup>, SNCM laivyną sudaro dešimt laivų (penki keleivių ir automobilių keltai <sup>(50)</sup>, keturi mišraus tipo laivai (krovininiai ir keleiviniai) <sup>(51)</sup> ir vienas greitis laivas, paprastai išplaukiantis iš Nicos <sup>(52)</sup>; septyni iš šių laivų priklauso bendrovei SNCM <sup>(53)</sup>;
- 43) siekiant pateikti išsamią informaciją primintina, kad reguliariosios jūrų transporto paslaugos iš žemyninės Prancūzijos uostų į Korsikos uostus ir atgal nuo 1948 m. buvo teikiamos kaip viešosios paslaugos; pagal bendrąją sutartį, kuri iš pradžių sudaryta 25-erių metų laikotarpiui, SNCM ir CMN šias paslaugas kaip koncesioninkės teikė 1976–2001 m. Vadovaujantis galiojančiomis Bendrijos taisyklėmis <sup>(54)</sup> ir surengus Europos masto konkursą <sup>(55)</sup> (jį rengė Korsikos teritorinė bendrija <sup>(56)</sup>), SNCM ir CMN kartu buvo įgaliotos viešąsias paslaugas maršrutu Marselis–Korsika teikti 2002–2006 m., už tai jos gavo finansines kompensacijas;
- 44) 2006 m. pabaigoje, baigiantis įgaliojimui teikti viešąsias paslaugas, buvo paskelbtas naujas Europos masto konkursas minėtoms jūrų transporto viešosioms paslaugoms teikti <sup>(57)</sup>; šias paslaugas už maždaug 100 mln. EUR metinę subsidiją 2007 m. gegužės 1 d.–2013 m. gruodžio 31 d. pavesta teikti grupei SNCM-CMN;
- 45) visiems maršrutais Tulonas–Korsika ir Nica–Korsika paslaugas teikiantiems veiklos vykdytojams taip pat buvo nustatyti su paslaugų teikimo dažnumu susiję įpareigojimai. Šiais maršrutais keliaujantiems Korsikos gyventojams ir kitoms grupėms priskiriamiems keleiviams 2002–2013 m. skiriama socialinė parama, nustatyta pagal 2002 m. liepos 2 d. <sup>(58)</sup> ir 2007 m. balandžio 24 d. <sup>(59)</sup> Komisijos sprendimus;

## 2.2. KONKURENCINĖ APLINKA

- 46) SNCM iš esmės veikia dviejuose atskiruose sektoriuose – keleivių vežimo ir krovinių vežimo. Ji vykdo maršrutus iš Prancūzijos į Korsiką ir Magribą, taip pat vykdo papildomus maršrutus į Italiją ir Ispaniją;

<sup>(42)</sup> SNCM tiesiogiai priklauso nekontrolinis įmonės CMN akcijų paketas, kurį sudaro 45 % šios įmonės akcijų; per bendrovę *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) ji netiesiogiai valdo nekontrolinį CMN akcijų paketą, kurį sudaro 24,1 % šios įmonės akcijų. Faktinė kontrolė nuo 1992 m. patikėta grupei *Stef-TFE*, valdančiai 49 % *Compagnie Méridionale de Participations* (CMP) akcijų. SNCM ir CMN buvo partnerės, įgaliotos teikti viešąsias paslaugas 2001–2006 m., ir kartu įgijo teisę sudaryti naują 2007–2012/2013 m. įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartį.

<sup>(43)</sup> CGTH – tai kontroliuojančioji bendrovė, kurios 100 % kapitalo priklauso bendrovei SNCM.

<sup>(44)</sup> Bendrovė *Aliso Voyage* yra SNCM priklausanti bilietų platintoja. Šią bendrovę sudaro septyniolika visoje Prancūzijoje veikiančių filialų, ji valdo jūrų transporto bilietų, kurių 49,9 % yra SNCM bilietai, pardavimą.

<sup>(45)</sup> Tuo metu, kai priimtas 2003 m. sprendimas, bendrovė SNCM lygiomis teisėmis su transporto įmonių grupe *Delmas* turėjo krovinius plukdančios Prancūzijos laivybos bendrovės *Sud-Cargos*, kurios specializacija – paslaugų teikimas Marokui, akcijų. Kaip matyti iš 2005 m. investicijų plano, kurį Prancūzijos institucijos pateikė 2006 m. kovo 28 d., šios akcijos 2005 m. pabaigoje buvo parduotos už 3,3 mln. EUR.

<sup>(46)</sup> SNCM priklauso 100 % šios bendrovės, atsakingos už SNCM laivų aprūpinimą, kapitalo.

<sup>(47)</sup> Tikroji ūkinė bendrija *Ferrytour*, kurios 100 % kapitalo priklauso SNCM, organizuoja keliones. Ji siūlo keliones jūra į Korsiką, Sardiniją ir Tunisą, taip pat skrydžius daugeliu maršrutų. Papildoma šios bendrijos veikla – siūlomos trumpos kruizinės kelionės ir verslo turizmo paslaugos.

<sup>(48)</sup> 1996 m. įsteigta patronuojamoji bendrovė *Comptoirs du Sud*, kurios 100 % kapitalo priklauso SNCM, valdo visas laivuose esančias parduotuves.

<sup>(49)</sup> Žr. 16 išnašą.

<sup>(50)</sup> Didelis prestižinis keleivių ir automobilių keltas *Napoléon Bonaparte* (talpa – 2 150 keleivių ir 708 automobilių, galia – 43 MW, greitis – 23,8 mazgo); naujas, taip pat didelis prestižinis keleivių ir automobilių keltas *Danielle Casanova*, pristatytas 2002 m. gegužės mėn. (talpa – 2 204 keleiviai ir 700 automobilių, galia – 37,8 MW, greitis – 23,8 mazgo); *Ile de Beauté* (talpa – 1 554 keleiviai ir 520 automobilių, galia – 37,8 MW, greitis – 21,5 mazgo), pradėtas naudoti 1979 m., atnaujintas 1989–1990 m.; *Méditerranée* (talpa – 2 254 keleiviai ir 800 automobilių, galia – 35,8 MW, greitis – 24 mazgai) ir *Corse* (talpa – 2 150 keleivių ir 600 automobilių, galia – 27,56 MW, greitis – 23,5 mazgo).

<sup>(51)</sup> *Paglia Orba* (talpa – 500 keleivių, 2 000 linijinių krovinių metrų ir 120 automobilių, galia – 19,7 MW, greitis – 19 mazgų); *Monte d'Oro* (talpa – 508 keleiviai, 1 615 linijinių krovinių metrų ir 130 automobilių, galia – 14,8 MW, greitis – 19,5 mazgų); *Monte Cinto* (talpa – 111 keleivių, 1 200 linijinių krovinių metrų, galia – 8,8 MW, greitis – 18 mazgų); nuo 2003 m. gegužės mėn. naudojamas *Pascal Paoli* (talpa – 594 keleiviai, 2 300 linijinių krovinių metrų ir 130 automobilių, galia – 37,8 MW, greitis – 23 mazgai).

<sup>(52)</sup> Greitis laivas *Liamone* (talpa – 1 116 keleivių ir 250 automobilių, galia – 65 MW, greitis – 42 mazgai), kuris taip pat plaukia į Tuloną.

<sup>(53)</sup> Visi laivai, išskyrus *Danielle Casanova*, *Pascal Paoli* ir *Liamone*, nuomojami pagal finansinės nuomos sutartį.

<sup>(54)</sup> 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3577/92, taikančiu laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybės narėse (Kabotažo reglamentas) (OL L 364, 1992 12 12, p. 7).

<sup>(55)</sup> OL S 2001/10–007–005.

<sup>(56)</sup> Institucija, kuri pagal minėtą 1991 m. gegužės 13 d. Prancūzijos įstatymą Nr. 91–428 nuo 1991 m. suteikia koncesiją, susijusią su viešųjų paslaugų įsipareigojimais.

<sup>(57)</sup> JO 2006/S 100–107350

<sup>(58)</sup> Valstybės pagalba N 781/2001, kurią leista teikti 2002 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimu (OL C 186, 2002 8 6, p. 3).

<sup>(59)</sup> Valstybės pagalba N 13/2007, kurią leista teikti 2007 m. balandžio 24 d. Komisijos sprendimu ir apie kurią paskelbta Komisijos interneto svetainėje: [http://ec.europa.eu/community\\_law/state\\_aids/transport\\_2007.htm](http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport_2007.htm)

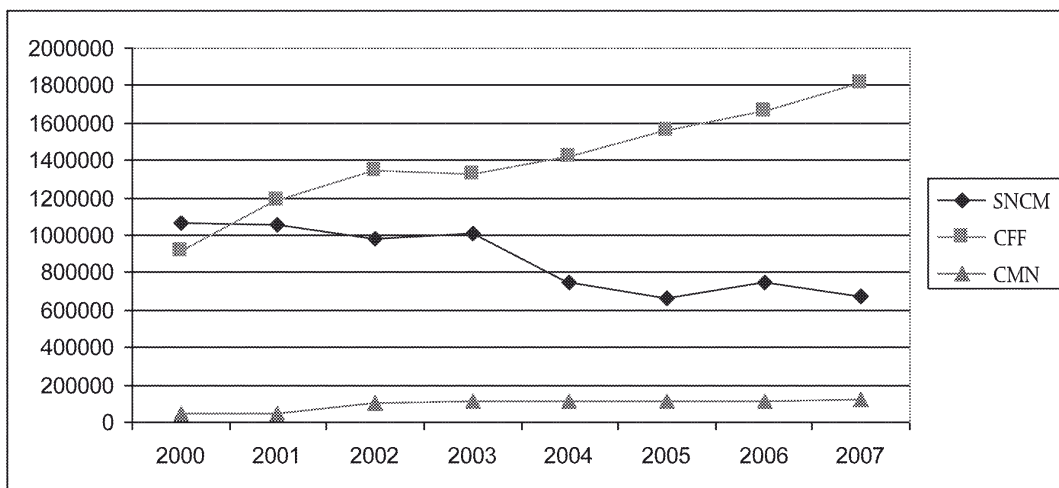
## 2.2.1. Maršrutai į Korsiką

### 2.2.1.1. Keleivių vežimas

- 47) keleivių vežimo į Korsiką rinka labai priklauso nuo metų laikų. Iš tikrųjų šiai rinkai būdinga tai, kad tam tikru metų laiku keleivių srautai būna labai dideli – jie gali būti iki dešimt kartų didesni už mėnesio, kurį keliauja mažiausiai keleivių, srautus; taigi veiklos vykdytojai privalo turėti daug laivų, kad patenkintų šią paklausą. Pusė apyvartos lėšų gaunama liepos ir rugpjūčio mėnesiais. Be to, keleivių srautai skiriasi atsižvelgiant į maršruto kryptį, netgi tuo laikotarpiu, kai jie būna didžiausi: pavyzdžiui, liepos mėn. keleiviai plūsta iš žemyno, o į žemyną laivai grįžta pustuščiai. Todėl vidutiniai metiniai laivų apkrovos rodikliai yra palyginti maži;
- 48) SNCM – tai rinkos senbuvė, teikianti paslaugas maršrutais, kuriais Korsika sujungiama su žemynine Prancūzija. Pagal įgaliojimą teikti viešąsias paslaugas du trečdaliai šios bendrovės veiklos apima maršrutus Marselis–Korsika ir Korsika–Marselis, o vienas trečdalis – maršrutus, susijusius su kitomis išvykimo ar atvykimo vietomis (Nica–Korsika, Tulas–Korsika, tarptautinius maršrutus Sardinijos ar Magribo kryptimis);
- 49) vykdydama savo pagrindinę veiklą SNCM ilgai buvo monopolininkė. Tačiau nuo 1996 m. ji patiria labai greitai didėjančią konkurenciją. Pavyzdžiui, bendrovė CFF šiuo metu yra paslaugų teikimo jūrų maršrutais, kuriais žemynas sujungiamas su Korsika, lyderė, ir jos rinkos dalis vis didėja. Nors CFF šioje rinkoje veikia tik nuo 1996 m., jos vežamų keleivių srautas 2000–2005 m. didėjo 44 % per metus ir toliau auga. Antai 2008 m. beveik [...] (\*) proc. keleivių, keliaujančių jūra iš žemyno į Korsiką ir atvirkščiai, plaukė CFF priklausančiais laivais ir tik [...] (\*) proc. – SNCM priklausančiais laivais; bendrovės CMN laivais plaukė likusieji keleiviai, t. y. [...] (\*) proc.;
- 50) tai, kokią padėtį atitinkamoje rinkoje CFF užėmė nuo 2000 m., taip pat matyti atsižvelgiant į keleivių, kiekvieną sezoną vežtų maršrutais, kuriais Korsika sujungiama su žemynine Prancūzija, skaičių. Iš toliau pateikto grafiko matyti, kad CFF užimama rinkos dalis nuo 45 % 2000 m. padidėjo iki 70 % 2007 m., o SNCM rinkos dalis tuo pačiu laikotarpiu sumažėjo nuo 53 % iki 26 % (SNCM plukdė daugiau kaip milijonu keleivių mažiau);

### Grafikas

**Keleivių, kiekvieną sezoną (gegužės–rugsėjo mėn.) vežtų maršrutais, kuriais žemyninė Prancūzija sujungiama su Korsika, skaičius (2000–2007 m. sezonai)**



Šaltinis: Korsikos regioninis transporto stebėjimo centras

- 51) kiti nedideli SNCM konkurentai maršrutų į Korsiką rinkoje yra *Compagnie Méridionale de Navigation* (CMN), *Moby Lines*, *Happy Lines* ir TRIS;

(\*) Konfidenciali informacija

- 52) nuo 2006 m. SNCM pasiūla ir jos užimamos rinkos dalys, susijusios su maršrutais į Korsiką, sumažėjo; kartu 8 % sumažėjo ir vietų pasiūla (teikiant paslaugas maršrutais iš Nicos ji sumažėjo 20 %, o maršrutais iš Marselio – 3 %);
- 53) tačiau tai, kad SNCM užimamos rinkos dalys toliau mažėja, rodo, jog keleivių pasitikėjimas, kuriam labai neigiamą poveikį padarė dėl 2004 ir 2005 m. socialinių konfliktų, kilusių privatizuojant įmonę, vykę streikai ir neramumai, susigražinamas labai lėtai;
- 54) keleivių vežimo jūra maršrutais, kuriais žemynas sujungiamas su Korsika, rinka nuo 1993 m. didėjo vidutiniškai 4 % kasmet ir toliau turėtų didėti; numatoma, kad 2008 m. (tai faktams nagrinėti tinkamas laikotarpis) ji taip pat padidės [...] (\*) proc., o vėliau turėtų didėti lėčiau. Tačiau neatrodo, kad šioje rinkoje stengtusi išvirtinti naujų dalyvių. Korsikos transporto tarnybai (pranc. *Office des Transports de Corse*) paskelbus konkursą dėl įgaliojimo 2007–2013 m. teikti viešąsias jūrų transporto paslaugas maršrutais, apimančiais kai kuriuos Korsikos uostus, be bendrovių CFF ir SNCM-CMN, kiti kandidatai paraiškų nepateikė, nors paraiškas buvo leidžiama teikti ir dėl dalies paslaugų teikimo aptariamais maršrutais;
- 55) pagrindinė SNCM konkurentė, bendrovė CFF, 1999–2007 m. labai padidino keleivių vietų pasiūlą: nuo 500 000 iki 4,5 mln. (30 % ši pasiūla padidėjo 2006–2007 m.), ir tai leido jai padidinti savo keleivių srautą (nuo 1,3 mln. 2005 m. iki 1,6 mln. 2007 m.) bei užimamą rinkos dalį. Tačiau ir laikantis tokios politikos CFF laivų apkrovos rodikliai struktūriškai yra mažesni nei SNCM; 2007 m. šis skirtumas buvo apie 10 procentinių punktų. Vidutinė SNCM laivų apkrova 2007 m. buvo 48 % – atsižvelgiant į tai, kad ši rinka labai priklausoma nuo metų laikų (žr. pirmiau), tai yra normalu;

#### 2.2.1.2. Krovinių vežimas

- 56) aptariant su Korsika susijusį krovinių srautą pažymėtina, kad 2005 m. SNCM priklausė apie 45 % rinkos, apimančios maršrutus Marselis–Korsika ir Tulonas–Korsika;
- 57) atsižvelgiant į bendrųjų (nelydimų) krovinių srautą, SNCM ir CMN padėtis iš tikrųjų yra beveik monopolinė. Pagal įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartį abi bendrovės iš Marselio dažnai teikia paslaugas į visus Korsikos uostus;
- 58) dėl keltais plukdomų lydimų priekabų, iš viso sudarančių 24 % bendrųjų krovinių srauto matuojant linijiniais metrais, pažymėtina, kad visi keleivius plukdantys veiklos vykdytojai konkuruoja tarpusavyje. SNCM ir CMN taip pat tenka didžioji lydimų krovinių srauto dalis. Kitiems veiklos vykdytojams, pirmiausia CFF, tenka 10 % šių krovinių srauto, t. y. 2 % visos rinkos;
- 59) aptariant keltais plukdomas lydimas motorines transporto priemones<sup>(60)</sup> (2003 m. jos sudarė apie 24 % bendrųjų krovinių srauto) pažymėtina, kad SNCM ir CMN taip pat priklauso didžioji šios rinkos dalis. Tačiau nuo 2002 m. CFF padidino pasiūlą ir dabar jai priklauso apie 15 % rinkos;

#### 2.2.2. Paslaugų teikimas Magribo maršrutais

- 60) Tuniso ir Alžyro rinka didelė – ją sudaro maždaug 5 mln. keleivių, vyrauja oro transportas. Jūrų transportui tenka apie 15 % transporto srautų. Alžyro laivybos rinka didelė, ją sudaro maždaug 560 000 keleivių, o Tuniso rinka mažesnė – apie 250 000 keleivių;
- 61) 2001–2005 m. jūrų transporto rinka, susijusi su maršrutais, kuriais iš Prancūzijos plukdoma Magribo kryptimi, labai padidėjo (apie 13 %). Atsižvelgiant į turistų, vykstančių į šį regioną, srauto didėjimo perspektyvas buvo numatyta (faktams nagrinėti tinkamu laikotarpiu), kad jūrų transporto apimtis iki 2010 m. kasmet turėtų didėti maždaug 4 %;
- 62) Alžyre SNCM išvirtinusi kaip antras pagal dydį rinkos dalyvis (pirmasis – Alžyro valstybinė įmonė *Entreprise Nationale de Transport Maritime de Voyageurs* (ENTMV)). SNCM užimama rinkos dalis nuo 24 % 2001 m. padidėjo iki 35 % 2005 m.;

<sup>(60)</sup> Kelionės metu visas transporto priemones lydi vairuotojas. Kartais vienas vairuotojas išvykimo vietoje pakrauna transporto priemonę, o kitas atvykimo vietoje ją iškrauna. Toks krovinyvis įtraukiamas į apskaitą kaip lydimas, kitaip nei be vilkiko plukdomos priekabos.



- 63) rinkoje, susijusioje su maršrutais Tuniso kryptimi, SNCM įsitvirtinusi kaip antra pagal dydį veiklos vykdytoja (pirmoji – bendrovė *Compagnie tunisienne de navigation* (CTN). Nors nuo 2001 m. SNCM prarado tam tikras rinkos dalis, kurios atiteko bendrovei CTN, ir 2004 m. jos užimama rinkos dalis nuo 44 % sumažėjo iki 39 %, vis dėlto 2005 m. bendrovės padėtis pagerėjo (ji užėmė 40 % rinkos);

### 2.3. PRIEMONIŲ, KURIOMS TAIKOMAS ŠIS SPRENDIMAS, APRAŠYMAS

#### 2.3.1. SNCM rekapitalizavimas 2002 m.

- 64) 2002 m. vasario 18 d. Prancūzijos institucijos Komisijai pranešė apie restruktūrizavimo pagalbos bendrovei SNCM planą (2002 m. liepos 17 d. Komisija priėmė sprendimą, kuriuo bendrovei SNCM skirtą sanavimo pagalbą leidžiama teikti <sup>(61)</sup>). Ši priemonė apėmė SNCM rekapitalizavimą, kurį atliekant bendrovei SNCM per jos patronuojančiąją bendrovę CGMF išmokama 76 mln. EUR, iš kurių 46 mln. EUR skirti restruktūrizavimo išlaidoms padengti <sup>(62)</sup>. Didinant kapitalą buvo siekiama nuosavą SNCM kapitalą nuo 30 mln. EUR padidinti iki 106 mln. EUR;
- 65) pagal 1999 m. gaires Prancūzijos institucijos Komisijai pateikė SNCM restruktūrizavimo planą <sup>(63)</sup>, sudarytą iš penkių punktų:
- i) reisų skaičiaus sumažinimas ir laivų perkėlimas iš vieno maršruto į kitą (mažiau maršrutų Korsikos kryptimi ir daugiau – Magribo kryptimi). Restruktūrizavimo plane 2003 m. numatyta reisų skaičių sumažinti nuo 4 138 (iš kurių 3 835 reisiais plaukė SNCM laivai, o 303 – jos patronuojamosios bendrovės *Corsica Marittima* laivai) iki 3 410, teikiamas paslaugas pakeičiant taip:
    - pagal 2001–2006 m. viešųjų paslaugų sutarties specifikacijas pakeičiant paslaugas, teikiamas maršrutais Marselis–Korsika ir Korsika–Marselis;
    - beveik panaikinant maršrutus Tulas–Korsika ir Korsika–Tulas;
    - teikiant mažiau paslaugų maršrutais Nica–Korsika ir Korsika–Nica;
    - nutraukiant paslaugų teikimą maršrutu Livornas–Bastja ir kartu atsisakant šiam maršrutui skirtos įrangos (2003 m. šių paslaugų teikimas iš tikrųjų nutrauktas);
    - laivais *Méditerranée*, *Ile de Beauté* ir *Corse* teikiant daugiau paslaugų Alžyro ir Tuniso kryptimis ir sustabdant paslaugų teikimą maršrutu Genuja–Tunisas;
  - ii) laivyno sumažinimas keturiais laivais, dėl kurio turėjo būti gauta 21 mln. EUR grynujų pinigų;
  - iii) tam tikro nekilnojamojo turto pardavimas;
  - iv) darbuotojų skaičiaus sumažinimas <sup>(64)</sup> apie 12 % – derinant su racionalia darbo užmokesčio politika, tai turėjo padėti su igula susijusias išlaidas sumažinti nuo 61,8 mln. EUR 2001 m. iki vidutiniškai 54,8 mln. EUR 2003–2006 m., o su krante dirbančiais darbuotojais susijusias išlaidas tuo pačiu laikotarpiu sumažinti nuo 50,3 mln. EUR 2001 m. iki 45,8 mln. EUR;
  - v) dvejų patronuojamųjų bendrovių, *Compagnie Maritime Toulonnaise* ir *Corsica Marittima*, veiklos nutraukimas – likusią jų veiklą turėjo perimti SNCM;
- 66) 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime Komisijai pateikus pastabų, Prancūzijos institucijos 2003 m. sausio 31 d. rašte aprašė patobulintą restruktūrizavimo planą, kuriame:
- prisiimti su darbo užmokesčio politika susiję išpareigojimai ir ši politika išsamiau apibūdinta;

<sup>(61)</sup> Žr. 5 išnašą.

<sup>(62)</sup> Ši suma paskirstyta taip: 20,4 mln. EUR – pačiam restruktūrizavimo planui įgyvendinti; 1,8 mln. EUR – išlaidoms, susijusioms su parduodamų laivų įrangos išmontavimu, padengti; 14,8 mln. EUR – laivo *Liamone* nuvertėjimui kompensuoti ir 9 mln. EUR – išlaidoms, susijusioms su veiklos perorientavimu į Magribą, padengti.

<sup>(63)</sup> 2001 m. gruodžio 17 d. šį planą patvirtino SNCM valdyba.

<sup>(64)</sup> Darbuotojų skaičius turėjo būti mažinamas tam tikro amžiaus sulaukusiems darbuotojams išeinant iš darbo įprasta tvarka ar pirma laiko (darbo nutraukimas pirma laiko), išleidžiant vadinamųjų „darbo pakeitimo“ atostogų ir nepratęsiant terminuotųjų darbo sutarčių. Vis dėlto įvertinta, kad bendrovei SNCM tai turėjo kainuoti 20,4 mln. EUR.

- pateiktas su tarpiniais pirkimais susijusių išlaidų mažinimo planas;
- priimtas įsipareigojimas užtikrinti, kad dėl SNCM kaltės nekiltų tarifų karas su konkurentais, vykdančiais maršrutus į Korsiką;
- 67) aptardamos paskutinįjį punktą Prancūzijos institucijos patikslina, kad „SNCM šį įsipareigojimą prisiima be išlygų, nes mano, kad dėl jos kaltės kilęs tarifų karas neatitiktų nei jos strateginės pozicijos, nei jos interesų (nes dėl tokio karo sumažėtų bendrovės pajamos), nei jos įprastos praktikos ar praktinės patirties“;
- 68) restruktūrizavimo plane Prancūzijos institucijos Komisijai pateikė išsamų 2002–2007 m. finansinį modelį, remdamosi prielaida, kad tam tikri kintamieji dydžiai <sup>(65)</sup> bus vidutiniai. Be kita ko, iš finansinių prognozių matyti, kad nuo 2003 m. vėl turėtų būti gaunama einamojo pelno;

1 lentelė

## 2002–2007 m. finansinis modelis

Milijonais eurų	Gauta 2000	Gauta 2001	2002 planas	Gauta 2002	2003 planas	2004 planas	2005 planas	2006 planas	2007 planas
Apyvarta	<b>204,9</b>	<b>204,1</b>	178	<b>205,8</b>	190,4	192,9	195,2	197,1	193,9
Veiklos subsidijos	<b>85,4</b>	<b>86,7</b>	74,5	<b>77,7</b>	69,9	68,8	68,4	67	68,5
Einamasis pelnas (nuostolis)	<b>- 14,7</b>	<b>- 5,1</b>	1,2	<b>- 5,8</b>	6,8	10,6	10,7	8,1	9
Grynasis pelnas (nuostolis)	<b>- 6,2</b>	<b>- 40,4</b>	23	<b>4,2</b>	12	14	1	3	3
Nuosavas kapitalas	<b>67,5</b>	<b>29,7</b>	119	<b>33,8</b>	124	134	145	160	169
Grynjieji finansiniai įsipareigojimai (neįskaitant finansinės nuomos)	<b>135,8</b>	<b>134,5</b>	67,7	<b>144,8</b>	55,2	38,2	57,1	115,7	228,1
Finansiniai rodikliai									
Einamasis pelnas (nuostolis)/Apyvarta + subsidijos	<b>- 5 %</b>	<b>- 2 %</b>	0 %	<b>- 2 %</b>	3 %	4 %	4 %	3 %	3 %
Nuosavas kapitalas/ balanse nurodyta skola	<b>50 %</b>	<b>22 %</b>	176 %	<b>23 %</b>	225 %	351 %	254 %	138 %	74 %

2000, 2001 ir 2002 m. skaičiai paimti iš 2001 ir 2002 m. SNCM metinių ataskaitų.

- 69) pasak Prancūzijos institucijų, atlikus 76 mln. EUR kapitalo injekciją ir, kaip numatyta, nuo 2003 m. vėl pradėjus veikti pelningai, turėjo būti sudarytos sąlygos nuosavą kapitalą padidinti nuo maždaug 30 mln. EUR 2001 m. pabaigoje iki 120 mln. EUR trumpuoju laikotarpiu (2003 m.) ir iki 160–170 mln. EUR plano įgyvendinimo pabaigoje (2006–2007 m.). Tai turėjo padėti 2002 m. turėtų 145 mln. EUR finansinį išskolinimą 2003–2005 m. sumažinti iki 40–55 mln. EUR. Bendrovė buvo numaciusi, kad paskutiniaisiais plano įgyvendinimo metais išskolinimas padidės dėl vieno ar dviejų laivų, kurie jai priklausė nuosavybės teise, atnaujinimo;

<sup>(65)</sup> Pavyzdžiui, srautas, numatomas bendrojo vidaus produkto augimas (1,5 %), paskolų palūkanų norma (5,5 %), finansinių priemonių grąžos norma (4,5 %) ir trumpalaikių paskolų palūkanų norma (5 %).

- 70) Prancūzijos institucijos taip pat pateikė informacinį tyrimą, kuriame laukiami rezultatai palyginti su veiklos prielaidomis, susijusiomis su įvairių maršrutų transporto srutais. Šiuo pagrindu atsižvelgiant į įvairių modeliavimą matyti, kad numatytais atvejais SNCM turėtų vėl pradėti veikti pelningai;
- 71) pirmiausia Prancūzijos institucijos paminėjo du alternatyvius metodus, kuriuos atmetė, nes jie per brangūs.
- i) Pagal pirmąjį vertinimo metodą buvo sudėtos su visomis restruktūrizavimo priemonėmis susijusios išlaidos. Taikant šį metodą apskaičiuota grynojo skolinimosi suma buvo 90,9 mln. EUR, atsižvelgiant į:
- 1991–2001 m. susikaupusius nuostolius, t. y. 41,7 mln. EUR (iš jų 29 mln. EUR, patvirtintus 2001 m. spalio 30 d. Sprendimu 2002/149/EB (OL L 50, 2002 2 21, p. 66), su 2000 m. susijusią 6,1 mln. EUR sumą ir su 2001 m. susijusią 6,6 mln. EUR sumą, į kurią neįskaičiuotos restruktūrizavimo išlaidos);
  - ypatingųjų atskaitymų lėšų sumažėjimą minėtu laikotarpiu, t. y. 24 mln. EUR (atitinkamu laikotarpiu suma šiame balanso punkte sumažėjo nuo 86 iki 62 mln. EUR, todėl nusidėvėjimo laikotarpis pailgėjo nuo dvylikos iki dvidešimties metų, šių lėšų buvo naudojama mažiau ir paskutiniai pristatyti laivai įsigyti pagal finansinės nuomos sutartį);
  - pelną, kuris gautas už vykdant šį restruktūrizavimą parduotą turtą (t. y. 21 mln. EUR) ir dėl kurio grynojo skolinimosi suma sumažėjo;
  - visas restruktūrizavimo išlaidas, siekiančias 46,2 mln. EUR (žr. 58 išnašą).
- ii) Pagal antrąjį vertinimo metodą buvo nustatyta, kokios nuosavo kapitalo sumos bankai reikalautų dėl viso laivyno, atsižvelgiant į tai, kad suteikdami kreditą laivui pirkti nuosavu kapitalu jie paprastai reikalauja apmokėti 20–25 % laivo vertės. Prancūzijos institucijų skaičiavimais, remiantis laivų įsigijimo savikaina (843 mln. EUR) bendrovei reikėtų 157–196 mln. EUR nuosavo kapitalo. Atskaičius 2001 m. pabaigoje turėtą nuosavą kapitalą, pagal šį metodą nustatyta reikalinga rekapitalizavimo suma – 101–140 mln. EUR;
- 72) pagal metodą, kurį, siekdamas nustatyti rekapitalizavimo sumą, galiausiai pasirinko Prancūzijos institucijos, apskaičiuojama grynojo skolinimosi suma, remiantis penkių Europos laivybos bendrovių vidutiniu nuosavo kapitalo ir finansinių įsiskolinimų santykio rodikliu, nustatytu 2000 m. Nors šių įmonių balansai ir skiriasi, Prancūzijos institucijų nustatytas minėto santykio vidurkis yra 79 % Prancūzijos institucijos nurodė, kad pagal finansines prognozes 2002–2007 m. vidutinis nuosavo kapitalo ir finansinių įsiskolinimų santykio rodiklis turi pasiekti 77 %, nuosavam kapitalui 2007 m. padidėjus iki 169 mln. EUR. Toks nuosavo kapitalo dydis turėjo būti pasiektas atlikus rekapitalizavimą, kuriam skirta 76 mln. EUR, ir sėkmingai įgyvendinus restruktūrizavimo plane nurodytas priemones;
- 2.3.2. Priemonės, taikytos atlikus 2002 m. rekapitalizavimą**
- 2.3.2.1. Įžanginė pastaba**
- 73) atlikus rekapitalizavimą ir įgyvendinus 2002 m. restruktūrizavimo planą lauktų rezultatų nepasiekta, o nuo 2004 m. ekonominė ir finansinė SNCM padėtis labai pablogėjo. Tai lėmė ir vidaus veiksniai (socialiniai konfliktai, nepakankamas ir pavėluotas našumo tikslų įgyvendinimas, rinkos dalių praradimas), ir išorės veiksniai (mažesnis maršrutų Korsikos kryptimi patrauklumas, CFF perimtos rinkos dalys, valstybės padarytos valdymo klaidos<sup>(66)</sup>), taip pat pabrangę degalai;
- 74) taigi SNCM einamasis nuostolis 2004 m. buvo – 32,6 mln. EUR, o 2005 m. – – 25,8 mln. EUR. Grynasis nuostolis 2004 m. siekė – 29,7 mln. EUR, o 2005 m. – – 28,8 mln. EUR;
- 75) dėl pablogėjusios ekonominės ir finansinės SNCM padėties Prancūzijos institucijos buvo priverstos parduoti daugiau jos turto, nei buvo numatyta pagal 2002 m. restruktūrizavimo planą ir reikalaujama pagal 2003 m. sprendimą, taip pat pradėti ieškoti privačių partnerių;

<sup>(66)</sup> Žr. toliau.

## 2 lentelė

## Turto, kurį SNCM pardavė nuo 2002 m., sąrašas

	Grynosios pardavimo pajamos	Data
Turtas, kurį siūloma parduoti 2002 m. pranešime (tūkst. EUR)	25 165	
Laivas <i>Aliso</i> (vietoj <i>Asco</i> , pagal 2004 m. rugsėjo 8 d. Komisijos sprendimą)	(315)	2004 09 30
Laivas <i>Napoléon</i>	6 396	2002 05 06
Keltas <i>Monte Rotondo</i>	591	2002 07 31
Laivas <i>Liberté</i>	10 088	2003 01 27
Pastatų kompleksas <i>Schuman</i>	8 405	2003 01 20
Papildomas turtas, kurį savo 2003 m. liepos 9 d. sprendimu pareikalavo parduoti Komisija (tūkst. EUR)	5 022	
Bendrovė <i>SCI Espace Schuman</i>	765,7	2003 06 24
Laivas <i>Southern Trader</i>	2 153	2003 07 22
Bendrovė <i>Someca</i>	1 423,9	2004 04 30
Laivas <i>Amadeus</i>	680	2004 10 12
CCM	– <sup>(1)</sup>	–
Papildomas turtas, parduotas priėmus 2003 m. liepos mėn. sprendimą (tūkst. EUR)	12 600	
<i>Asco</i>	7 100	2005 05 24
<i>Sud Cargos</i>	4 300	2005 09 15
Butų SNCM priklausančiuose pastatuose pardavimas (juose anksčiau gyveno SNCM darbuotojai)	1 200	2003 09–2006
IŠ VISO (tūkst. EUR)	42 385	

<sup>(1)</sup> SNCM jai priklausančių CCM akcijų perėmėjo nerado.

## 2.3.2.2. Priemonės, taikytos atlikus 2002 m. rekapitalizavimą

- 76) privačių partnerių atrankos procedūra vyko nuo 2005 m. sausio 26 d. iki rugsėjo mėn. pabaigos;
- 77) 2005 m. sausio 26 d. ir vasario 17 d. Prancūzijos Vyriausybė pranešė, kad siekdama stiprinti SNCM finansinę struktūrą ir skatinti jos plėtrai būtinus pokyčius pradės ieškoti privataus partnerio, kuris įsigytų šios bendrovės kapitalo;
- 78) paskyrusi nepriklausomą subjektą paieškos procedūrai stebėti, Valstybei priklausančių akcijų valdymo agentūra (pranc. *Agence des Participations de l'Etat*, toliau – APE) įgaliavo konsultacijas teikiantį banką (toliau – HSBC) susisiekti su galimais perėmėjais;

- 79) Todėl, siekiant nustatyti pasiūlymo finansines sąlygas (šio pasiūlymo tikslas – padėti įgyvendinti bendrovės pramoninį planą, išsaugoti darbo vietas ir užtikrinti tinkamą viešųjų paslaugų teikimą), buvo susisiepta su 72 pramonės ir finansų sektorių investuotojais. 23 iš jų pareiškė susidomėjimą; buvo pasirašyta penkiolika konfidencialumo susitarimų ir išsiųsta penkiolika informacinių memorandumų. 2005 m. balandžio 5 d., vykstant pirmajam turui, pasiūlymus pateikė šešios įmonės; 2005 m. birželio 17 d., vykstant antrajam turui, buvo gauti trys pasiūlymai (bendrovių *Connex*, vėliau tapusios *Veolia Transdev* (VT), *Caravelle* ir BCP), be to, viena įmonė (*Comanav*) pareiškė susidomėjimą nekontrolinio akcijų paketo įsigijimu. 2005 m. liepos 28 d., vykstant trečiajam turui, buvo gauti trys pasiūlymai;
- 80) 2005 m. rugsėjo 14 d. kiekvienos įmonės paprašyta iki 2005 m. rugsėjo 15 d. pateikti galutinį įpareigojantį pasiūlymą. Bendrovei *Connex* atsiėmus pasiūlymą, šią dieną valstybės institucijos buvo gavusios du Prancūzijos grupių BCP ir *Caravelle* pateiktus įpareigojančius pasiūlymus, susijusius su kapitalo injekcija ir viso kapitalo perėmimu;
- 81) 2005 m. rugsėjo 27 d. Prancūzija paskelbė pranešimą spaudai, kuriame nurodyta, kad nuodugniai išnagrinėjus du pasiūlymus pasirinktas grupės BCP pasiūlymas, nes jis ne tik priimtinausias finansiniu požiūriu, bet ir tinkamiausias siekiant patenkinti bendrovės ir darbuotojų interesus ir užtikrinti viešųjų paslaugų teikimą. Pradiniame pasiūlyme BCP siūlė neigiamą 113 mln. EUR kainą – tokia kaina buvo mažiausia apskaičiuota neigiama kaina;
- 82) pradiniame galimų perėmėjų pasiūlyme buvo aiškiai nurodyta galimybė atlikus auditą pradinį pasiūlymą patikslinti. Prancūzijos institucijos pažymėjo, kad atlikus auditą (2005 m. gruodžio 6 d. jis buvo atidėtas dėl objektyvių veiksnių, turinčių įtakos teisei ir ekonominei aplinkai, kurioje veikia SNCM, ir pasireiškusių vėliau nei 2005 m. rugsėjo 15 d., kai pateiktas pasiūlymas) pradinė neigiama kaina buvo padidinta. Taigi nustatyta nauja neigiama kaina – 200 mln. EUR;
- 83) Prancūzijos institucijoms ir būsimiems perėmėjams, t. y. BCP kartu su grupe *Connex*, vėliau tapusia *Veolia Transdev* – *Veolia* patronuojamąja bendrove, susiderėjus, ši kaina, pridėjus dalį su savidraudos draugijomis, kurioms priklauso į pensiją išėję SNCM darbuotojai, susijusių išlaidų, kurias įsipareigota padengti (t. y. 15,5 mln. EUR), pasiekė 142,5 mln. EUR;
- 84) surengus atvirą, skaidrią ir nediskriminacinę atrankos procedūrą, labai sudėtingomis socialinėmis ir finansinėmis sąlygomis 2005 m. spalio 13 d. galiausiai buvo sudarytas valstybės, BCP ir VT susitarimas. VT – tai SNCM verslo vykdytoja (jai priklauso 28 % akcijų), o BCP – pagrindinė akcininkė, kuriai priklauso 38 % SNCM akcijų. Valstybė įsipareigojo, pirmiausia darbuotojų atžvilgiu, likti bendrovės 25 % kapitalo akcininke<sup>(67)</sup>. BCP ir VT parengė SNCM verslo planą, kuris 2006 m. balandžio 7 d. pateiktas Europos Komisijai;
- a) Susitarimo memorandumo turinys
- 85) 2006 m. gegužės 16 d. šalys (BCP, VT ir CGMF) pasirašė susitarimo memorandumą, pagal kurį 75 % SNCM kapitalo perduodama privatiems perėmėjams;
- 86) susitarimo memorandumo II skirsnyje nustatyta, kad CGMF įsipareigoja patvirtinti SNCM kapitalo didinimą bendra 142,5 mln. EUR suma, prisiimti įsipareigojimą šia suma kapitalą padidinti ir tokį įsipareigojimą visiškai įgyvendinti;
- 87) be kapitalo didinimo, CGMF įsipareigoja į SNCM einamąją sąskaitą pervesti 38,5 mln. EUR avansą. Šis į einamąją sąskaitą pervestas avansas, kurį SNCM išmokės administratoriui (bankui CIC), skirtas daliai vadinamųjų papildomos pagalbos išlaidų, kuriomis tuo atveju, jei perėmėjai vykdytų darbuotojų atleidimo planą, būtų papildomos pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis mokėtinos sumos, finansuoti. Kompensacijos, kuriomis papildomos pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis gaunamos kompensacinės išmokos, mokamos atsižvelgiant į kiekvieną konkretų darbuotoją, kuris išėjo iš bendrovės ar kurio darbo sutartis buvo nutraukta;

<sup>(67)</sup> Vidaus procedūra, susijusi su rekapitalizavimo ir privatizavimo operacijų įgyvendinimu, bendrovėje SNCM oficialiai buvo pradėta 2006 m. balandžio 12 d. ir baigta 2006 m. gegužės 31 d. Pažymėtina, kad planas, pagal kurį bendrovės darbuotojai būtų galėję įsigyti jos akcinio kapitalo, 2007 m. lapkričio 27 d. dar nebuvo parengtas.

- 88) ši sistema nustatyta 2006 m. gegužės 16 d. susitarimo memorandumo II skirsnio 2 straipsnyje, kuriame nurodyta, kad šios sąskaitos paskirtis – „finansuoti dalį išlaidų, patirtų dėl galimo darbuotojų savanoriško išėjimo iš darbo arba darbo sutarties nutraukimo <...>, kuriomis papildomos bet kokio pobūdžio sumos, kurias darbdavys privalo sumokėti pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis“. Administratoriaus užduotis – „skirti lėšų, kai atitinkami darbuotojai, nedalyvaujantys grupės SNCM vidaus perkvalifikavimo programoje, faktiškai išeis iš bendrovės, o įvykdžius administratoriaus užduotį – išmokėti sumas, kurios naudojimas apribotas, likutį“. Šios sąskaitos veikimas reglamentuojamas prie susitarimo memorandumo pridėta administravimo sutartimi. Kad būtų galima pradėti taikyti administravimo procedūrą, SNCM bendrovės CGMF prezidentui turi pateikti vardinį sąrašą asmenų, kurių darbo sutartis nutraukta ir dėl kurių prašoma pradėti administravimo procedūrą ir pateikti mėnesinę grynųjų išlaidų suvestinę, kurioje išsamiai nurodytos visos atitinkamiems darbuotojams išmokėtos lėšos ir kompensacinės išmokos. Kartu SNCM praneša administratoriui apie su kiekvienu darbuotoju susijusias „papildomas faktines mėnesines išlaidas“, kuriomis papildomos bet kokio pobūdžio sumos, kurias darbdavys privalo sumokėti pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis. Bendra papildomų priemonių, susijusių su papildoma valstybės pagalba, suma jokių būdu negali viršyti 38,5 mln. EUR, ir, jeigu šios papildomos socialinės priemonės per trejus metus nuo turto pardavimo tokios ribos nepasiektų, perteklius būtų pervestas valstybei;
- 89) susitarimo memorandumo III skirsnyje nustatyta, kad atlikus šias operacijas CGMF privatiems perėmėjams parduoda savo akcijas, sudarančias 75 % įmonės akcinio kapitalo, ir perleidžia administravimo sąskaitą, skirtą į socialinį planą įtrauktų išlaidų daliai, viršijančiai pagal teisės aktus ir sutartis mokėtinas sumas, finansuoti;
- 90) susitarimo memorandumo III skirsnyje taip pat nustatyta, kad BCP ir VT kapitalą papildomai padidina 8,75 mln. EUR suma, kurią SNCM gali naudoti pagal savo grynųjų pinigų poreikius. Susitarimo memorandumo III skirsnio 2 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad CGMF akcijų vertė bet kuriuo metu lygi jų pradinei nominaliajai vertei, padidintai [...] (\*) proc. akcijos apmokėtos nominaliosios vertės, padaugintos iš D/365 (D reiškia dienų, praėjusių nuo pardavimo dienos, skaičių, atskaičius bet kokią gautą sumą (pavyzdžiui, dividendus)). Ši tvarka netaikytina bendrovės reorganizavimo arba teismo likvidavimo atveju;
- 91) į susitarimo memorandumą įtraukta atsisakymo perimti SNCM nuostata (III skirsnio 5 straipsnis), kurią perėmėjai kartu gali taikyti vienu iš toliau nurodytų atvejų, jeigu kyla abejonų, ar perėmėjų verslo planas yra patikimas ir ar bus atkurtas bendrovės finansinis pajėgumas; šie atvejai yra tokie:
- įgaliojimo nuo 2007 m. sausio 1 d. teikti viešąsias jūrų transporto į Korsiką paslaugas sutartis nepaskiriama arba paskiriama daug blogesnėmis sąlygomis;
  - per šešerius metus nuo tos dienos, kurią partneriai įgijo teises į bendrovę, priimamas bet koks neigiamas Europos Komisijos sprendimas arba Bendrojo Teismo ar Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo, pavyzdžiui, neleidžiama vykdyti operacijos arba nustatomos sąlygos, turinčios esminės įtakos bendrovės vertei;
- 92) susitarimo memorandumo VII skirsnyje nustatyta, kad CGMF nuo nuosavybės teisės į SNCM perdavimo dienos prisiima dalį socialinių šios bendrovės išsipareigojimų, susijusių su savidraudos draugijų, kurioms priklauso į pensiją išėję SNCM darbuotojai, išlaidomis, įvertintomis 15,5 mln. EUR;
- 93) įmonės valdymo tvarka nustatyta susitarimo memorandumo IV skirsnyje. Numatyta pakeisti bendrovės SNCM valdymo būdą; ji turi būti pertvarkyta į akcinę bendrovę, turinčią vykdomąją valdybą ir stebėtojų tarybą. Stebėtojų tarybą turi sudaryti iš pradžių 10, o vėliau 14 narių. Jos pirmininku numatyta laikinai skirti valstybės atstovą. Jeigu bendrovei SNCM bus paskirta įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartis, stebėtojų tarybos pirmininką pakeis bendrovės BCP atstovas. Vykdomosios valdybos funkcija – užtikrinti SNCM veiklos valdymą;
- 94) 2006 m. gegužės 26 d. Prancūzijos Vyriausybė patvirtino SNCM pardavimą ir minėtas priemones;
- b) P r i e m o n ė s
- 95) atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, susitarimo memorandume nustatytos trys valstybės priemonės, kuriomis pagrįstas tyrimas, atliekamas atsižvelgiant į Sąjungos valstybės pagalbos taisykles:

- 75 % SNCM kapitalo pardavimas už neigiamą 158 mln. EUR kainą (142,5 mln. EUR kapitalo injekcija ir išsipareigojimas padengti 15,5 mln. EUR savidraudos draugijų išlaidų);
- 38,5 mln. EUR avansas, kurį CGMF perveda į SNCM einamąją sąskaitą ir kuris skirtas atleistiems SNCM darbuotojams;
- kapitalo didinimas 8,75 mln. EUR, kurį atlikti išsipareigoja CGMF; kapitalas didinamas bendrovėms VT ir BCP kartu ir tuo pat metu atliekant 26,25 mln. EUR kapitalo injekciją;
- atsakymo perimti bendrovę nuostata <sup>(68)</sup>;

#### 2.4. ŠIO SPRENDIMO TAIKYMO SRITIS

- 96) šis galutinis sprendimas taikomas priemonėms, kurias Prancūzija nuo 2002 m. vasario 18 d. įgyvendino remdama bendrovę SNCM, t. y.:
- 2002 m. bendrovės CGMF atliktos 76 mln. EUR kapitalo injekcijos, skirtos SNCM, likučiui – 15,81 mln. EUR;
  - neigiamai 158 mln. EUR kainai, už kurią CGMF pardavė SNCM;
  - 38,5 mln. EUR avansui, kurį CGMF pervedė į einamąją sąskaitą ir kuris skirtas atleistiems SNCM darbuotojams;
  - kapitalo didinimui 8,75 mln. EUR, kurį išsipareigojo atlikti CGMF;
- 97) šis sprendimas netaikomas kompensacijai už 1991–2001 m. SNCM viešųjų paslaugų išsipareigojimus, kurių suderinamumas patvirtintas 2012 m. rugsėjo 11 d. Bendrojo Teismo sprendimu <sup>(69)</sup>;
- 98) jis taip pat netaikomas finansinėms kompensacijoms, kurias SNCM gavo ar turi gauti už 2007–2013 m. viešųjų paslaugų išsipareigojimus, tirti; šioms kompensacijoms buvo taikoma kita procedūra <sup>(70)</sup>;
- 99) be to, pažymėtina, kad dėl 2012 m. lapkričio 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo Teisingumo Teismui pateiktos dvi apeliacijos – jungtinėse bylose C-533/12 P ir C-536/12 P jas atitinkamai pateikė SNCM ir Prancūzija. Šis Komisijos sprendimas priimtas įgyvendinant ginčijamą Bendrojo Teismo sprendimą; jis priimtas tik dėl nuostatos, kuria ginčijamam sprendimu panaikintas 2008 m. liepos 8 d. Komisijos sprendimas. Atsižvelgiant į tai, jeigu išnagrinėjus apeliacijas 2012 m. lapkričio 11 d. Bendrojo Teismo sprendimas būtų visiškai arba iš dalies panaikintas ir tam tikras Bendrojo Teismo sprendimu panaikintas dalis, įtrauktas į 2008 m. liepos 8 d. sprendimo dėstomąją dalį, reikėtų pripažinti galiojančiomis, šis Komisijos sprendimas nebegaliotų vien dėl to, kad priimti sprendimai dėl apeliacijos, nes jame yra aptariamos priemonės, kurios būtų pripažintos galiojančiomis;

#### 2.5. PRIEŽASTYS, DĖL KURIŲ 2002 m. PRADĖTA OFICIALI TYRIMO PROCEDŪRA IR 2006 m. IŠPLĖSTA ŠIOS PROCEDŪROS TAIKYMO SRITIS

##### 2.5.1) 2002 m. oficialios tyrimo procedūros pradėjimas

- 100) savo 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime pradėti procedūrą Komisija, pripažinusi, kad SNCM yra sunkumų patirianti įmonė, pareiškė abejonių dėl priemonės, apie kurią pranešta, suderinamumo su tuo metu galiojusiu 1999 m. gairių 3.2.2 punkte išdėstytais kriterijais;
- 101) Komisijai kilo tam tikrų abejonių dėl restruktūrizavimo plano, nes nebuvo išnagrinėtos priežastys, dėl kurių įmonė patyrė nuostolių. Pirmiausia Komisija pateikė klausimų dėl to, ar nuostoliai susiję su viešųjų paslaugų išsipareigojimais, dėl SNCM laivų išsigijimo politikos poveikio pelno (nuostolio) ataskaitoms ir numatytų priemonių, skirtų įmonės našumui didinti;

<sup>(68)</sup> Ši nuostata bus analizuojama nagrinėjant kapitalo didinimą; pažymėtina, kad pati ši nuostata yra labai svarbi.

<sup>(69)</sup> Byla *Corsica Ferries France SAS*, T 565/08.

<sup>(70)</sup> 2013 m. gegužės 2 d. Sprendimas C(2013) 1926 *final*.

- 102) be to, Komisija atkreipė dėmesį į tam tikras restruktūrizavimo plano spragas, pirmiausia į tai, kad nenustatytos konkrečios priemonės siekiant sumažinti su tarpiniu vartojimu susijusias išlaidas ir nenurodyta būsima SNCM tarifų politika;
- 103) Komisijai taip pat kilo klausimų dėl to, ar skaičiavimo metodas, kurį Prancūzijos institucijos pasirinko norėdamos nustatyti rekapitalizavimo sumą, tinkamas, ir dėl kai kurių prielaidų, kuriomis remiantis buvo atliktas finansinis modeliavimas;

#### 2.5.2. 2006 m. oficialios tyrimo procedūros taikymo srities išplėtimas

- 104) 2006 m. rugsėjo 13 d. sprendimu Komisija nusprendė išplėsti 2002 m. oficialios tyrimo procedūros taikymo sritį ir į ją įtraukti priemones, numatytas vykdant SNCM pardavimo privačiam sektoriui procedūrą;
- 105) darydama prielaidą, kad ši suma laikoma pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį suderinama valstybės pagalba, Komisija išreiškė nuomonę, kad ji turi būti vertinama pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (toliau – 2004 m. gairės)<sup>(71)</sup>. Kadangi restruktūrizavimo pagalbos suma daug mažesnė negu ta, apie kurią pranešta 2002 m. ir kuri patvirtinta 2003 m., Komisija suabejojo, ar tikslinga iš bendrovės SNCM toliau reikalauti visų kompensacijų, kurios jai nustatytos 2003 m. sprendimu;
- 106) Komisija taip pat suabejojo dėl to, ar laikomasi 2003 m. sprendimu nustatytų sąlygų, t. y. kainų diktavimo (angl. *price leadership*) principo ir reisų į Korsiką ir atgal skaičiaus;
- 107) aptardama neigiamą SNCM pardavimo kainą Komisija pareiškė abejonių dėl to, ar prieš parduodant SNCM valstybės atliktas rekapitalizavimas atitinka neformalaus rinkos ekonomikos investuotojo principą. Pirmiausia Komisija suabejojo, ar tinkamai apskaičiuotos likvidavimo išlaidos, kurias valstybė akcininkė turėtų padengti SNCM likvidavimo atveju;
- 108) Komisija pareiškė abejonių, ar finansines priemones galima pagrįsti pagal 2004 m. gaires;
- 109) be to, Komisijai kilo abejonių dėl antrojo rekapitalizavimo, kuriam skirta 8,75 mln. EUR; ji suabejojo, ar laikomasi principų, pagal kuriuos privačios ir valstybės investicijos skiriamos kartu ir išipareigojimai prisiimami vienodomis sąlygomis pagal teismų praktiką;
- 110) galiausiai Komisija suabejojo, ar dėl papildomų 38,5 mln. EUR vertės socialinių priemonių, susijusių su pagalba atskiriems asmenims, įmonė negauna netiesioginės naudos. Komisija taip pat pabrėžė, kad gali kilti prieštaravimas dėl papildomų išeitinių kompensacijų – tai yra ta rizika, kurią patiria apdairus investuotojas;

### III. PRANCŪZIJOS INSTITUCIJŲ PASTABOS DĖL SPRENDIMO PRADĖTI PROCEDŪRĄ

#### 3.1. DĖL 2002 m. ATLIKTO REKAPITALIZAVIMO

- 111) restruktūrizavimo plane, apie kurį pranešta 2002 m., buvo numatyta 76 mln. EUR kapitalo injekcija – iš šios sumos 53,48 mln. skirta kompensacijai už viešąją paslaugą. Atsižvelgiant į SNCM parduotą turtą<sup>(72)</sup>, iš tikrųjų sumokėta pagalbos suma yra 69 292 400 EUR. Prancūzijos institucijų nuomone, jeigu 53,48 mln. EUR suma būtų suderinama pagalba, tai pagalbos suma, laikytina restruktūrizavimo pagalba pagal 2002 m. pranešimą, galiausiai siektų 15,81 mln. ;

#### 3.2. DĖL PRIEMONIŲ, TAIKYTŲ ATLIKUS 2002 m. REKAPITALIZAVIMĄ

- 112) pirmiausia Prancūzija primena, kad dėl 2004–2005 m. vykdytų didelio masto kolektyvinių veiksmų ir pablogėjusios ekonominės ir finansinės SNCM padėties valstybė akcininkė buvo priversta 2005 m. sausio mėn. pradėti neformalių investuotojų atrankos procedūrą ir imtis neatidėliotinų priemonių (pirmiausia parduoti laivą *Asco* ir turėtas bendrovės *Sud Cargos* akcijas<sup>(73)</sup>);

<sup>(71)</sup> OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

<sup>(72)</sup> Žr. 2 lentelę.

<sup>(73)</sup> 2002 m. Prancūzijos institucijos tvirtino, kad SNCM yra strategiškai svarbu turėti bendrovės *Sud-Cargos* akcijų. Krovinių srauto pokyčiai (konteineriais vežamų krovinių srauto padidėjimas ir srauto ro-ro laivais sumažėjimas), *Delmas*, kito bendrovės *Sud-Cargos* akcininko, perėjimas į bendrovės CMA CGM rankas ir bendrovei *Sud-Cargos* iškilę ekonominiai sunkumai – tai veiksniai, į kuriuos atsižvelgiant galima suprasti, kodėl nebebuvo manoma, kad turėti šių akcijų yra strategiškai svarbu, ir kodėl 2005 m. SNCM šias akcijas galėjo parduoti.



### 3.2.1. Dėl neigiamos SNCM pardavimo kainos

- 113) remdamosi tuo metu galiojusia šios srities Bendrijos teismų praktika Prancūzijos institucijos ragina Komisiją laikytis nuostatos, kad SNCM pardavimas už neigiamą 158 mln. EUR kainą visiškai nėra pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, nes Prancūzijos valstybė elgėsi kaip neformalus rinkos ekonomikos investuotojas;
- 114) Prancūzija pirmiausia atkreipia dėmesį į tai, kad dėl galutinės 158 mln. EUR kainos, mažesnės už neigiamą kainą, kurią, atlikę SNCM auditą, iš pradžių siūlė perėmėjai, susitarta per derybas dėl kontrolės perleidimo, surengtas vykdamas atvirą, skaidrų ir nediskriminacinį konkursą, todėl ši kaina iš tikrųjų yra rinkos kaina;
- 115) Prancūzijos nuomone, privataus SNCM partnerio buvo ieškoma vykdamas atvirą, skaidrų ir nediskriminacinį konkursą, kuriam pasibaigus pasirinktas geriausias pasiūlymas, todėl pardavimo kaina yra rinkos kaina;
- 116) Prancūzijos institucijų tvirtinimu, SNCM už neigiamą 158 mln. EUR kainą buvo parduota valstybei palankiausiomis sąlygomis, laikantis tuo metu galiojusios Bendrijos teismų praktikos ir Komisijos sprendimų priėmimo praktikos, todėl šis pardavimas nėra pagalba. Iš tikrųjų Prancūzija mano, kad ši neigiama kaina mažesnė už likvidavimo išlaidas, kurias valstybė būtų patyrusi įmonės likvidavimo atveju;
- 117) Prancūzijos teigimu, ši išvada darytina taikant ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktikoje (toliau – Sprendimas *Gröditzler* <sup>(74)</sup>) pateiktą metodą ir metodą, pagrįstą faktinių SNCM likvidavimo išlaidų analize (toliau – Sprendimas *ABX* <sup>(75)</sup>);
- 118) dėl pirmojo metodo, pagrįsto Sprendimu *Gröditzler*, Prancūzija teigia, kad šiame sprendime patvirtintas Komisijos 1999 m. liepos 8 d. sprendime pateiktas vertinimas, kad „į likvidavimo išlaidas turi būti įtraukta tik turto, <...>, likvidavimo <...> vertė“ <sup>(76)</sup>;
- 119) šiuo klausimu CGMF <sup>(77)</sup> ir *Oddo-Hastings* <sup>(78)</sup> ataskaitose nurodyta, kad turto likvidavimo vertė 2005 m. rugsėjo 30 d. buvo ne mažesnė kaip 190,3 mln. EUR <sup>(79)</sup>;
- 120) todėl atsižvelgdama į tai, kad valstybė, kaip bendrovės akcijų savininkė, atsako tik už turto likvidavimo vertės neviršijančias jos skolas (Sprendimas *Hytasa* <sup>(80)</sup>), Prancūzija tvirtina, kad apskaičiuota bendrovės turto likvidavimo vertė – ne mažesnė nei 190,3 mln. EUR – yra daug didesnė už neigiamą 158 mln. EUR bendrovės pardavimo kainą;
- 121) dėl antrojo metodo Prancūzija pažymi, kad jis susijęs su Komisijos sprendimu dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė bendrovei *ABX Logistics*; šiame sprendime neigiamą pardavimo kainą, kuri, kaip ir šiuo atveju, buvo rinkos kaina, Komisija išnagrinėjo lygindama ją su eksperto – nepriklausomo trečiojo asmens – įvertintomis išlaidomis, kurias valstybė akcininkė būtų faktiškai patyrusi, jeigu būtų vykdomas likvidavimas šalių susitarimu arba teisminis likvidavimas. Pasak Prancūzijos, Komisija šiame sprendime pagrįstomis visų pirma pripažįsta tam tikras išlaidas, kurios gali būti patirtos kreditoriams pateikus ieškinį dėl įsipareigojimų padengimo arba vykdamas likvidavimą kituose grupės, likviduojančios savo patronuojamąją bendrovę, padaliniuose;

<sup>(74)</sup> 2003 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Vokietijos Federacinė Respublika prieš Komisiją* (334/99, Rink. p. I-1139).

<sup>(75)</sup> 2005 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė *ABX Logistics* (Nr. C 53/2003 (ex NN 62/03) (OL L 383, 2006 12 28, p. 21).

<sup>(76)</sup> 1999 m. liepos 8 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Vokietija suteikė bendrovei *Gröditzler Stahlwerke GmbH* ir jos patronuojamajai bendrovei *Walzwerk Burg GmbH* (OL L 292, 1999 11 13, p. 27).

<sup>(77)</sup> Šią ataskaitą, kuri 2006 m. kovo mėn. buvo pateikta Komisijai, parengė CGMF, kuriai padėjo teisės aktais nustatytas SNCM auditorius *Ernst & Young* (toliau – CGMF ataskaita).

<sup>(78)</sup> Ši ataskaita, kurią 2006 m. kovo 29 d. parengė bendrovė *Oddo Corporate Finance* ir Paul Hastings advokatų kontora (toliau – *Oddo-Hastings* ataskaita), Komisijai buvo pateikta 2006 m. balandžio 7 d. Joje Valstybei priklausantių akcijų valdymo agentūros (APE) prašymu bendrovės CGMF ataskaitos įvertintos kritiškai ir pateiktas likvidavimo išlaidų, kurios Bendrijoje laikomos priimtiniomis, metodas.

<sup>(79)</sup> Įskaitant materialųjį turtą (161,9 mln. EUR), ilgalaikį finansinį turtą (32,7 mln. EUR), klientų skolas (0,8 mln. EUR), kitas skolas (9,4 mln. EUR) ir grynųjų pinigų trūkumą (-14,5 mln. EUR). Prancūzija patikslino, kad realiau vertinant padėtį (atsižvelgiant į vėlesnius finansinius duomenis) ši vertė siektų 330 mln. EUR.

<sup>(80)</sup> 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ispanija prieš Komisiją* (278/92, 279/92 ir 280/92, Rink. p. I-4103).

- 122) remdamosi minėtomis CGMF ir *Oddo-Hastings* ataskaitomis Prancūzijos institucijos mano, kad visos faktinės išlaidos, kurias Prancūzijos Respublika būtų turėjusi patirti kaip akcininkė, 2005 m. rugsėjo 30 d. siekė 312,1–361 mln. EUR; šias išlaidas sudaro:
- [70–80] (\*) mln. EUR su sutartimis susijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidų, kurios apima visas išlaidas, susijusias su darbo sutarties nutraukimu ir, kaip paprastai, su įmonės mokesčiais;
  - [30–40] (\*) mln. EUR su sutartimis nesusijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidų, apimančių visas išlaidas, susijusias su paramos priemonėmis, kurios įgyvendinamos laikantis įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų SNCM prievolių, susijusių su atleidimu iš darbo, ir netiesiogines su sutartimis susijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidas;
  - [200–210] (\*)–[250–260] (\*) mln. EUR išlaidų, susijusių su papildomų išeitinių kompensacijų, kurias padengti teismas įpareigojo valstybę, mokėjimu, pagal 2005 m. kovo 22 d. Ruano apeliacinio teismo sprendimą *Aspocomp Group Oyj* papildant kompensacines išmokas, mokamas pagal su sutartimis susijusį ir nesusijusį socialinį planą;
- 123) taikant šį metodą pirmiausia atsižvelgiama į riziką, kad Prancūzijos valstybei būtų tekę padengti išpareigojimus, jeigu teismas būtų nusprendęs ją laikyti faktine SNCM vadove. Prancūzijos institucijos mano, kad ieškinio dėl išpareigojimų padengimo rizikos negalima atmesti pirmiausia atsižvelgiant į tai, kad Prancūzijos Kasacinis teismas jau yra priėmęs precedentinį sprendimą<sup>(81)</sup>. Todėl keliuose Komisijai atsiųstuose raštuose Prancūzijos institucijos nurodė, kad tikimybė, jog nacionalinis teismas įpareigos valstybę padengti jos vadovaujamos įmonės išpareigojimus, yra labai didelė ir kad apskaičiuojant faktines galimo SNCM likvidavimo išlaidas reikia į ją atsižvelgti;
- 124) 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turto likutinė vertė (t. y. 190,3 mln. EUR) atsiskaičius su privilegijuotaisiais kreditoriais būtų buvusi 36,5 mln. EUR. Į kitas išlaidas, į kurias atsižvelgiama numatant galimybę, kad prieš valstybę bus pareikštas ieškinytis dėl išpareigojimų padengimo, visų pirma įtrauktos išlaidos, susijusios su pagrindinių eksploatavimo sutarčių nutraukimu, laivų finansinės nuomos sąlygų panaikinimu ir neužtikrintų skolų mokėjimu; visoms šioms išlaidoms padengti būtų trūkę 134,4 mln. EUR. Prancūzijos institucijos mano, kad valstybė būtų buvusi įpareigota sumokėti 85–100 % šios sumos;
- 125) be to, Prancūzijos institucijų nuomone, kadangi valstybė priklausomumo ryšiu susijusi su bendrove SNCM, atsižvelgiant į kitą Prancūzijos teismų praktiką<sup>(82)</sup> bendrovės likvidavimo atveju teismas būtų galėjęs pareikalauti atlyginti žalą darbuotojams. Atsižvelgdamos į tokią teismų praktiką Prancūzijos institucijos mano, jog daugiau nei tikėtina, kad teismas būtų nustatęs papildomų kompensacinių išmokų sumą, remdamasis kompensacinėmis išmokomis, išmokėtomis pagal iki likvidavimo pateiktą socialinį planą;
- 126) laikantis šio požiūrio iš faktinių išlaidų, kurias valstybė akcininkė būtų turėjusi padengti, analizės matyti, kad išlaidos, kurias valstybė patyrė pardavusi SNCM už neigiamą 158 mln. EUR kainą, yra mažesnės nei faktinės išlaidos, kurias ji būtų turėjusi padengti įmonės teismo likvidavimo atveju;
- 127) todėl Prancūzijos institucijos laikosi nuomonės, kad ši suma negali būti laikoma valstybės pagalba;

### 3.2.2. Dėl bendros akcininkų kapitalo injekcijos

- 128) Prancūzija mano, kad investuodama į nuosavą kapitalą ji elgėsi kaip apdairus investuotojas, nes, viena vertus, investavo nedaug ir kartu su bendrovėmis BCP bei VT, kita vertus, dėl šios investicijos gaunama pastovi [...] (\*) proc. kapitalo grąža per metus, todėl valstybė nepatiria verslo plano vykdymo rizikos. Iš tikrųjų Prancūzija teigia, kad ši grąžos norma neformalų investuotoją visiškai tenkina<sup>(83)</sup>. Tačiau ji patikslina, kad SNCM reorganizavimo ar teismo likvidavimo atveju arba perėmėjams įgyvendinus atsisakymo perimti bendrovę nuostatą jokia grąža nebūtų gauta;

<sup>(81)</sup> 2001 m. vasario 6 d. Kasacinio teismo sprendimas Nr. 98–15129. Ši byla susijusi su viešąja įstaiga BRGM (pranc. *Bureau de Recherches Géologiques et Minières* – Geologinių ir kasybos tyrimų tarnyba), kuri buvo įpareigota padengti visą savo patronuojamosios bendrovės *Mines de Salsignes* turto trūkumą, nes faktinis BRGM vadovas žinojo apie pablogėjusias veiklos sąlygas ir buvo ne kartą įspėtas, tačiau pasielgė netinkamai leisdamas ir toliau vykdyti veiklą.

<sup>(82)</sup> Byla *Aspocomp Group Oyj*; 2005 m. kovo 22 d. Ruano apeliacinio teismo sprendimas.

<sup>(83)</sup> Palyginimui – vienos keičiamosios išdo obligacijos (Prancūzijos valstybės išleista obligacija), kurios išpirkimo terminas yra trisdešimt, dešimt, penkeri ir dveji metai, grąžos norma 2006 m. spalio 31 d. buvo atitinkamai 3,95, 3,82, 3,75 ir 3,72 %

### 3.2.3. Dėl papildomų socialinių priemonių (pagalba atskiriems asmenims)

- 129) remdamasi Komisijos sprendimų priėmimo praktika, pirmiausia susijusia su bendrovės SFP (*Société française de production*) byla <sup>(84)</sup>, Prancūzija mano, kad šis finansavimas – tai pagalba atskiriems asmenims, dėl kurios įmonė naudą negauna. Todėl iš darbo atleistiems asmenims skirtų papildomų socialinių priemonių, dėl kurių darbdavys neatleidžiamas nuo jo įprastų išsipareigojimų, įgyvendinimas panaudojant viešąsias lėšas susijęs su socialine valstybių narių politika ir nėra valstybės pagalba;

### 3.2.4. Dėl apribojimų, nustatytų panaikintu 2003 m. sprendimu, panaikinimo

- 130) viena vertus, Prancūzijos institucijos primena, kad 2003–2006 m. buvo laikomasi visų 2003 m. sprendime nustatytų sąlygų ir jos visos buvo įvykdytos. Kita vertus, Prancūzijos institucijos mano, kad šios priemonės nebėra būtinos siekiant išvengti konkurencijos iškreipimo ir kad tolesnis jų taikymas prieštarautų proporcingumo principui atsižvelgiant į restruktūrizavimo pagalbos sumos sumažinimą (dabar ji sumažinta iki 15,81 mln. EUR). Pirmiausia Prancūzijos institucijos mano, kad reikėtų panaikinti sąlygas, kurios dar gali būti taikomos, t. y. sąlygas, susijusias su draudimu atnaujinti SNCM laivyną, kainų diktavimo principo laikymusi nustatant tarifus ir tam tikro reisų skaičiaus išlaikymu;

## 3.3. IŠVADA

- 131) jei vis dėlto Komisija nuspręstų visas naujas priemones ar jų dalį laikyti valstybės pagalba, Prancūzija atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad dėl naujų priemonių, kuriomis užtikrinamas SNCM finansinio pajėgumo atkūrimas, būtų galima išlaikyti konkurenciją aptariamose rinkose, pirmiausia maršrutų į Korsiką rinkoje. Tai, pasak Prancūzijos, yra vienas iš gairėse nurodytų principų, taikomų sanuojant sunkumų patiriančias įmones, kaip šioje byloje priminė Komisija (panaikinto jos sprendimo 283 konstatuojamoji dalis) ir Bendrasis Teismas savo 2005 m. birželio 15 d. sprendime (117 konstatuojamoji dalis). Pirmiausia Bendrasis Teismas priminė, kad Komisija, naudodamasi jai suteikta plačia diskrecija, gali įvertinti, jog įmonės veikla būtina siekiant neleisti aptariamose rinkose susikurti sustiprintai oligopolinei struktūrai;
- 132) aptardama kompensacijų, kurių gali būti reikalaujama iš SNCM, nustatymą Prancūzija ragina Komisiją atsižvelgti į rinkos struktūrą. Pavyzdžiui, sumažinus SNCM pajėgumus, bendrovės CFF, kuri jau dabar yra maršrutų į Korsiką rinkos lyderė, padėtis dar labiau sustiprėtų <sup>(85)</sup>;
- 133) Prancūzijos institucijų teigimu, atnaujintas restruktūrizavimo planas atitinka 1999 ir 2004 m. gairėse Komisijos nustatytus suderinamumo kriterijus. Jų nuomone, visomis nurodytomis priemonėmis, susijusiomis su SNCM privatizavimu, taip pat turėjo būti užtikrinta, kad nuo 2009 m. pabaigos būtų atkurtas ilgalaikis SNCM finansinis pajėgumas, ir visos šios priemonės neviršija to, kas būtina šiam pajėgumui atkurti;

## IV. SUINTERESUOTŪJŲ ŠALIŲ PASTABOS

### 4.1. DĖL 2002 M. SPRENDIMO PRADĖTI OFICIALIĄ TYRIMO PROCEDŪRĄ

#### 4.1.1. Bendrovės Corsica Ferries (CFF) pastabos

- 134) CFF, pirmiausia ginčydamas, kad SNCM yra sunkumų patirianti įmonė pagal gaires <sup>(86)</sup>, kelia klausimą dėl SNCM pajėgumo tapti pelninga teikiant paslaugas neremiamais maršrutais. Be to, CFF pažymi, kad, kitaip nei paskelbta restruktūrizavimo plane <sup>(87)</sup>, Livorno maršrutu paslaugos vis dar teikiamos;
- 135) aptardama išlaidų mažinimo klausimą CFF apgailestauja, kad ji negali susipažinti su kai kuriais restruktūrizavimo plane, kurį kritikavo jos atstovai <sup>(88)</sup>, pateiktais duomenimis;

<sup>(84)</sup> 2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendimas *Société Française de Production*, C(2002) 2593 final (OL C 71, 2003 3 25, p. 3).

<sup>(85)</sup> Iš tikrųjų pagal nepriklausomą rinkos tyrimą, kurį šiuo klausimu pateikė Prancūzija, CFF užima beveik 60 % keleivių plukdymo rinkos, o SNCM užimama rinkos dalis sumažėjo nuo 82 % 2000 m. iki 33 % 2005 m.; SNCM priklausanti krovinių plukdymo rinkos dalis labai padidėjo, ir, kadangi bendrovė turi CMN akcijų, ji dar yra pagrindinis vežėjas.

<sup>(86)</sup> CFF primena, kad pagal įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartį bendrovei teikiama valstybės subsidija, kuri siekia vidutiniškai apie 64,3 mln. EUR per metus, t. y. iš viso 321,5 mln. EUR per 5 metus. Pasak CFF, įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutarties 5 straipsniu bendrovei SNCM užtikrinamas 72,8 mln. EUR grynujų pinigų srautas. Be to, *Corsica Ferries* pabrėžia, kad iš 40,6 mln. EUR nuostolio, kurį SNCM patyrė 2001 m., 15 mln. EUR susiję su greitojo laivo *Liamone* nusidėvėjimu.

<sup>(87)</sup> Sprendime pradėti procedūrą nurodyta, kad restruktūrizavimo plane, be kita ko, numatyta „nutraukti paslaugų teikimą maršrutu Bastja–Livornas ir kartu atsisakyti šiam maršrutui skirtos įrangos“.

<sup>(88)</sup> CFF kritikavo šiuos aspektus: faktiškai nesumažėja darbuotojų, restruktūrizavimui nenaudojamos SNCM priklausančios kitų bendrovių akcijos ir neatsižvelgiama į iš laivų gaunamą pelną.

- 136) CFF laikosi nuomonės, kad Prancūzijos institucijų skaičiavimai, pagal kuriuos gaunama 76 mln. EUR suma, visiškai neatitinka tikrovės<sup>(89)</sup>, o jų nustatytas nuosavo kapitalo ir finansinių išskolinimų santykio rodiklis (79 %) – per didelis<sup>(90)</sup>. Dėl SNCM priklausančių kitų bendrovių akcijų CFF pažymi, kad kai kurios patronuojamosios bendrovės šios laivybos bendrovės veiklai nenaudingos<sup>(91)</sup>;
- 137) taigi, pasak CFF, pagalbos planu siekiama apeiti Kabotažo reglamentą ir paskelbtą konkursą paslaugoms maršrutu Marselis–Korsika teikti padaryti beprasmį. CFF primygtinai prašo, kad planuojama pagalba nebūtų sudarytos sąlygos, dėl kurių SNCM komercinė pasiūla taptų agresyvesnė. Ji siūlo, kad restruktūrizavimo pagalba būtų suteikta tik 2007 m. ir tik tuo atveju, jei SNCM nelaimėtų būsimo 2006 m. konkurso, nes tai vienintelis scenarijus, pagal kurį, CFF manymu, ši valstybinė laivybos bendrovė tikrai patirtų sunkumų;

#### 4.1.2. STIM pastabos

- 138) pagrindinė CMN akcininkė STIM teigia, kad SNCM priklausančios CMN akcijos turi būti nagrinėjamos tik kaip finansinis turtas. Pasak STIM, CMN ir SNCM yra nepriklausomos bendrovės ir konkuruoja teikdamos paslaugas maršrutais, kuriais vežama ne iš Marselio, nors jos abi yra pasirašiusios įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartį;
- 139) rašte nurodyta, kad STIM planuoja išpareigoti „perpirkti visas SNCM priklausančias CMN akcijas arba jų dalį (pageidautina visas)“, kurias grupė įvertino 15–17 mln. EUR, jeigu Komisija galutiniam savo sprendime nustatydama sąlygas nuspręstų, kad „toks perleidimas yra būtinas siekiant tinkamai suderinti restruktūrizavimo planą“;

#### 4.1.3. Vietos valdžios institucijų atstovų pastabos

- 140) Marselio miesto meras, Ronos deltos departamento generalinės tarybos pirmininkas ir Provanso-Alpių-Žydrojo Kranto regiono tarybos pirmininkas pabrėžia, kad SNCM ekonominė veikla yra svarbi regiono ekonomikai;
- 141) Provanso-Alpių-Žydrojo Kranto regiono tarybos pirmininkas priduria, kad, jo nuomone, sudarytos visos sąlygos tam, kad pagal SNCM restruktūrizavimo planą būtų užtikrintas įmonės finansinis pajėgumas;
- 142) Korsikos asamblėjos vykdomosios valdybos pirmininkas atsiuntė šios asamblėjos 2002 m. gruodžio 18 d. nutarimą, kuriame ji nurodo „palankiai vertinanti“ SNCM rekapitalizavimo planą;

#### 4.1.4. Korsikos transporto tarnybos (pranc. Office des Transports de Corse, OTC) pastabos

- 143) OTC pažymi, kad SNCM šiuo metu yra vienintelė bendrovė, galinti įvykdyti sutarties reikalavimus, susijusius su keleivių srautu, ir jai nutraukus veiklą „iš karto labai sumažėtų paslaugų“. Be to, OTC primena SNCM reikšmę Korsikos ekonomikai;

### 4.2. DĖL 2006 m. SPRENDIMO IŠPLĖSTI PROCEDŪROS TAIKYMO SRITĮ

#### 4.2.1. Corsica Ferries France (CFF) pastabos

- 144) CFF atkreipia dėmesį į aptariamų finansinių sumų dydį, jų neproporcingumą, palyginti su SNCM apyvarta, ir į tai, kad šios sumos bendrovei SNCM buvo pervestos Komisijai dar neįvertinus jų pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį;
- 145) CFF atkreipia Komisijos dėmesį, kad Prancūzijos valstybės parama bendrovei SNCM turi strateginę reikšmę CFF plėtrai. Anot jos, šiomis nepatvirtintomis priemonėmis bendrovei SNCM būtų sudarytos sąlygos vykdyti labai agresyvią tarifų politiką, susijusią su maršrutais, kuriuose CFF veikia jau dešimt metų ir kuriuose pirmą kartą nuo savo atėjimo į rinką ji prarastų dalį rinkos;

<sup>(89)</sup> CFF teigimu, 76 mln. EUR suma atitinka 500 mln. Prancūzijos frankų (FRF), kuriais naujuoju 2002–2006 m. laikotarpiu turėtų sumažėti bendrovei skirta dotacija teritoriniam tęstinumui užtikrinti.

<sup>(90)</sup> Palyginti su rodikliais, kuriuos ji pati nustatė pagal dešimties laivybos bendrovių balansus. Šie rodikliai svyruoja nuo 23,69 % (*Moby Lines*) iki 55,09 % (*Grimaldi*); CMN rodiklis – 49,7 %

<sup>(91)</sup> CFF nurodo, kad SNCM turi 50 % laivybos bendrovės *Sud-Cargos* akcijų, 13 % įmonės *Amadeus*, kurios specializacija – oro transporto bilietų rezervavimo sistemos, akcijų, taip pat CMN akcijų ir CGTH nekilnojamojo turto.

- 146) dėl bendrovės pardavimo konkurso procedūros CFF mano, kad ši procedūra nebuvo visiškai skaidri, nes atrinkta įmonė, BCP, nebevadovauja SNCM veiklai – savo vietą ji užleido grupei VT. Be to, finansinės sąlygos pasikeitė ir tapo daug palankesnės pirkėjams, todėl CFF kyla klausimas dėl vienodo požiūrio į investuotojus principo, kurio turėjo būti laikomasi vykdant visą operaciją;
- 147) dėl neigiamos 158 mln. EUR pardavimo kainos CFF abejoja, ar šiuo atveju taikytas apdairaus rinkos ekonomikos investuotojo kriterijus. Viena vertus, CFF kyla klausimas, ar galima manyti, kad aptariamą operaciją valstybė vykdė kartu su atitinkamais privačiais veiklos vykdytojais, kurie kartu atliko didelę kapitalo injekciją (ir panašiomis sąlygomis kaip jie), nes valstybė bendrovę rekapitalizavo prieš akcininkų atliktą bendrą rekapitalizavimą ir prieš priimančią naują restruktūrizavimo planą. Kita vertus, CFF mano, kad pablogėjus SNCM finansinei padėčiai apdairus investuotojas būtų ėmęsis priemonių anksčiau ir neleidęs savo investicijai nuvertėti<sup>(92)</sup>;
- 148) CFF nuomone, remtis byla *ABX Logistics* nederėtų. Ji pabrėžia ne tik tai, kad šios bylos aplinkybės yra visai kitokios, bet ir tai, kad jos atveju pagalbos gavėjas įnešė didelį įnašą, o SNCM to tikrai nepadarė. Be to, CFF manymu, 2006 m. Komisijos sprendime neatsižvelgiama į išlaidas, susijusias su tikėtiniu ieškinių pateikimu atitinkamos įmonės likvidavimo atveju. Šiuo klausimu CFF mano, kad nacionalinių teismų praktika, kuria Prancūzija remiasi siekdama pateisinti išlaidas, kurias būtų tekę padengti SNCM likvidavimo atveju, šiuo atveju netaikytina. Iš tikrųjų, pasak CFF, Kasacinis teismas byloje *Mines et produits chimiques de Salsignes* aptaria ne tiesioginę valstybės akcininkės atsakomybę įmonės, kurios akcininkė ji yra, likvidavimo atveju, o veikiau galimybę prieš valstybinę pramonės ir prekybos įmonę pareikšti ieškinį dėl socialinių skolų padengimo ir tai, kad šios įstaigos vadovai negali išvengti savo išpareigojimų kreipdamiesi pagalbos į valdžios institucijas;
- 149) dėl galimybės šiuo atveju taikyti Ruano apeliacinio teismo sprendimą, priimtą byloje *Aspocomp*, CFF teigia, kad šiame sprendime nagrinėjamas atvejis, kai patronuojančioji bendrovė buvo įpareigota už „susitarimo nesilaikymą“ išmokėti socialines kompensacijas patronuojamosios bendrovės darbuotojams (nesilaikyti šio susitarimo leido patronuojančioji bendrovė), labai skiriasi nuo SNCM bylos aplinkybių. Todėl nekyla realios grėsmės, kad CGMF ar valstybė bendrovės teismo likvidavimo atveju būtų įpareigota sumokėti išeities kompensacijas. Beje, CFF abejoja dėl apskaičiuoto kitų socialinių išlaidų įverčio, nes atrodo, kad ekspertai, kurių paprašyta nustatyti šias išlaidas, pateikia skirtingas sumas;
- 150) CFF mano, kad šiuo atveju taikant Bendrijos teismų praktiką – sprendimus *Gröditz* ir *Hytasa* – galima padaryti tik išvadą, kad valstybė elgėsi ne kaip neformalus investuotojas, nes remiantis šia teismų praktika valstybės kapitalo injekcija buvo susijusi su 75 % jos turėtų SNCM akcijų pardavimu, todėl tiek pat sumažėjo tikimybė gauti pelno;
- 151) galiausiai CFF mano, kad lyginant įmonės likvidavimo ir rekapitalizavimo išlaidas reikėtų atsižvelgti į turto, kuris abiem atvejais perleidžiamas pirkėjui, vertę. CFF nuomone, perėmėjams perleisto turto vertė yra 640–755 mln. EUR<sup>(93)</sup> atsižvelgiant į SNCM naudojamų laivų rinkos vertę, kuri, pasak CFF, 2006 m. rugpjūčio mėn. buvo 644–664 mln. EUR;
- 152) dėl priemonių, taikytų atlikus 2002 m. rekapitalizavimą, laikymo restruktūrizavimo pagalba CFF mano, kad nors laikotarpiu iki pirmojo rekapitalizavimo, kuriam skirta 142,5 mln. EUR, SNCM atitinka 2004 m. gairėse nustatytas sunkumų patiriančios įmonės sąlygas, labai abejotina, ar ji šias sąlygas atitinka laikotarpiu iki antrojo kapitalo papildinimo 8,75 mln. EUR, nes nuosavas įmonės kapitalas buvo atkurtas;

<sup>(92)</sup> Šiuo klausimu CFF primena, kad antrąjį 2005 m. pusmetį Marselio komercinių bylų teisme buvo pradėta išpėjimo procedūra ir kad nuo 2005 m. rudens buvo galima numatyti bankrotą ir nuostolius, 2005 m. įvertintus 30 mln. EUR.

<sup>(93)</sup> Šiuo klausimu CFF mano, kad *Oddo* ir CGMF ataskaitose pateikiant SNCM turto įvertį reikėjo atsižvelgti į tikrąją laivų vertę, kurią, vykdant įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas procedūrą, SNCM nurodė pateikdama savo pasiūlymą.

- 153) aptardama įmonės finansinį pajėgumą CFF pabrėžia, kad parduota tik dalis bendrovės SNCM ir kad ji gali būti susigrąžinta atsižvelgiant į atsisakymo perimti bendrovę nuostatas, dėl kurių sutarta su perėmėjais. Tai kelia didelių abejonų dėl perėmėjų noro ir gebėjimo atgaivinti SNCM, taigi ir ilgalaikio įmonės finansinio pajėgumo perspektyvų. Be to, CFF nurodo, kad, kitaip nei reikalaujama 2004 m. gairėse, Prancūzijos institucijos nenumatė atsisakyti veiklos, kuri struktūriniu požiūriu būtų nuostolinga net atlikus restruktūrizavimą<sup>(94)</sup>. CFF taip pat skeptiškai vertina išlaidų mažinimo planą, nes SNCM laivynas netgi buvo padidintas<sup>(95)</sup>, ir darbuotojų skaičiaus mažinimo planą, pirmiausia atsižvelgdama į tai, kad nepavyko įgyvendinti 2002 m. socialinio plano;
- 154) CFF abejoja, ar nauja pagalba nėra didesnė nei būtina, nes, viena vertus, neišku, kas priskiriama socialinėms išlaidoms, kita vertus, pagal 2006 m. balandžio 28 d. SNCM visuotinio susirinkimo protokolą dalis šios pagalbos skiriama 2006 ir 2007 m. bendrovės veiklos nuostoliams padengti. CFF taip pat mano, kad SNCM perėmėjai prie įmonės restruktūrizavimo prisideda nedaug;
- 155) CFF nuomone, siekiant išvengti nederamo konkurencijos iškraipymo reikia toliau reikalauti iš SNCM kompensacijų, kurios jai nustatytos 2003 m., ir šias kompensacijas patikslinti, taip pat papildyti naujomis kompensacijomis, susijusiomis su SNCM užimamos rinkos dalies mažinimu<sup>(96)</sup>. Be to, CFF mano, kad dalis 2003 m. sprendime bendrovei SNCM nustatytų priemonių nebuvo įgyvendinta. CFF teigimu, SNCM, pažeisdama 2003 m. Komisijos sprendimo 2 straipsnį, įsigijo naujų laivų. Be to, pažeisdama šio sprendimo 3 straipsnį SNCM nepardavė jai priklausančių CCM akcijų. Galiausiai SNCM pažeidė minėto sprendimo 4 straipsnį, nes nuo 2003 m. vykdė agresyvią tarifų politiką, nustatydamas mažesnes kainas už tas, kurias taikė CFF (SNCM bilietai už tokias pat panašias paslaugas kainavo iki 30 % pigiau);
- 156) aptardama antrąjį rekapitalizavimą, kuriam skirta 8,75 mln. EUR, CFF mano, kad valstybės ir privati investicija ne tik turi būti skirtos kartu, bet ir privati investicija turi būti didelė ir atlikta panašiomis sąlygomis kaip ir valstybės investicija; tai veiksniai, dėl kurių valstybės investicija laikoma teisėta. Aptariamam atveju šios dvi sąlygos nebuvo įvykdytos. Viena vertus, perėmėjų investicija, susijusi tik su pirmuoju kapitalo padidinimu 142,5 mln. EUR, nėra didelė. Kita vertus, perėmėjų investicija nebuvo atlikta panašiomis sąlygomis į tas, kuriomis skirta valstybės investicija, pirmiausia atsižvelgiant į atsisakymo perimti bendrovę nuostatas ir laukiamą grąžą, susijusią su nekontroliuotu CGMF akcijų paketu;
- 157) aptardama 38,5 mln. EUR vertės socialines priemones CFF nepritaria tam, kad ši suma būtų laikoma pagalba atskiriems asmenims. Iš tiesų nors ši suma tikrai išmokama tiesiogiai SNCM darbuotojams, CFF pabrėžia, kad priemonė gali turėti teigiamą netiesioginį poveikį bendrovei SNCM, pirmiausia susijusį su socialinės aplinkos pagerėjimu;

#### 4.2.2. STIM pastabos

##### 4.2.2.1. Dėl priemonių, taikytų atlikus 2002 m. rekapitalizavimą

- 158) dėl neigiamos 158 mln. EUR pardavimo kainos STIM mano, kad ši kaina nėra rinkos kaina, nustatyta surengus atvirą ir nediskriminacinį konkursą, nes rekapitalizavimas atliktas kitokiomis sąlygomis negu tos, kurios paprastai turi paskatinti neformalų investuotoją imtis veiksmų. Iš tikrųjų STIM mano, kad atsižvelgiant į balansinį perkainotą grynąjį turtą blogiausiu atveju įmonė būtų galima likviduoti valstybei nepatyrus išlaidų ar net gavus likvidavimo pelno; kad pardavimo kaina, palyginti su įmonės verte (STIM apskaičiavo, kad ši vertė lygi 350 mln. EUR), labai maža ir kad pagalba neproporcinga, palyginti su įmonės poreikiais;
- 159) STIM taip pat atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad, perleidžiant įmonę privačiojo sektoriaus subjektams, atsisakymo perimti bendrovę nuostata taikyta pernelyg plačiai;
- 160) galiausiai STIM nepritaria tam, kad pardavimas už neigiamą kainą būtų grindžiamas prielaida, jog įmonę sunku likviduoti dėl socialinių aspektų, nes ši prielaida atrodo nelabai tikroviška;

<sup>(94)</sup> Pasak CFF, Prancūzija pabrėžia, kad labai svarbu nenutraukti paslaugų teikimo Nicos maršrutais ir išlaikyti dabartinį laivyną; ji taip pabrėžia, kad manoma, jog bendrovei SNCM yra strategiškai svarbu turėti grupės CMN akcijų.

<sup>(95)</sup> 2007 m. sausio 1 d. įsigytas laivas *Superfast X*.

<sup>(96)</sup> CFF siūlo užtikrinti, kad kiekvienoje iš konkurencinių rinkų (Nicos, Tuniso ir Alžyro) siūlomi pajėgumai neviršytų 2005 m. lygio, nebūtų pradėtos teikti paslaugos bet koku nauju maršrutu ir, siekiant sumažinti išlaidas, paslaugų teikimas maršrutu Marselis–Korsika būtų pertvarkytas taip, kad būtų naudojami mišraus tipo krovininiai laivai.

- 161) dėl antrojo rekapitalizavimo, kuriam skirta 8,75 mln. EUR, STIM mano, kad atliekant šią kapitalo injekciją nebuvo laikomasi neformalaus rinkos ekonomikos investuotojo principo, nes investicijų gražos garantijos buvo per mažos. STIM ginčija argumentą, kad privačios ir valstybės investicijos atliktos kartu, – toks argumentas pateiktas siekiant paneigti, kad ši injekcija yra valstybės pagalba. Aplinkybė, kad investicijos atliktos kartu (jeigu ji būtų įrodyta), yra tik vienas požymis, ir vien ji negali būti vertinimo kriterijus<sup>(97)</sup>. Galiausiai STIM tvirtina, kad ši injekcija – tai Prancūzijos Vyriausybės perėmėjams suteikta garantija, kad SNCM bus įgaliota teikti viešąsias maršrutų į Korsiką paslaugas;
- 162) dėl 38,5 mln. EUR pagalbos atskiriems asmenims STIM mano, kad šia suma iš tikrųjų siekiama suteikti SNCM galimybę laikytis tam tikrų esminių reorganizavimo plano, pateikto Komisijai, nuostatų (pirmiausia susijusių su darbuotojų skaičiaus mažinimu), kurios nebuvo įgyvendintos;

#### 4.2.2.2. Dėl suderinamumo su 2004 m. gairėmis

- 163) STIM nuomone, SNCM gauta pagalba yra didesnė nei būtina. Atsižvelgiant į 2004 m. gairėse nustatytas sąlygas SNCM ir perėmėjai prie restruktūrizavimo plano prisidėjo nepakankamai, ir neįrodyta, kad SNCM padėtis buvo tokia išskirtinė, kad dėl jos būtų pagrįstas mažesnis jos pačios indėlis. Be to, STIM pabrėžia, kad 2006 m. suteikta pagalba neproporcinga, nes dėl jos SNCM galėjo sukaupti atsargų būsimiems nuostoliams padengti. Galiausiai tai, kad SNCM nenumatė parduoti įmonės išlikimui nebūtino turto, prieštarauja 2004 m. gairėse nustatytiems reikalavimams;
- 164) STIM mano, kad lėšos išmokėtos pažeidžiant 2004 m. gairėse nustatytą išskirtinumo principą. Įmonės finansinės padėties pablogėjimas ir socialiniai konfliktai negali būti nagrinėjami kaip išskirtinės, nenumatytos ir nuo pagalbą gavusios įmonės nepriklausančios aplinkybės;
- 165) todėl STIM reikalauja papildomos kompensacijos, kuri būtų lygi pusei suteiktos pagalbos (t. y. 98,25 mln. EUR), – parduoti dar vieną laivą ir SNCM tiesiogiai bei netiesiogiai valdomas CMN akcijas. Šiuo klausimu STIM tvirtina, kad pagal 2004 m. restruktūrizavimo pagalbos gaires šios akcijos nėra strateginės, nes jos nebūtinos „įmonės išlikimui“ ir nėra neperleidžiamas turtas;
- 166) STIM taip pat teigia, kad SNCM ir CMN tariamos sąveikos nėra, nes SNCM neturi jokios faktinės įtakos valdant ir plėtojant CMN. Galiausiai STIM pabrėžia, kad, kaip nustatė Paryžiaus apeliacinis teismas, akcininkų susitarimas, kuriuo buvo saistomos abi įmonės, nebegalioja nuo 2006 m. kovo 15 d., kai CMN jį nutraukė;

#### 4.2.3. SNCM pastabos

- 167) SNCM Komisijai pateikė dokumentus, kuriuose patikslinama ekonominė ir konkurencinė bendrovės padėtis; prie šių dokumentų pridėta teisinių konsultacijų ataskaita, kurioje įvertinta tikimybė, kad vykdant likvidavimo procedūrą teismo bus paprašyta įvertinti valstybės, kaip bendrovės faktinės vadovės, investiciją, atliktą prieš privatizuojant bendrovę;
- 168) advokatų kontora *Baker & McKenzie*, kurios konsultacijų paprašė SNCM, padarė išvadą, kad remiantis bendrovės socialiniais dokumentais, papildytais kontrolės institucijų raštais, patikrų medžiaga ir ataskaitomis, valstybė turi [...] (\*) sprendimai<sup>(98)</sup> [...] (\*) įstaigos<sup>(99)</sup>, [...] (\*) socialinės įstaigos<sup>(100)</sup>. Be to, ataskaitoje pabrėžta, kad [...] (\*) SNCM<sup>(101)</sup>. Galiausiai šioje ataskaitoje pažymėta, kad [...] (\*) SNCM;
- 169) tuo remdamasis SNCM ekspertas daro išvadą, kad labai tikėtina, jog Marselio komercinių bylų teismas būtų pripažinęs valstybę faktine bendrovės vadove;
- 170) be to, iš faktų, pirmiausia nustatytų Audito Rūmų ataskaitose, matyti, kad Prancūzijos valstybei, faktinei SNCM vadovei, priskirtinos valdymo klaidos prisidėjo prie nustatyto SNCM turto trūkumo. Be kita ko, ataskaitoje nurodytos tokios valdymo klaidos: pasirinkimas [...] (\*) komercinis. Žala dėl valstybės padarytų valdymo klaidų siekia [...] (\*);

<sup>(97)</sup> 2003 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija ir SIM 2 Multimedia prieš Komisiją* (328/99 ir 399/00, Rink. p. I-4035).

<sup>(98)</sup> Iš šioje ataskaitoje minimų faktų matyti, kad SNCM valdyba [...] (\*) savo teise suteikti išankstinį leidimą.

<sup>(99)</sup> Remiantis Audito Rūmų ataskaita, ataskaitoje, pavyzdžiui, teigiama, kad valstybė nusprendė [...] (\*) būtų galima dėl to diskutuoti.

<sup>(100)</sup> Iš šioje ataskaitoje minimų faktų matyti, kad valstybė [...] (\*) pramoninis planas.

<sup>(101)</sup> Pavyzdžiui, valstybė [...] (\*) SNCM vadovus.

- 171) taigi atsižvelgdamas į šias aplinkybes SNCM ekspertas mano, kad pareiškus ieškinį dėl išpareigojimų padengimo valstybė visiškai neabejotinai būtų įpareigota padengti visą trūkstamą turtą arba jo dalį, nes ji buvo labai įsitraukusi į SNCM valdymą, padarė akivaizdžių valdymo klaidų ir turi pakankamų finansinių išteklių;
- 172) remdamasis atitinkama teismų praktika SNCM ekspertas daro išvadą, kad jei SNCM būtų buvusi likviduota, visiškai neabejotina, kad valstybė būtų įpareigota padengti visas SNCM socialines skolas. Valstybė akcininkė būtų turėjusi padengti 85–100 % nustatyto turto trūkumo (t. y. 316,6–385,7 mln. EUR). Todėl valstybė, nusprendusi privatizuoti SNCM ir jos nuosavą kapitalą iš anksto padidinsi 158 mln. EUR, pasielgė kaip apdairus investuotojas;

## V. PRANCŪZIJOS INSTITUCIJŲ PASTABOS DĖL SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABŲ

### 5.1. PRANCŪZIJOS INSTITUCIJŲ PASTABOS DĖL SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABŲ, SUSIJUSIŲ SU 2002 m. SPRENDIMU PRADĖTI OFICIALIĄ TYRIMO PROCEDŪRĄ

#### 5.1.1. Dėl CFF pastabų

- 173) Prancūzijos institucijos pažymėjo, kad kai kurie CFF pateikti duomenys, susiję su SNCM pasiūla, yra netikslūs;
- 174) valstybė mano, kad, kitaip nei teigia CFF, restruktūrizavimo planas buvo parengtas taip, kad būtų galima nedelsiant atgaivinti SNCM ir sudaryti sąlygas jos finansiniam pajėgumui užtikrinti vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu. Prancūzijos institucijos patikslina, kad didelė išlaidų mažinimo plano dalis jau įgyvendinta. Sumažintas laivų skaičius ir pagal pramoninį planą vykdoma turto pardavimo programa. Pertvarkyti maršrutai, pasiekti pirmieji rezultatai vykdant su tarpiniu vartojimu susijusių išlaidų mažinimo veiksmų planą. Galiausiai laipsniškai įgyvendinama su darbo vietomis susijusi pramoninio plano dalis. Be to, 2001 m. SNCM sukaupė 21,3 mln. EUR sumą, skirtą restruktūrizavimo priemonėms (visų pirma darbo vietų išsaugojimo planui) finansuoti;
- 175) aptardamos pagalbos sumos nustatymą Prancūzijos institucijos patvirtina, kad nuosavo kapitalo ir visų skolų santykio rodiklis, lygus 0,79, iš tikrųjų yra nurodytas daugumos laivybos bendrovių balansuose, išskyrus ypatingus atvejus. Prancūzijos institucijų teigimu, 0,497 lygus rodiklis, kurį CFF pateikė kaip 2001 m. bendrovės CMN rodiklį, netikslus, nes apskaičiuotas neatsižvelgiant į balanse nurodytą likvidųjį turtą. Ištaisius šį trūkumą, CMN rodiklis yra 0,557. Pasak Prancūzijos institucijų, bet kuriuo atveju šis rodiklis bendrovei CMN yra per mažas; tai rodo ir 2002 m. susidariusi sudėtinga CMN padėtis, susijusi su grynaisiais pinigais. Iš tikrųjų siekama finansuoti grynųjų pinigų trūkumą, kurio nefinansavo bankai, CMN iš STIM turėjo pasiskolinti iki 8 mln. EUR;

#### 5.1.2. Dėl STIM pastabų

- 176) Prancūzijos institucijos teigia, kad SNCM priklausančios CMN akcijos negali būti nagrinėjamos tik kaip finansinis turtas, kaip neva tvirtina STIM. Prancūzija laikosi pozicijos, kad SNCM strategiškai labai svarbu turėti CMN akcijų. Šių akcijų pardavimas, pasak jos, ne tik prieštarautų pramoninei logikai, bet ir būtų didelė strateginė klaida;

#### 5.1.3. Dėl vietos valdžios institucijų atstovų pastabų

- 177) nors Prancūzija iš esmės sutinka su tuo, kas išdėstyta Provanso-Alpių-Žydrojo Kranto regiono tarybos pirmininko rašte, vis dėlto ji pažymi, kad, kitaip nei teigiama šio rašto 2 punkte<sup>(102)</sup>, pasiūla maršrutais, kuriais žemyninė Prancūzija sujungiama su Korsika, nėra „per didelė, palyginti su paklausa“, ir kad SNCM tarifų politika atitinka jos priimtus išpareigojimus nesukelti tarifų karo ir nediktuoti kainų;

### 5.2. DĖL SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABŲ, SUSIJUSIŲ SU 2006 m. SPRENDIMU

- 178) Prancūzija pažymi, kad apskritai daugelis STIM ir CFF pastabų sutampa su šių bendrovių pastabomis, kurios Komisijai jau buvo pateiktos 2003 m. Pirmiausia Prancūzija pabrėžia, kad pareiškus ieškinį dėl 2003 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimo panaikinimo CFF pastabos buvo pateiktos Pirmosios instancijos teismui; daugumą šių pastabų ir Komisija, ir šis teismas atmetė;

<sup>(102)</sup> 2003 m. sausio 9 d. rašte Provanso-Alpių-Žydrojo Kranto regiono taryba iš tikrųjų minėjo rinkos tyrimą (kuris Komisijai buvo pateiktas pranešant apie pagalbą ir kurio kopiją tikrai turėjo ši taryba); ji atkreipė dėmesį į tokį teiginį: „Pasiūla [maršrutais, kuriais Korsika sujungiama su žemynine Prancūzija] yra per didelė, palyginti su paklausa. Laivų apkrovos rodiklis žiemą vidutiniškai siekia 20 %, o vasarą – 50 %“



### 5.2.1. Dėl pirmalaikio priemonių, nurodytų pirmajame restruktūrizavimo plane ir jo pakeitimuose, įgyvendinimo

- 179) į bendrą pastabą, kad priemonės, kurias galima laikyti pagalba, Prancūzija įgyvendino pirma laiko, Prancūzijos institucijos atsakė, kad tokį įgyvendinimą galima pagrįsti procedūros išskirtinumu (2005 m. buvo panaikintas 2003 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimas, kuriuo leidžiama teikti pagalbą), o ne Prancūzijos institucijų nenoru vykdyti pagal EB sutartį jai tenkančius įpareigojimus. Beje, Prancūzija patikslina, kad vadovaudamasi valstybių narių ir Komisijos lojalaus bendradarbiavimo principu nuolat informavo Komisiją apie bylos eigą ir įvairias priemones, kurių imtasi nuo 2005 m. sausio mėn.;
- 180) aptardamos šias priemones Prancūzijos institucijos mano, kad nė viena jų nėra pagalba, todėl EB sutarties 88 straipsnio 3 dalis *in fine* joms netaikoma, taigi ir sustabdyti jų įgyvendinimą neprivaloma;

### 5.2.2. Dėl priemonių, taikytų atlikus 2002 m. rekapitalizavimą

- 181) aptardama pardavimo procedūrą Prancūzija patikslina, kad ji iš pat pradžių nustatė įprastus atrankos kriterijus, iš esmės remdamasi už SNCM vertybinius popierius pasiūlyta kaina ir papildomai – kitais kriterijais (pramoniniu planu, socialiniu planu ir t. t.), įskaitant sumą, kurią kandidatai, atlikdami rekapitalizavimą, pasirengę investuoti į bendrovę. Prancūzija griežtai atmata trečiųjų šalių argumentą, kad pardavimo procedūra nebuvo skaidri, ir primena, kad šiuo atveju valstybė padarė netgi daugiau, nei privalėjo pagal ir taip griežtus privalomus įpareigojimus, nustatytus įstatymuose ir kituose teisės aktuose ir taikomus parduodant valstybės akcijas. Prancūzija primena, kad, BCP pateikus pasiūlymą išpirkti 100 % SNCM vertybinių popierių, toliau veiksmai buvo vykdomi labai sudėtingomis finansinėmis ir socialinėmis aplinkybėmis ir kad, prie BCP pasiūlymo prisidėjus VT, operacijos komercinės ir finansinės sąlygos nepasikeitė (išskyrus kapitalo pasiskirstymą);
- 182) dėl neigiamos 158 mln. EUR kainos Prancūzijos institucijos primena, kad atsižvelgiant į 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM finansinę padėtį įmonė buvo parduota rinkos kaina ir kad toks pardavimas ekonominiu požiūriu buvo naudingesnis nei įmonės likvidavimas. Šiuo klausimu Prancūzijos institucijos patikslina, kad įmonės, kuriai gresia likvidavimas, pardavimo atveju neformalaus investuotojo kriterijaus taikymas turi būti vertinamas ne kaip siekis gauti „valstybės investicijos grąžą“, o kaip pastangos išvengti didesnių nuostolių, kurių akcininkas patirtų brangesnio įmonės likvidavimo atveju;
- 183) aptardama sumokėtą kainą Prancūzija ginčija argumentą, kad SNCM buvo parduota už jos tikrosios vertės neatitinkančią kainą. Visų pirma ji nesutinka su STIM apskaičiuota įmonės verte (apie 350 mln. EUR), nes STIM atsižvelgia tik į tuos balanso duomenis, dėl kurių įmonės vertė padidėja remiantis balanse nurodytu nuosavu kapitalu (ypatingieji atskaitymai, su laivais susijęs likutinis pelnas ir t. t.), ir neatsižvelgia į įsipareigojimų dalyje pateiktus duomenis, pagal kuriuos ši vertė sumažėja. Šis grynai buhalterinis apskaičiavimo metodas neatitinka laivybos įmonės, kokia yra SNCM, ekonominės tikrovės, – ši įmonė turi į balansą įtraukto vertingo turto, tačiau taip pat jos pelningumas nedidelis ir ji turi didelių į balansą neįtrauktų įsipareigojimų;
- 184) Prancūzijos institucijos taip pat atmata CFF argumentą, kad nustatyta SNCM laivyno rinkos vertė per maža (CFF skaičiavimais, ji siekia 406,5–426,5 mln. EUR). Prancūzijos institucijos teigia, kad į CFF skaičiavimus įtraukti laivai nėra 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM priklausę laivai. Nesumažinant laivų rinkos vertės nepaisoma aplinkybių, kuriomis vyktų galimas teisminis šio turto likvidavimas, ir galiausiai data, pasirinkta šiai rinkos vertei apskaičiuoti, t. y. 2006 m. rugpjūčio mėn., nėra galimo SNCM likvidavimo data, kuria reikėtų remtis, t. y. 2005 m. rugsėjo 30 d. Beje, Prancūzija pažymi, kad jeigu būtų taikomas CFF siūlomas skaičiavimo metodas, neigiama kaina būtų tris kartus mažesnė nei pagal Sprendimą *Gröditzer* privaloma turto likvidavimo vertė, taigi tai būtų naudingiau nei pagal Prancūzijos institucijų Komisijai pateiktas prielaidas;
- 185) atsakydamos į CFF argumentą, kuriuo Sprendimo *Gröditzer* taikymas ginčijamas remiantis tuo, kad bendrovei SNCM skirta valstybės kapitalo injekcija buvo susijusi su 75 % valstybės turėtų šios bendrovės akcijų pardavimu, todėl tiek pat sumažėjo tikimybė gauti pelno, Prancūzijos institucijos primena, kad neigiama 158 mln. EUR pardavimo kaina – tai viso SNCM kapitalo pardavimo kaina; pardavus šį kapitalą skirta nauja 25 % valstybės investicija, kurios metinė grąža yra [...] (\*) proc. Taigi Prancūzija mano, kad investicijos grąža užtikrinta, nes valstybė turi 25 % bendrovės akcijų, ir yra garantija, kad šių akcijų grąža bus labai didelė;

- 186) Prancūzija taip pat ginčija CFF pateiktą argumentą, kad šiuo atveju negalima taikyti byloje ABX taikyto metodo, pirmiausia pagrįsto faktinių SNCM likvidavimo išlaidų analize ir tikimybe, kad valstybė gali būti laikoma atsakinga už įmonės išsipareigojimus, jei būtų pateiktas ieškinys dėl išsipareigojimų padengimo, nurodytas Prancūzijos kolektyvinių procedūrų nuostatose ir patvirtintas nacionalinių teismų praktika (2005 m. kovo 22 d. Ruano apeliacinio teismo sprendimas). Nors Prancūzijos institucijos mano, kad nagrinėjant šį ieškinį valstybės, kaip bendrovės SNCM vadovės, veiksmų nebūtų galima laikyti kalte, jos pabrėžia, jog yra labai didelė tikimybė, kad nacionalinis teismas pagal minėtą teismų praktiką, kuri šiuo atveju taikytina, valstybę pripažintų kalta dėl SNCM turto trūkumo, nes nustatyti lankstūs kriterijai, susiję su valdymo klaidos pripažinimu pagal Prekybos kodekso L. 651–2 straipsnį;
- 187) dėl rekapitalizavimo, kuriam skirta 8,75 mln. EUR, Prancūzija primena, kad, kitaip nei tvirtina CFF ir STIM, ši kapitalo injekcija nėra valstybės pagalba, nes investicija atlikta kartu, panašiomis jos pasirašymo sąlygomis ir valstybė per CGMF gavo didesnę grąžą nei vidutinę;
- 188) pirmiausia Prancūzijos institucijos patikslina, kad dėl atsisakymo perimti bendrovę nuostatų investuotojų lygybės principas nepažeistas, nes šios nuostatos buvo numatytos vykdant 100 % SNCM kapitalo pardavimą, o ne vėliau atliekant rekapitalizavimą, kuriam skirta 35 mln. EUR;
- 189) be to, Prancūzija primena, kad, palyginti su perėmėjų investicija, jos investicija yra daug mažesnė, nes su perėmėjų investicija (26,25 mln. EUR) reikia lyginti tik 8,75 mln. EUR sumą. Iš tikrųjų pirmąjį rekapitalizavimą, kuriam skirta 142,5 mln. EUR, reikia nagrinėti tik lyginant su likvidavimo kaina;
- 190) galiausiai Prancūzija ginčija STIM argumentą, kad ši kapitalo injekcija yra privatiems perėmėjams suteikta garantija, jog SNCM bus įgaliota teikti viešąsias maršrutų į Korsiką paslaugas. Prancūzijos institucijos teigia, kad šis kapitalo didinimas atliktas apdairiai, nesusijęs su įmonės veiklos rezultatais ir kad, bendrovę SNCM įgaliojus teikti viešąsias paslaugas, laukiama šios investicijos grąža nepadidėtų;
- 191) aptardama 38,5 mln. EUR vertės socialines priemones Prancūzija pakartojo argumentą, kad šios priemonės – tai pagalba atskiriems asmenims ir kad valstybės išsipareigojimas jas finansuoti negali būti laikomas netiesioginės naudos suteikimu įmonei, nes šiomis priemonėmis papildomi išsipareigojimai, kurie SNCM tenka pagal tam tikrus teisės aktus ir sutartis. Be to, Prancūzija primena, jog taikant šias priemones būtų galima užtikrinti, kad darbuotojai neišeitų iš darbo (jei šių priemonių nebūtų, su tokiais darbuotojais susijusias išlaidas turėtų padengti SNCM);
- 192) Prancūzijos institucijos patikslina, kad, kitaip nei teigia CFF, šie 38,5 mln. EUR nesusiję su darbuotojų skaičiaus mažinimu, numatytu pagal 2003 m. socialinį planą, nes darbuotojų skaičius, nors ir pavėluotai, jau buvo sumažintas. Taigi naujuoju socialiniu planu papildomos pirmosios 2003 m. socialinės priemonės;

### 5.2.3. Dėl suderinamumo su gairėmis

- 193) Prancūzija mano, kad atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nagrinėtina pagalbos suma yra 15,81 mln. EUR;
- 194) Prancūzijos institucijos mano, kad, kitaip nei teigia CFF, atlikus pirmąjį rekapitalizavimą, dėl kurio SNCM galėjo atkurti savo nuosavą kapitalą, bendrovė išliko sunkumų patiriančia įmone pagal 2004 m. gairių 11 punktą, nes šio rekapitalizavimo tikslas buvo užtikrinti bendrovės veiklos tęstinumą;
- 195) Prancūzija nesutinka su CFF teiginiais, kad atlikti naujų finansinių injekcijų į įmonės kapitalą valstybė neprivalėjo, nes SNCM galėjo pasinaudoti banko kreditu. Šiuo klausimu Prancūzijos institucijos nurodo, kad 2005 m. rugpjūčio 24 d. bankai atsisakė bendrovei SNCM suteikti naujų likvidumo linijų, todėl vienintelės įmanomos alternatyvos buvo privatizuoti arba likviduoti įmonę;
- 196) Prancūzija ginčija CFF ir STIM pateiktus argumentus, kad 2002 m. restruktūrizavimo planas nebuvo įvykdytas; šis planas, nepaisant vėlavimo, buvo įgyvendintas ir padėjo pasiekti tikslus 2005 m. Dėl su SNCM nesusijusių veiksmų pablogėjus jos ekonominei ir finansinei padėčiai reikėjo pratęsti planą, apie kurį pranešta 2002 m., ir įtraukti naujų priemonių;

- 197) Prancūzija mano, kad SNCM atgaivinimo perspektyvos geros ir kad taikant priemones, kurias numatė naujieji akcininkai, pirmiausia įgyvendinant socialinį planą, pertvarkant tam tikrus maršrutus ir atnaujinant kai kuriuos laivus, įmonės finansinį pajėgumą bus galima atkurti. Šiuo klausimu Prancūzija pažymi, kad atsižvelgiant į gautas pajamas, susijusias su įgaliojimu teikti viešąsias paslaugas (sudarancias apie [50–70] (\*) proc. SNCM apyvartos), ir dideles nustatytąsias išlaidas bei didelius sunkumus, susijusius su šešių laivų, naudotų teikiant paslaugas maršrutu Marselis–Korsika, perkėlimu į kitą maršrutą, įgaliojimas teikti viešąsias paslaugas yra įmonės strategijos ir jos finansinio pajėgumo užtikrinimo pagrindas;
- 198) aptardama klausimą, kad pagalba yra ne didesnė nei būtina, Prancūzija mano, kad restruktūrizavimo išlaidos neviršija restruktūrizavimui įgyvendinti būtinos sumos. Šiuo klausimu Prancūzijos institucijos primena, kad, kaip 2003 m. sprendime pripažino Komisija, pati įmonė savo ištekliais pakankamai prisidėjo prie restruktūrizavimo plano, pardavusi turto už 30,2 mln. EUR. Be to, atsižvelgiant į kitą už 12,2 mln. EUR SNCM parduotą turtą, visas įmonės nuosavas įnašas siekia 42,38 mln. EUR. Prancūzija mano, kad ši suma yra daug didesnė už nuosavo įnašo, būtino siekiant patvirtinti restruktūrizavimo pagalbą, sumą, kuri galiausiai siekia 15,81 mln. EUR, nes kitos priemonės nėra valstybės pagalba;

#### 5.2.4. Dėl 2003 m. Komisijos sprendimu nustatytų sąlygų ir galimų naujų kompensacijų

- 199) Prancūzijos institucijos tvirtina, kad, kitaip nei teigia STIM ir CFF, jos įvykdė visas 2003 m. sprendime nustatytas sąlygas, kurių laikėsi iki 2006 m. pabaigos, pirmiausia išlaikydamos vienuolikos laivų laivyną ir taikydamos mažesnius tarifus nei konkurentai;
- 200) beje, Prancūzija mano, kad pagal naują galutinį sprendimą kompensacijų, kurių turi būti reikalaujama iš SNCM, dydį reikėtų patikslinti atsižvelgiant į tai, kad restruktūrizavimo pagalba dabar yra ne 69,3 mln. EUR, o 15,81 mln. EUR;
- 201) šiuo klausimu Prancūzija nesutinka su STIM pateiktomis pastabomis, kad Komisija kaip kompensacijos iš SNCM gali reikalauti parduoti bendrovės valdomas CMN akcijas. Prancūzija ginčija STIM argumentą, kad 2004 m. gairėse strateginis turtas neva apibrėžiamas kitaip nei 1999 m. gairėse;
- 202) dėl CFF minimų priemonių, kuriomis siekiama sumažinti SNCM užimamą rinkos dalį, Prancūzijos institucijos nurodo, kad (beje, savo 2003 m. sprendime (87 punkte) tai nustatė ir Komisija) atitinkamose rinkose (Prancūzija–Korsika ir Magribas) pajėgumų pertekliaus nėra ir kad pertvarkius maršrutus, kuriais pagal įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartį ir ne pagal šią sutartį vykdomi maršrutai į Korsiką, įmonės finansiniam pajėgumui kiltų grėsmė;
- 203) aptardamos CFF argumentą, kad įgyvendinus apibūdintas priemones, naudingas bendrovei SNCM, kiltų didelė grėsmė, kad iš rinkos, susijusios su maršrutais, kuriais žemyninė Prancūzija sujungiama su Korsika, pasitrauks jos pagrindinė konkurentė – CFF, Prancūzijos institucijos pažymi, jog atsižvelgiant į dabartinę šios rinkos struktūrą (CFF šiuo metu užima didžiausią jos dalį) konkurencinės struktūros išlaikymas priklauso nuo leidimo vykdyti SNCM restruktūrizavimo planą ir nuo SNCM veiklos aptariamoje rinkoje;

## VI. PRIEMONIŲ VERTINIMAS

### 6.1. PAGALBA PAGAL EB SUTARTIES 107 STRAIPSNIO 1 DALĮ

- 204) SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „[i]šskyrus tuos atvejus, kai <...> [ši Sutartis] nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“;
- 205) kad nacionalinė priemonė būtų laikoma valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, turi būti įvykdytos visos šios sąlygos: 1) taikant aptariamą priemonę suteikiama atrankioji ekonominė nauda; 2) ši nauda finansuojama iš valstybinių išteklių; 3) dėl tokios naudos iškraipoma arba gali būti iškraipyta konkurencija ir galiausiai 4) ši nauda daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai<sup>(103)</sup>;

<sup>(103)</sup> Žr., pavyzdžiui, 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Ministero dell'Economia e delle Finanze prieš Cassa di Risparmio di Firenze* (222/04, Rink. p. I-289, 129 punktas).

- 206) Komisija pažymi, kad per CGMF, kurios 100 % kapitalo priklauso valstybei, SNCM iš valstybinių išteklių iš viso gavo 274,54 mln. EUR <sup>(104)</sup>;
- 207) SNCM veikia jūrų transporto sektoriuje, kuris atviras konkurencijai Europoje, todėl dėl gautos galimos ekonominės naudos gali būti iškraipyta konkurencija ir daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai;
- 208) dėl aplinkybės, kad Viduržemio jūros salų kabotažo rinkai iki 1999 m. sausio 1 d. laikinai nebuvo taikomas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3577/92, *a priori* negalima atmesti galimybės, kad subsidijos, išmokėtos už Viduržemio jūros salų kabotažo paslaugas tam tikrais maršrutais, suteiktas pagal įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartį, galėjo turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ir kad dėl šių subsidijų galėjo būti iškraipyta konkurencija;
- 209) bet koku atveju net jei subsidijos, skirtos kabotažo paslaugoms tam tikrais maršrutais teikti, iki 1999 m. sausio 1 d. įtakos prekybai galbūt neturėjo ir dėl jų konkurencija nebuvo iškraipyta, dabar padėtis yra kitokia, nes pagal Reglamentą (EEB) Nr. 3577/92 kabotažo veiklą šiuo metu gali vykdyti visi Europos Sąjungos veiklos vykdytojai. Be to, pabrėžtina, kad SNCM ne tik teikia kabotažo transporto paslaugas, bet ir veikia tarptautinėje jūrų transporto rinkoje, liberalizuotoje Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 4055/86 <sup>(105)</sup>;
- 210) todėl, Komisijos nuomone, šiuo atveju trys paskutiniosios SESV 107 straipsnio 1 dalies sąlygos, nurodytos šio sprendimo 205 punkte, yra įvykdytos. Taigi pagal 2012 m. rugsėjo 11 d. Bendrojo Teismo sprendimą Komisija turi paeiliui nagrinėti, ar taikant kiekvieną priemonę suteikta atrankioji ekonominė nauda;

#### 6.1.1) Tyrimo laikotarpis

- 211) pagal Bendrojo Teismo praktiką <sup>(106)</sup>, jei panaikinamas Komisijos sprendimas, naują tyrimą ji turi atlikti remdamasi tik ta informacija, kurią turėjo priimdama panaikintąjį sprendimą (šiuo atveju 2008 m. liepos 8 d. turėta informacija);
- 212) taigi į vėlesnius nei 2008 m. liepos 8 d. įvykius atsižvelgti nereikia. Atliekant tyrimą neturi būti atsižvelgta nei į rinkos pokyčius ar tendencijas, nei į pagalbos gavėjo padėtį. Komisija taip pat neatsižvelgia į restruktūrizavimo plano įgyvendinimo laikotarpį po 2008 m. liepos mėn. <sup>(107)</sup>;
- 213) be to, Komisija neprivalo nei iš naujo nagrinėti bylos, nei papildyti jos nauja technine ekspertize <sup>(108)</sup>. Dokumento, kuriuo baigiama kelių etapų administracinė procedūra, panaikinimas nebūtinai reiškia visos procedūros panaikinimą. Jei, kaip šiuo atveju, nepaisant to, kad imtasi tyrimo veiksmų, leidžiančių atlikti išsamų pagalbos suderinamumo tyrimą, paaiškėja, kad Komisijos tyrimas neišsamus ir dėl to sprendimas neteisėtas, šio sprendimo pakeitimo procedūra iš naujo gali būti pradėta remiantis jau atliktu tyrimu <sup>(109)</sup>;
- 214) be to, kadangi savo naują tyrimą Komisija turi pagrįsti tik informacija, kurią ji turėjo 2008 m. liepos mėn., t. y. informacija, dėl kurios Prancūzijos institucijos ir SNCM jau išreiškė savo poziciją, su jomis iš naujo konsultuotis nereikia <sup>(110)</sup>. Galiausiai suinteresuotųjų trečiųjų šalių teisė pateikti savo pastabas buvo užtikrinta <sup>(111)</sup> Oficialiajame leidinyje paskelbus sprendimą pradėti procedūrą, ir jokia Reglamento Nr. 659/1999 nuostata neįpareigojama tokia galimybe minėtoms šalims dar kartą suteikti tuo atveju, kai vykstant tyrimui pirminis restruktūrizavimo planas iš dalies pakeičiamas <sup>(112)</sup>;

<sup>(104)</sup> Ši suma gauta sudėjus 15,81 mln. EUR kapitalo injekciją, apie kurią pranešta 2002 m., įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sumą, t. y. 53,48 mln., ir su trimis naujomis priemonėmis, kurias Prancūzijos institucijos įgyvendino 2006 m., susijusias sumas: neįgyjamą 158 mln. EUR kainą, už kurią parduota 100 % SNCM kapitalo, 8,75 mln. EUR sumą, kuria CGMF įsipareigojo padidinti kapitalą, ir SNCM darbuotojams skirtą 38,5 mln. EUR avansą, kuris pervestas į einamąją sąskaitą.

<sup>(105)</sup> 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4055/86 dėl laisvės teikti paslaugas principo taikymo jūrų transporto paslaugoms tarp valstybių narių bei valstybių narių ir trečiųjų šalių (OL L 378, 1986 12 31, p. 1).

<sup>(106)</sup> 40 išnašoje minėtas Sprendimas *Alitalia prieš Komisiją*.

<sup>(107)</sup> Minėto Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 137 punktus.

<sup>(108)</sup> Minėto Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 144 ir 159 punktai.

<sup>(109)</sup> Šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 99–101 ir 142 punktus.

<sup>(110)</sup> Minėto Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 174 punktus.

<sup>(111)</sup> Žr. 29 išnašą.

<sup>(112)</sup> Žr. 110 išnašą.

- 215) taigi iš esmės šis sprendimas pagrįstas tik 2008 m. liepos 8 d. turėta informacija. Tačiau Komisija papildomai įrodys, kad, jeigu būtų atsižvelgta į 2013 m. gegužės 16 d. Prancūzijos institucijų pranešimą dėl nurodytų anksčiau nei 2008 m. liepos 8 d. įvykių ir į 2013 m. rugpjūčio 27 d. SNCM pateiktą informaciją, tai jos išvadų nepakeistų;

#### 6.1.2. SNCM pardavimas už neigiamą 158 mln. EUR kainą

- 216) šiuo atveju Komisija turi išnagrinėti, ar 158 mln. EUR valstybės kapitalo injekcija, atlikta prieš parduodant SNCM privatiems perėmėjams, t. y. *in fine* neigiama įmonės pardavimo už tokią pat sumą kainą, nėra valstybės pagalba;
- 217) jei surengiama vieša atvira, skaidri ir nediskriminacinė atrankos procedūra, kuriai pasibaigus valstybė parduoda įmonę, prieš tai atlikusi rekapitalizavimą (kurio suma didesnė už pardavimo kainą), tai nebūtinai reiškia, kad nesuteikta pagalba, kuri gali būti naudinga ir privatizuotai įmonei, ir jos pirkėjui <sup>(113)</sup>;
- 218) siekdama patikrinti, ar atlikus valstybės kapitalo injekciją įmonei suteikta nederama ekonominė nauda, Komisija iš esmės taiko neformalaus rinkos ekonomikos investuotojo kriterijų (toliau – neformalaus investuotojo kriterijus), jeigu pagalbos gavėjas nėra ipareigotas grąžinti kitos valstybės pagalbos ir jeigu ši injekcija gali būti nagrinėjama atsižvelgiant į minėtą kriterijų. Neformalaus investuotojo kriterijus pagrįstas vienodo požiūrio į viešąjį ir privatųjį sektorius principu, kylančiu iš SESV 345 straipsnio. Pagal šį principą kapitalas, kurį valstybė tiesiogiai ar netiesiogiai įmonei suteikia įprastines rinkos sąlygas atitinkančiomis aplinkybėmis, negali būti laikomas valstybės pagalba <sup>(114)</sup>;
- 219) šiuo tikslu Komisija pirmiausia gali įvertinti, ar išteklių teikėjas elgėsi kaip neformalus investuotojas, kuris laikosi bendros ar sektorių struktūrinės politikos ir vadovaujasi ilgalaikėmis investuoto kapitalo grąžos perspektyvomis. Šio požiūrio tinkamumą keliose bylose <sup>(115)</sup> yra patvirtinęs Europos Sąjungos teismas;
- 220) pagal nusistovėjusią teismų praktiką viešojo investuotojo kapitalo injekcija, atlikta nesant jokių perspektyvų (netgi ilgalaikių) gauti pelno, yra valstybės pagalba <sup>(116)</sup>;
- 221) Europos Sąjungos teismas taip pat yra nustatęs, kad neformalus investuotojas, vadovaudamasis bendra ar sektorių struktūrine politika, pagrįsta ilgalaikės grąžos perspektyvomis, po kelerius metus iš eilės patiriamų nuostolių, logiškai mąstant, negalėtų sau leisti atlikti kapitalo injekcijos, kuri ekonominiu požiūriu ne tik atseitų brangiau nei turto likvidavimas, bet ir būtų susijusi su įmonės pardavimu, kuris reiškia, kad neliktų jokių perspektyvų (netgi ilgalaikių) gauti pelno <sup>(117)</sup>;
- 222) konkrečiai Sprendime *Gröditzer Teisingumo Teismas* nusprendė, kad siekiant nustatyti, ar įmonės privatizavimas, kai sumokėta neigiama pardavimo kaina, yra valstybės pagalba, „reikia įvertinti, ar neformalus investuotojas, kurio dydį galima palyginti su viešąjį sektorių valdančių institucijų dydžiu, panašiomis aplinkybėmis būtų galėjęs atlikti tokio dydžio kapitalo injekciją ir parduoti minėtą įmonę, ar būtų pasirinkęs ją likviduoti“ <sup>(118)</sup>;
- 223) atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir siekdama nustatyti, ar aptariama priemonė yra pagalba, Komisija turi „įvertinti, ar valstybės pasirinktas sprendimas apskritai yra pigiausias, palyginti su bet koku kitu sprendimu, įskaitant neinvestavimą; jeigu toks sprendimas pigiausias, darytina išvada, kad valstybė pasielgė kaip neformalus investuotojas“ <sup>(119)</sup>;

<sup>(113)</sup> 2003 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Vokietija prieš Komisiją* (334/99, Rink. p. I-1139, 142 punktas).

<sup>(114)</sup> Komisijos komunikatas valstybėms narėms: EB sutarties 92 ir 93 straipsnių bei Komisijos direktyvos 80/723/EEB 5 straipsnio taikymas gamybos sektoriaus valstybinėms įmonėms (OL C 307, 1993 11 13, p. 3, 11 punktas). Šis komunikatas susijęs su gamybos sektoriumi, tačiau pagal analogiją taip pat taikomas ir visiems kitiems ekonomikos sektoriams.

<sup>(115)</sup> Visų pirma žr. 2003 m. kovo 6 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Westdeutsche Landesbank Girozentrale prieš Komisiją* (233/99, Rink. p. II-435).

<sup>(116)</sup> 1999 m. sausio 21 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH ir Lech-Stahlwerke GmbH prieš Europos Bendrijų Komisiją* (2/96 ir 129/95, Rink. p. II-17, 116 punktas).

<sup>(117)</sup> Žr. 80 išnašą.

<sup>(118)</sup> Žr. 113 išnašą.

<sup>(119)</sup> 1997 m. liepos 30 d. Komisijos sprendimas 98/204/EB dėl sąlyginio grupėi GAN Prancūzijos suteiktos pagalbos patvirtinimo (OL L 78, 1998 3 16, p. 1).

- 224) kitaip tariant, Komisija turi patikrinti, ar pasirinkimas atlikti tokio dydžio kapitalo injekciją iš tikrųjų yra pigesnis negu likvidavimas;

6.1.2.1. Dėl likvidavimo išlaidų vertinimo

a) Dėl atsižvelgimo į papildomų išieitinių kompensacijų mokėjimą

- 225) Prancūzijos institucijų nuomone, siekdamas apskaičiuoti akcininkui tenkančias likvidavimo išlaidas didelės įmonių grupės, uždarančios kai kuriuos skyrius ar likviduojančios patronuojamąsias bendroves, šiuo metu negali neatsižvelgti į socialinius tokių veiksmų padarinius. Taigi dažniausiai jos įgyvendina socialinius planus, į kuriuos gali būti įtrauktos su darbuotojų perkvalifikavimu, pagalba ieškant darbo ir išieitinėmis kompensacijomis susijusios priemonės ir net vietos ekonominei struktūrai poveikį turinčios priemonės, kurių apimtis platesnė, nei reikalaujama pagal įstatymus ir kolektyvines sutartis;
- 226) Atsižvelgdamos į tai, Prancūzijos institucijos nurodė, kad pagal 2005 m. socialinį planą, pagrįstą 2002 m. socialiniu planu, vienam darbuotojui skirtina [90 000–100 000] (\*)–[120 000–130 000] (\*) EUR, taigi bendra suma yra [200–210] (\*)–[250–260] (\*) mln. EUR. Prancūzijos institucijos patikslina, kad mažesnioji intervalo suma nurodyta padidinus pagrindiniame socialiniame plane nurodytas išlaidas, atsižvelgiant į tai, kad labai daug darbuotojų, kurių amžius artėja prie pensinio, išeina iš darbo ypač palankiomis sąlygomis. Be to, taip pat atsižvelgta į tai, kad bendrovės likvidavimo ir visų darbuotojų atleidimo iš darbo aplinkybių negalima palyginti su pagrindiniame socialiniame plane numatyto darbuotojų skaičiaus koregavimo, dėl kurio darbą galima tęsti, aplinkybėmis;
- 227) galiausiai Prancūzijos institucijos mano, kad net taikant analizės schemą, kurią Bendrasis Teismas nustatė savo 2012 m. rugsėjo 15 d. sprendime, SNCM kontrolės perleidimas už neigiamą 158 mln. EUR kainą nėra valstybės pagalba. Iš tikrųjų jos mano, kad Komisija turi visą būtiną informaciją, kad galėtų atsakyti į Bendrojo Teismo kritiką;
- 228) šiuo atveju Komisija nepritaria tokiai analizei;
- 229) pagal Bendrojo Teismo sprendimą<sup>(120)</sup> atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes papildomų išieitinių kompensacijų mokėjimas iš esmės gali būti teisėta ir tinkama praktika, siekiant sudaryti palankias sąlygas taikiam socialiniam dialogui ir išlaikyti bendrovės ar bendrovių grupės prekių ženklo įvaizdį. Likvidavus valstybinę įmonę, pagal vienodo požiūrio į privatųjį ir viešąjį sektorius principą valstybės narės taip pat turi galimybę mokėti papildomas išieitines kompensacijas, nors jų įsipareigojimai *a priori* negali viršyti to, kas yra būtina pagal įstatymus ir sutartis. Tačiau Bendrasis Teismas patikslina, kad „<...> papildomomis sąnaudomis, priimtomis vadovaujantis teisėtais pagrindais, neturėtų būti siekiama tik socialinio ar net politinio tikslo, antraip būtų nebetenkinamas <...> privataus investuotojo kriterijus. Nesant jokie ekonominio pagrįstumo net ir ilguoju laikotarpiu, priimtoms sąnaudoms, viršijančios griežtas įstatymuose ir sutartyse numatytas pareigas, turėtų būti laikomos valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį“<sup>(121)</sup>;
- 230) aptariant Prancūzijos institucijų argumentą dėl valstybės prekių ženklo įvaizdžio pažymėtina, kad Bendrasis Teismas mano, jog „<...> valstybės narės, kaip globalios investuotojos į rinkos ekonomiką, prekių ženklo įvaizdžio apsauga, išskyrus ypatingas aplinkybes ir tik nesant labai įtikimos motyvacijos, negali būti pakankamas pateisinimas, patvirtinantis papildomų sąnaudų, kaip antai papildomų išieitinių kompensacijų, priėmimo ekonominį prasingumą ilguoju laikotarpiu“<sup>(122)</sup>. Tačiau šiuo atveju tokių ypatingų aplinkybių nėra;
- 231) Komisija pažymi, kad pradėjus procedūrą Prancūzijos institucijos neapibūdino Prancūzijos valstybės ekonominės veiklos (visų pirma geografiniu ir sektorių požiūriu), į kurią atsižvelgiant reikėtų vertinti ekonominį aptariamų priemonių tikslingumą ilguoju laikotarpiu, nors galiausiai savo 2013 m. gegužės 16 d. rašte jos ir nurodė, kad valstybės veiksmai turi būti lyginami su įvairių veiklų vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės, kaip universalus verslininko, siekiančio gauti kuo didesnę pelną ir apsaugoti savo prekių ženklo įvaizdį (visų pirma darbuotojų valdymo srityje), veiksmis;
- 232) dėl CGMF prekių ženklo įvaizdžio Komisija pažymi, kad jūrų transporto sektoriuje CGMF neturėjo jokio kito turto, tik SNCM. Todėl šis argumentas CGMF negali būti taikomas;

<sup>(120)</sup> 39 išnašoje minėto Sprendimo *Corsica Ferries France SAS prieš Komisiją* 81–83 punktai.

<sup>(121)</sup> Minėto sprendimo 84 konstatuojamoji dalis.

<sup>(122)</sup> Minėto sprendimo 85 konstatuojamoji dalis.

- 233) aptariant valstybės akcininkės prekių ženklo įvaizdį pažymėtina, kad Prancūzijos institucijos nurodė didelę socialinių konfliktų riziką valstybės kontroliuojamose įmonėse, kuri patiriama ne tik tose geografinėse vietovėse, šalia kurių SNCM vykdo veiklą, bet ir visuose sektoriuose, ypač transporto sektoriuje. Viena vertus, Komisija pažymi, kad Prancūzijos institucijos neįrodė, jog ši rizika iš tikrųjų plinta ir apima visas valstybines įmones, kita vertus, ji mano, kad jos taip pat neįrodė, jog mokant šias papildomas kompensacijas buvo galima užkirsti kelią naujiems streikams. Galiausiai, Komisijos nuomone, siekiant atmesti galimybę, kad suteikta valstybės pagalba, valstybės padengtų papildomų kompensacijų neužtenka pagrįsti vien socialiniais argumentais;
- 234) be to, Komisija mano, kad Prancūzijos institucijos nepateikė pakankamai objektyvios ir patikrinamos informacijos, kuria būtų galima įrodyti, kad papildomų išeitinių kompensacijų mokėjimas panašiomis aplinkybėmis yra nusistovėjusi tame pačiame sektoriuje veikiančių privačių verslininkų praktika. Iš tikrųjų Komisija pažymi, kad vien nuoroda, jog socialinių planų yra nedaug, negali būti įrodymas, kad panašiais atvejais kaip šis taikoma pakankamai nusistovėjusi praktika; ji taip pat pažymi, kad Prancūzijos institucijų minėti socialiniai planai susiję su restruktūrizavimo, o ne likvidavimo planais ir kad daug jų apima sektorius, kurie *a priori* visiškai nesuję su transporto infrastruktūra, kaip antai kosmetikos (*Yves Saint-Laurent Haute couture*), žemės ūkio maisto produktų (*Danone*) ar elektronikos (*Hewlett Packard*) sektoriai. Be to, 2013 m. gegužės 16 d. pranešime Prancūzijos institucijų pateiktoje lentelėje, kurioje išvardyti socialiniai planai, yra nurodyti šeši po SNCM privatizavimo parengti planai, taigi siekiant pagrįsti papildomų išeitinių kompensacijų padengimą į juos atsižvelgti negalima;
- 235) 2013 m. rugpjūčio 27 d. pranešime SNCM pateikė naują sąrašą, kuriame nurodyti penki socialiniai planai. Komisija mano, kad šis sąrašas negali būti įrodymas, jog papildomų išeitinių kompensacijų mokėjimas panašiomis aplinkybėmis yra nusistovėjusi tame pačiame sektoriuje veikiančių privačių verslininkų praktika. Iš tikrųjų Komisija visų pirma pažymi, kad du iš penkių minėtų planų susiję su SNCM, įskaitant šiame sprendime aptariamą planą. Taigi šie du planai objektyvi lyginamoji informacija negali būti dėl dviejų priežasčių: viena vertus, norėdama pakankamai pagrįsti, kad ši praktika yra nusistovėjusi, SNCM negali remtis šioje srityje taikyta savo pačios ankstesne praktika, kita vertus, 2002 m. socialinis planas apima laikotarpį, kuriuo SNCM vis dar buvo valstybinė įmonė, o Bendrasis Teismas yra nustatęs kriterijų, pagal kurį lyginamos tame pačiame sektoriuje veikiančios privačiosios įmonės. Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad į Marselio uosto socialinį planą negali būti atsižvelgiama, nes 2004 m. uostas buvo valstybinė, o ne privačioji įmonė. Galiausiai aptardama du paskutinius nurodytus socialinius planus (*Air Lib* ir *Eurostar*) Komisija pažymi, kad tai yra restruktūrizavimo, o ne likvidavimo planai. Be to, Komisija atkreipia dėmesį, kad šiuose dviejuose planuose minima vidutinė papildoma kompensacija yra daugiau negu perpus mažesnė už SNCM nurodytą papildomų kompensacijų vidurkį;
- 236) galiausiai Komisija pažymi, kad Prancūzijos institucijos neįrodė, jog Prancūzijos valstybės veiksmai buvo vykdomi remiantis pagrįsta tikimybe, kad dėl šių veiksmų bus gauta netiesioginės materialinės naudos (net ir ilguoju laikotarpiu) ir dar labiau nepablogės socialinė aplinka įmonėje, nes atsižvelgiant į įmonės likvidavimo prielaidą ji turėjo nutraukti veiklą. Aptariant prielaidą, kad kitų valstybinių įmonių darbuotojai gavo daugiau naudos, pažymėtina, jog ji nepakankamai pagrįsta. Tai juo labiau matyti atsižvelgiant į tai, kad, net turint omenyje Prancūzijos institucijų argumentą dėl universalaus investuotojo, bendrovės darbuotojams skyrus labai dideles išeitines kompensacijas gali būti sunkiau vykdyti tikėtiną tam pačiam investuotojui priklausančių kitų bendrovių restruktūrizavimą. Be to, Prancūzijos institucijos neapskaičiavo galimų didelių socialinių išlaidų, kuriomis jos grindžia papildomų išeitinių kompensacijų mokėjimą, dydžio;
- 237) Prancūzijos institucijos taip pat nurodė, kad likvidavimo procedūra būtų buvusi ilgesnė ir valstybei akcininkei galbūt rizikingesnė, palyginti su SNCM pardavimu už neigiamą kainą. Komisija pažymi, kad Prancūzijos institucijos nepateikė jokio šios rizikos įrodymo ir nepaaiškino, kodėl privatus akcininkas būtų atsižvelgęs į likvidavimo procedūros trukmę. Prancūzijos institucijų nurodyta byla *Frucona Kosice* <sup>(123)</sup> šiuo atveju netinka, nes ji susijusi su privataus kreditoriaus vertinimu. Likvidavimo procedūros trukmė yra tinkama siekiant išnagrinėti, ar valstybė, kaip bendrovės *Frucona Kosice* kreditorė, sutikusi atgauti dalį skolų, tačiau nedelsiant, pasiekė, kad jai būtų grąžinta didžiausia skolų dalis, ar galbūt ji turėjo palaukti įmonės likvidavimo rezultatų. Šiuo atveju padėtis kitokia, nes valstybė yra SNCM akcininkė, o ne privati kreditorė. Kadangi likvidavus bendrovę SNCM turto tikrai būtų neužtekę išipareigojimams padengti, valstybė nebūtų galėjusi atgauti savo įnašo. Todėl šiuo atveju remtis likvidavimo procedūros trukme negalima;
- 238) taigi Prancūzijos institucijos neįrodė, kad valstybė, pagal likvidavimo scenarijų veikianti kaip neformalus investuotojas, šių papildomų kompensacijų išlaidas padengė pagrįstai;

(123) Byla *Frucona Kosice* prieš Europos Komisiją, C-73/11 P.

- 239) šiuo tyrimo etapu Komisija turi nustatyti SNCM likvidacinę vertę, neįtraukdama papildomų iškeitinių kompensacijų;
- b) Dėl SNCM likvidacinės vertės
- 240) pagal perkainoto grynojo turto metodą turto trūkumas nustatomas, kai ekonominė materialiojo turto vertė (paprastai didesnė už grynąją balansinę vertę) yra mažesnė negu ekonominė faktinių skolų vertė;
- 241) siekdama šiuo atveju nustatyti turto trūkumą Komisija, kuriai padėjo jos ekspertas <sup>(124)</sup>, patikrino ir nustatė (kaip paaiškinta toliau), jog 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turto vertė buvo per maža, kad būtų galima atsiskaityti su privilegijuotaisiais kreditoriais ir nepirmaeiliams kreditoriais;
- 242) Komisija mano, kad grynojo turto vertinimas – tai metodas, kuris dažnai taikomas siekiant įvertinti jūrų transporto sektoriuje veikiančias bendroves. Be to, jos nuomone, šis metodas labai tinka atsižvelgiant į bendrovės SNCM padėtį, nes pagrindinis jos akcininkas gali rinktis tik iš dviejų galimybių: parduoti bendrovę arba ją likviduoti;
- 243) dėl kitų vertinimo metodų, pirmiausia su veikla susijusių laisvų diskontuotų pinigų srautų metodo, Komisija mano, kad aptariamu atveju šis metodas netinka, nes jis taikomas tuomet, kai bendrovės veikla tęsiama, o SNCM atveju taip nėra – ją numatoma likviduoti;
- 244) vertindama SNCM Komisija atskaitos data laiko 2005 m. rugsėjo 30 d., nes tai diena, kurią, 2005 m. rugsėjo 27 d. nusprendus pasirinkti BCP, faktiškai buvo pasirinkta, ar tęsti bendrovės veiklą, ar ją likviduoti;
- i) Dėl SNCM turto vertės
- 245) Komisija pirmiausia pažymi, kad SNCM akcininkas, bendradarbiaudamas su audito įmone *Ernst & Young*, 2005 m. rugsėjo 30 d. apskaičiavo įmonės likvidavimo išlaidas (minėta CGMF ataskaita), o šį skaičiavimą patikrino bendrovė *Oddo Corporate Finance* ir Paul Hastings advokatų kontora. Komisija primena, kad minėtoje *Oddo-Hastings* ataskaitoje bendrovės SNCM turtas įvertintas 190,3 mln. EUR;
- 246) aptariant nuosavų laivų vertinimą <sup>(125)</sup> pažymėtina, kad, BRS specialiajam tarpininkui nustačius, jog bendroji SNCM laivų rinkos vertė 2005 m. rugsėjo 30 d. buvo 224 mln. EUR, *Oddo* ataskaitoje SNCM laivynas, sumažinus jo vertę <sup>(126)</sup>, atskaičius komisinį tarpininkavimo mokestį <sup>(127)</sup> ir atsižvelgus į teisinę riziką <sup>(128)</sup>, įvertintas 150,7 mln. EUR;

## 3 lentelė

## 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turto vertinimo scenarijai

	Turto vertė pagal Oddo ataskaitą milijonais eurų	Turto vertė pagal Komisijos ekspertą milijonais eurų
<b>Nematerialusis turtas</b>	—	—
<b>Materialusis turtas</b>		
<b>Nuosavi laivai</b>	150,7	151,7

<sup>(124)</sup> Pasibaigus konkursui Komisija įgaliojimą suteikė nepriklausomam ekspertui (bendrovei *Moore Stephens Chartered Accountants*), kurio galutinė ataskaita pateikta 2008 m. sausio 25 d.

<sup>(125)</sup> Šie septyni laivai: *Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro* ir *Monte Cino*.

<sup>(126)</sup> Šis vertės sumažinimas 52,2 mln. EUR (t. y. vidutiniškai 25–30 % bendrosios rinkos vertės), yra, be kita ko, pateisinamas atsižvelgiant į SNCM laivų, pritaikytų įmonės teikiamoms paslaugoms, specifiką, jų būklę ir viso laivyno pateikimo rinkai aplinkybes (pirmiausia į prastą pardavėjo padėtį). BRS vertinimas visų pirma pagrįstas prielaida, kad visiškai tvarkingi, atnaujinti, tinkamai prižiūrėti ir gerai veikiantys laivai parduodami įprastomis komercinėmis sąlygomis.

<sup>(127)</sup> Įvertintą 4,6 mln. EUR.

<sup>(128)</sup> Teisinė rizika pagrįsta tikimybe, kad įgaliotas likvidatorius bus priverstas labai greitai parduoti laivus ir kad rinka bus perpildyta, nes joje yra nedaug galimybių laivus panaudoti.



	Turto vertė pagal Oddo ataskaitą milijonais eurų	Turto vertė pagal Komisijos ekspertą milijonais eurų
<b>Nekilnojamasis turtas</b> <sup>(1)</sup>	11,2	11,2
<b>Ilgalaikis finansinis turtas</b> <sup>(2)</sup>	32,7	38,3
<b>Ilgalaikis turtas</b>	194,6	201,2
<b>Atsargos</b>	—	—
<b>Išankstiniai mokėjimai ir daliniai mokėjimai</b>	—	—
<b>Iš klientų gautinos sumos</b>	0,8	0,8
<b>Kitos gautinos sumos</b> <sup>(3)</sup>	9,4	9,4
<b>Grynieji grynujų pinigų srautai</b>	– 14,5	—
<b>Sukauptos pajamos</b>	—	—
<b>Kitas turtas</b>	– 4,3	10,20
<b>Visas turtas</b>	190,3	211,4

Šaltiniai: Oddo-Hastings ataskaita, Komisijos eksperto ataskaita

<sup>(1)</sup> Dėl nekilnojamojo turto (įskaitant SNCM registruotąją būstinę) Prancūzijos institucijos patikslina, kad nustatyta likvidacinė vertė pagrįsta nekilnojamojo turto eksperto 2003 m. lapkričio mėn. atliktu vertinimu, padidintu 20 % atsižvelgiant į padidėjusias kainas.

<sup>(2)</sup> Ilgalaikis finansinis turtas iš esmės susijęs su SNCM turimomis bendrovių *Sudcargos*, *Aliso*, *CGTH*, *CMN* ir *Ferytour* akcijomis.

<sup>(3)</sup> Šis punktas iš esmės susijęs su iš valstybės gautinomis sumomis, pirmiausia kompensacija už 2005 m. rugsėjo mėn. teiktų viešųjų paslaugų įsipareigojimus ir darbdavių socialinių mokesčių, kuriuos asociacijos ASSEDIC sumokėjo už 2004 finansinius metus, kompensavimu.

- 247) atsižvelgdama į šią lentelę Komisija pažymi, kad laivai yra įmonės turto vertinimo pagrindas. Šiuo klausimu Komisijos ekspertas, atlikęs lyginamąją analizę (kai tai buvo įmanoma), nusprendė, kad laivų bendroji rinkos vertė sumažinta ir į teisinę riziką atsižvelgta pagrįstai. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad pagrindo nesutikti su valstybės nustatyta laivyno verte nėra;
- 248) dėl vertės sumažinimo Komisija mano, kad vertė sumažinta tokiu pat dydžiu kaip ir tuo atveju, kai laivai parduodami vykdant teisminį likvidavimą. Komisijos ekspertas teigia, kad, pavyzdžiui, *Régie des Transports Maritimes* – nacionalinė Belgijos bendrovė, teikianti paslaugas maršrutu Ostendė–Ramsgeitas, –1997 m. pardavė du keleivių ir automobilių keltus, sumažinusi jų vertę 35 ir 45 % Bendrovė *Festival Cruises* neseniai pardavė tris kruizinius laivus, jų vertę sumažinusi vidutiniškai 20 % Taigi panašiais atvejais atliekamas vertės sumažinimas atitinka sumažinimą, kurį aptariamam atveju taikė Prancūzijos institucijos;
- 249) dėl teisinės rizikos Komisija mano, kad rinkoje nesudarytas joks panašus sandoris, todėl argumentai, kuriuose nurodoma, kad į teisinę riziką atsižvelgta pagrįstai, yra tinkami atsižvelgiant į tipinių laivų, sukurtų gana specifinei veiklai vykdyti, rinkos mažumą;
- 250) be to, Komisija pažymi, kad jos nepriklausomas ekspertas nustatė didesnę SNCM ilgalaikio finansinio turto, pirmiausia jos turimų bendrovės CMN akcijų, vertę (ją nuo 21,8 mln. EUR jis padidino iki 28 mln. EUR). Šiuo klausimu Komisija, atsižvelgdama į bendrovės *Stef-TFE* pasiūlymą išpirkti šias akcijas už 35,2 mln. EUR (toks pasiūlymas Komisijai pateiktas atliekant šį tyrimą), mano, kad atsižvelgiant į SNCM likvidavimą jos turimos bendrovės CMN akcijos pagrįstai vertintinos 28 mln. EUR;
- 251) aptariant kitų su turtu susijusių punktų vertinimą pažymėtina, kad Komisijos ekspertas atskirų prieštaravimų dėl jų nepateikė. Vis dėlto punkto „grynieji grynujų pinigų srautai“ jis nepriskyrė turtui, nes šiame punkte nurodytas trūkumas. Komisijos nuomone, iš tikrųjų šis punktas turi būti ištrauktas iš SNCM įsipareigojimus;

- 252) atsižvelgdama į patikslinimus, 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turtą Komisija vertina 211,4 mln. EUR;
- ii) Dėl SNCM įsipareigojimų vertinimo
- 253) Komisija pažymi, kad Prancūzijos institucijos sumą, mokėtiną padengiant pirmąsias skolas, vertina 153,8 mln. EUR, o padengiant nepirmąsias skolas – 170,9 mln. EUR (neįskaitant papildomų išėitinių kompensacijų);
- 254) konkrečiai aptariant socialinius įsipareigojimus pažymėtina, kad Prancūzijos institucijos su sutartimis susijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidas vertina [70–80] (\*) mln. EUR. Šios išlaidos atskirai nustatytos atsižvelgiant į kiekvieno darbuotojo sutarties rūšį (neterminuoti ar terminuoti sutartis), statusą ir taikytinas kolektyvines sutartis (laivuose dirbantys darbuotojai, krante dirbantys darbuotojai, vadovai), įmonėje dirbtą laiką, einamas pareigas ir darbo užmokestį. Į šią sumą įtrauktos kompensacijos už atleidimą iš darbo iš anksto neįspėjus ([20–30] (\*) mln. EUR), kompensacijos už neišnaudotas atostogas ([0–10] (\*) mln. EUR), kolektyvinėje sutartyje nustatytos išėitinės kompensacijos ([30–40] (\*) mln. EUR) ir *Delalande* išmokos ([0–10] mln. EUR) <sup>(129)</sup>;
- 255) su sutartimis nesusijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidas Prancūzijos institucijos vertina [30–40] (\*) mln. EUR. Šis socialinis planas apima visas paramos priemones, susijusias su įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytais SNCM įsipareigojimais atleidimo iš darbo srityje <sup>(130)</sup> ir netiesioginėmis išlaidomis, patiriamomis vykstant su sutartimis susijusį socialinį planą <sup>(131)</sup>;
- 256) pagrindinių eksploataavimo sutarčių nutraukimo išlaidas iš esmės sudaro negrąžinta 7,4 mln. EUR banko garantija, kurią bendrovė SNCM pateikė siekdama užtikrinti tinkamą viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymą; prie šios garantijos reikėtų pridėti sutartyje nurodytą baudą už paslaugas teikti įgalioto subjekto įsipareigojimų nevykdymą, lygią 2 % pagrindinės finansinės kompensacijos, 2005 m. siekusios 63 mln. EUR (taigi ši bauda yra maždaug 1,2 mln. EUR);
- 257) dėl grynųjų įsipareigojimų, susijusių su pagal finansinės nuomos sutartį naudojamų laivų pardavimu <sup>(132)</sup>, Prancūzijos institucijos pabrėžia, kad remiantis tam tikromis prielaidomis <sup>(133)</sup> grynosios pajamos, gautos pardavus laivus, BRS specialiojo tarpininko vertinimu, 2005 m. rugsėjo 30 d. siekė 144,8 mln. EUR, sumažinus vertę, atskaičius komisinį tarpininkavimo mokesčių ir finansines transporto išlaidas. Kadangi sutaupyti mokesčių ir skolų bankams suma siekia 193,5 mln. EUR, grąžintinas skolų bankams, susijusių su laivų finansine nuoma, likutis yra 48,7 mln. EUR;

## 4 lentelė

## 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM įsipareigojimų vertinimo scenarijai

	Įsipareigojimų vertė pagal Oddo ataskaitą milijonais eurų	Įsipareigojimų vertė pagal Komisijos ekspertą milijonais eurų
<b>Pirmąsias skolas, iš kurių:</b>		
<b>Socialinės ir mokesčių skolos</b>	[20–30]*	[20–30]*
<b>Turtu užtikrinti finansiniai įsipareigojimai <sup>(1)</sup></b>	15,9	15,9
<b>Su sutartimis susijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidos</b>	[70–80]*	[70–80]*
<b>Su savidraudos draugijomis, kurioms priklauso į pensiją išėję darbuotojai, susijusios išlaidos <sup>(2)</sup></b>	10,2	10,2

<sup>(129)</sup> Tai įpareigojimas pagal Darbo kodekso L.321–13 straipsnį, kuriame nustatyta, kad darbdavys turi mokėti kompensaciją atleidžiamam darbuotojui, kuriam ne mažiau kaip 50 metų.

<sup>(130)</sup> Darbo rinkos atgaivinimo išlaidos ([0–10]\* mln. EUR), perkvalifikavimo sutarčių išlaidos ([10–20]\* mln. EUR), pagalbos ieškant darbo ir persikvalifikuojant, vadinamosios „darbo pakeitimo“ pagalbos, išlaidos ([0–10]\* mln. EUR).

<sup>(131)</sup> Darbuotojų, pagal sutartį su SNCM dirbusių šios bendrovės patronuojamosiose bendrovėse, ir likviduotų patronuojamųjų bendrovių darbuotojų atleidimo iš darbo išlaidos ([0–5]\* mln. EUR), taip pat ginčų, susijusių su darbo sutarčių nutraukimu ir prašymais pakeisti darbo sutartį, išlaidos ([0–10]\* mln. EUR).

<sup>(132)</sup> 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM pagal finansinės nuomos sutartį naudojo tris laivus: greitąjį laivą *Liamone* (priklausantį ekonominių interesų grupei *Véronique Bail*), *Danielle Casanova* (priklausantį ekonominių interesų grupei *Joliette Bail*) ir *Pascal Paoli* (priklausantį ekonominių interesų grupei *Castellane Bail*).

<sup>(133)</sup> Šis vertinimas pagrįstas tokiomis prielaidomis: 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM finansinės nuomos sutartis buvo nutraukusi; tai reiškia, kad laivai grąžinami atitinkamiems savininkams (ekonominių interesų grupėms) ir kad nuoma nemokama; pasirinkimo pirkti sandoriai negali būti sudaromi; ekonominių interesų grupėms paskolas suteikę bankai 2005 m. rugsėjo 30 d. laivus buvo pardavę; grynosios pajamos, gautos pardavus laivus, skirtos pirmiausia skoloms bankams ir mokesčių skoloms padengti.

	Įsipareigojimų vertė pagal Oddo ataskaitą milijonais eurų	Įsipareigojimų vertė pagal Komisijos ekspertą milijonais eurų
<b>Likvidavimo procedūros išlaidos</b>	4,7	4,7
<b>Papildomi veiklos nuostoliai <sup>(3)</sup></b>	26,5	26,5
<b>Atsiskaitymas su privileijuotaisiais kreditoriais</b>	153,8	153,8
<b>Neužtikrintos skolos <sup>(4)</sup></b>	69,7	84,2
<b>Su sutartimis nesusijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidos</b>	[30–40]*	[30–40]*
<b>Pagrindinių eksploatavimo sutarčių nutraukimo išlaidos</b>	[10–20]*	[10–20]*
<b>Papildomos išlaidos, susijusios su pagal finansinės nuomos sutartį naudojamų laivų pardavimu</b>	48,7	48,7
<b>Atsiskaitymas su nepirmaeiliais kreditoriais</b>	170,9	181,1

Šaltiniai: Oddo-Hastings ataskaita, Komisijos eksperto ataskaita

<sup>(1)</sup> Laivai *Napoléon Bonaparte* ir *Paglia Orba* yra įkaitai, kuriais užtikrinta šiems laivams finansuoti panaudotų paskolų, suteiktų laivams pirkti, suma.

<sup>(2)</sup> Šis punktas susijęs su SNCM įsipareigojimu dengti papildomą dalį savidraudos draugijos išlaidų, susijusių su į pensiją išėjusiais SNCM darbuotojais.

<sup>(3)</sup> Iki likvidavimo procedūros pabaigos. Papildomi nuostoliai pagrįsti prielaida, kad darbo užmokestis mokamas vieną mėnesį. Į juos taip pat įtrauktos nuosavų laivų įrangos išmontavimo išlaidos, neatskaitytos nuo turto vertės. Šios išlaidos atitinka laivų laikymo prie krantinės, laukiant, kol jie bus parduoti, išlaidas.

<sup>(4)</sup> Neužtikrintos skolos skirstomos taip: rizikos ir mokėjimų atidėjiniai (3,3 mln. EUR), su bendromis įmonėmis ir (arba) akcijomis susijusios skolos (0,1 mln. EUR), skolos su eksploatavimu susijusiems tiekėjams (28,6 mln. EUR), bendras atstovavimas (23 mln. EUR), grupės ir jos narių skolos (7,8 mln. EUR), atidėti įsipareigojimai (6,9 mln. EUR).

- 258) Komisija pažymi, kad daugiausia SNCM įsipareigojimų sudaro socialiniai įsipareigojimai. Aptariant su sutartimis susijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidas pažymėtina, kad Komisijos ekspertas, remdamasis apklausomis, patikrino visų plano sudedamųjų dalių apskaičiavimo formules ir nenustatė nei trūkumų, nei klaidų. Atsižvelgdama į šį patikrinimą Komisija mano, kad Prancūzijos institucijų nurodyta [70–80] (\*) mln. EUR suma, priskiriama su sutartimis susijusiam socialiniam planui, yra pagrįsta;
- 259) Komisija mano, kad papildomi veiklos nuostoliai vertinami atsargiai, atsižvelgiant į teisės aktus, pirmiausia į Prekybos kodekso L.622–10 straipsnį ir į 1985 m. gruodžio 27 d. Dekreto Nr. 85–1388 119–2 straipsnį, pagal kuriuos kompetentingas komercinių bylų teismas gali įpareigoti SNCM tęsti veiklą dar du mėnesius, o prokuratūros prašymu šis laikotarpis gali būti pratęstas atsižvelgiant į bendrovės prisiimtus viešųjų paslaugų įsipareigojimus;
- 260) dėl neužtikrintų skolų Komisijos ekspertas konkrečių prieštaravimų nepateikė. Tačiau jis vietoj 69,7 mln. EUR sumos įrašė 14,5 mln. EUR sumą, gautą iš naujo įvertinus su turtu susijusį punktą „grynieji grynujų pinigų srautai“. Komisija mano, kad toks įvertinimas atitinka pakeitimus, padarytus vertinant SNCM turtą;
- 261) dėl su sutartimis nesusijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidų (neįskaitant papildomų išėtinųjų kompensacijų) Komisijos ekspertas mano, kad su teisiniais ginčais susijusias išlaidas reikėtų sumažinti ir vertinti [0–5] (\*) mln. EUR, o ne [0–10] (\*) mln. EUR, kuriuos nurodė Prancūzijos institucijos. Šiuo klausimu Komisija mano, kad profesinės sąjungos neabejotinai pareikalautų terminuotąsias darbo sutartis pakeisti neterminuotosiomis <sup>(134)</sup>; tačiau, Komisijos nuomone, nurodyti skaičiai turi būti susiję tik su darbuotojais, dirbančiais pagal terminuotąsias darbo sutartis, nes beveik neabejotina, kad tokia su šiais darbuotojais susijusi rizika pasitvirtins (t. y. reikia atsižvelgti į 150 terminuotųjų sutarčių). Atsižvelgiant į tai, kad mėnesio darbo užmokestis neatskaičius mokesčių yra [2 000–2 500] (\*) EUR, ir pridėdant pirmosioms [100–120] (\*) terminuotųjų darbo sutarčių taikomą kompensaciją, lygią devynių mėnesių darbo užmokesčiui, bei paskesnėms [50–70] (\*) sutarčių taikomą kompensaciją, lygią šešių mėnesių darbo užmokesčiui, susidaro [0–10] (\*) mln. EUR suma;

<sup>(134)</sup> Atsižvelgiant į tai, kad SNCM dažnai pratęsdavo terminuotąsias darbo sutartis.

262) dėl grynujų įsipareigojimų, susijusių su pagal finansinės nuomos sutartį įsigytų laivų pardavimu, Komisija mano, kad prielaidos, pagal kurias atlikti skaičiavimai, yra pagrįstos, pirmiausia atsižvelgiant į sutarčių su ekonominių interesų grupėmis nuostatas, pagal kurias bendrovės SNCM negali pakeisti tretieji asmenys, o mokesčių lengvatos taikomos tik naudojant laivus, plaukiojančius su Prancūzijos vėliava. Be to, taip pat pagrįsta tai, kad teisinė rizika netaikoma pagal finansinės nuomos sutartį naudojamiems laivams, nes šiuos laivus parduoda ekonominių interesų grupėms paskolas suteikę bankai. Komisijos nuomone, šiomis aplinkybėmis atsižvelgti į finansines transporto išlaidas nuo 2005 m. rugsėjo 30 d. iki faktinės laivo pardavimo dienos yra pagrįsta;

263) atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM pirmieji įsipareigojimai siekė 153,8 mln. EUR, o nepirmieji – 181,1 mln. EUR;

iii) Dėl turto trūkumo nustatymo

264) remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija mano, kad 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turto vertė (211,4 mln. EUR) buvo per maža, kad bendrovė atsiskaitytų su privilegijuotaisiais kreditoriais (153,8 mln. EUR) ir nepirmieji kreditoriais (181,1 mln. EUR) – iš viso padengtų 334,9 mln. EUR. Taigi trūko maždaug 123,5 mln. EUR turto;

c) Dėl atsižvelgimo į ieškinį dėl įsipareigojimų padengimo

265) Komisija taip pat išnagrinėjo SNCM ir Prancūzijos institucijų argumentą, kad valstybė, kaip kontrolinį akcijų paketą turinti akcininkė, bendrovės likvidavimo atveju galėtų būti įpareigota padengti įsipareigojimus. Viena iš suinteresuotųjų šalių (CFF) nepritarė tam, kad Prancūzijos institucijų nurodyta nacionalinė teismų praktika būtų taikoma šiuo atveju. Iš tikrųjų CFF mano, kad Ruano apeliacinio teismo sprendimu *Aspocomp Group Oyj* teismas Suomijos patronuojančiąją bendrovę įpareigojo išmokėti kompensacijas Prancūzijoje įsteigtos likviduojamos patronuojamosios bendrovės darbuotojams, nes pagal įmonės susitarimą, kuri patvirtino patronuojančioji bendrovė, šios kompensacijos buvo nustatytos socialiniame plane ir galiausiai neišmokėtos;

266) Prancūzijos institucijos mano, kad visos faktinės išlaidos, kurias valstybė būtų turėjusi patirti kaip akcininkė (per CGMF), 2005 m. rugsėjo 30 d. siekė 312,1–361 mln. EUR. Jos taip pat teigia, kad nustatant šį įvertį pirmiausia atsižvelgta į riziką, kad valstybei būtų tekę padengti įsipareigojimus, jei teismas būtų nusprendęs ją laikyti faktine SNCM vadove, ir į riziką, kad valstybė būtų įpareigota išmokėti papildomas išeitines kompensacijas atleistiems darbuotojams. Prancūzijos institucijos mano, kad apskaičiuojant faktines galimo SNCM likvidavimo išlaidas į šią riziką reikia atsižvelgti;

267) taigi reikia įvertinti, kiek iš viso faktinių išlaidų Prancūzijai, kaip akcininkei, būtų tekę patirti SNCM teismo likvidavimo atveju, siekiant nustatyti, ar apdairus privatus akcininkas, atsižvelgdamas į tikimybę, kad gali būti įpareigotas padengti šias išlaidas, ir į jų dydį, nebūtų verčiau nedelsdamas parduotų patronuojamąją bendrovę už neigiamą 158 mln. EUR kainą užuot rizikavęs;

268) pagal Prancūzijos teisę įgaliojtas bendrovės, kurios teisminis likvidavimas vykdomas, likvidatorius prieš buvusius bendrovės vadovus gali pareikšti ieškinį dėl atsakomybės nustatymo, vadinamąjį ieškinį dėl įsipareigojimų padengimo, jeigu nutraukiamas apsaugos plano įgyvendinimas arba jeigu vykdomas teisminis reorganizavimas, taip pat teisminis likvidavimas<sup>(135)</sup>;

269) ieškinio dėl įsipareigojimų padengimo pareiškimas prieš buvusius likviduojamos bendrovės vadovus grindžiamas būtinybe atkurti jos turtą – tai viena iš įgaliojamam likvidatoriui patiktų užduočių;

270) keliuose Komisijai atsiųstuose raštuose Prancūzijos institucijos tvirtino, kad tikimybė, jog nacionalinis teismas įpareigos valstybę padengti jos vadovaujamos įmonės įsipareigojimus, yra daugiau nei tikėtina ir kad apskaičiuojant faktines galimo bendrovės SNCM likvidavimo išlaidas reikia į ją atsižvelgti;

<sup>(135)</sup> 1985 m. sausio 15 d. Įstatymas Nr. 85–98 dėl įmonių reorganizavimo ir teismo likvidavimo, kodifikuotas Prekybos kodekso L620–1 ir paskesniuose straipsniuose; 2005 m. liepos 26 d. Įstatymas Nr. 2005–845 dėl įmonių apsaugos, reorganizavimo ir likvidavimo, kodifikuotas Prekybos kodekso 620–1–670–8 straipsniuose.

- 271) kartu su 2008 m. vasario 28 d. atsiųstais dokumentais SNCM pateikė *Baker & McKenzie* ataskaitą, kurioje įvertinti teisiniai ieškinio dėl išipareigojimų padengimo pareiškimo prieš Prancūzijos valstybę padariniai. Šioje ataskaitoje padaryta išvada, kad labai tikėtina, jog išnagrinėjęs bylą komercinių bylų teismas nuspręs, kad atsakomybė už išipareigojimus tenka valstybei, ir įpareigos ją padengti visas socialines SNCM skolas;
- 272) atitinkamuose teisės aktuose nustatyta, kad buvę likviduojamos bendrovės teisiniai ar faktiniai vadovai gali būti įpareigoti padengti jos skolas, jeigu kartu įvykdytos keturios sąlygos;
- i) Valstybės pripažinimas teisine ar faktine įmonės, kurios teisminis likvidavimas yra vykdomas, vadove
- 273) advokatų kontoros *Baker & McKenzie* ataskaitoje, kurią Komisijai perdavė SNCM, pateikta analizė, kurią atlikus padaryta išvada, kad [...] (\*). Iš esmės minėtoje ekspertų ataskaitoje pagal atitinkamą teismų praktiką [...] <sup>(136)</sup> siekiama įrodyti, kad valstybė ne kartą atliko [...] (\*). Visų pirma šioje ataskaitoje nurodyta, kad valstybė priėmė [...] (\*) sprendimus. Be to, akivaizdu, kad valdymo organai [...] (\*) įmonę. Galiausiai valstybė [...] (\*);
- 274) Komisija pažymi, kad Prancūzijos institucijos savo 2008 m. kovo 28 d. atsiųstuose dokumentuose nurodė neabejojančios [...] (\*). 2006 m. lapkričio 20 d. rašte Prancūzijos institucijos pačios teigia, kad teismas [...] (\*) įmonė;
- 275) tačiau Komisija mano, kad vien 2006 m. lapkričio 20 d. Prancūzijos institucijų pareiškimo, pateikto vykdamas valstybės pagalbos procedūrą, negali pakakti norint teisiškai įrodyti, kad teismas nuspręstų nacionalines institucijas laikyti faktinėmis įmonėmis, kuriai taikomos aptariamoms priemonėms, vadovėmis, ir visų pirma norint nustatyti, kiek tokia galimybė yra tikėtina;
- 276) visų pirma aptariant ginčijamus sprendimus pažymėtina, kad visiškai neįrodyta, jog naujausia valstybės sprendimų priėmimo praktika akivaizdžiai neatitinka praktikos, taikomos valstybei valdant jai priklausančias akcijas. NET *Baker & McKenzie* ataskaitoje primenama, kad dažnai kyla ginčų dėl to, kiek valstybė turėtų kištis į jai priklausančių akcijų valdymą, ir nurodyta, kad paprastai [...] (\*) vaidmuo labai didelis;
- 277) tačiau ir valstybės, ir SNCM nurodytose nacionalinės teismų praktikos nuostatose tokia situacija tiesiogiai neaparta. Pagrindinės nagrinėtos bylos susijusios su vietos valdžios institucijomis, o 2001 m. vasario 6 d. Sprendimas *BRGM* – su valstybine pramonės ir prekybos įmone;
- 278) bet kokių atveju visiškai neįrodyta, kad viešosios valdžios funkcijas vykdamas valstybė laikoma faktine vadove;
- ii) Viena ar kelios valdymo klaidos, kurias padarė Prancūzijos valstybė – faktinė įmonė, kurios teisminis likvidavimas vykdomas, vadovė
- 279) šiuo atveju Komisija pažymi, kad SNCM eksperto ataskaitoje, remiantis neišsamiu faktų sąrašu, paminėti tam tikri aspektai siekiant įrodyti, kad valstybė, [...] (\*), padarė valdymo klaidų;
- 280) pirmiausia nurodyta, kad Prancūzijos valstybė padarė investavimo klaidų, susijusių su [...] (\*) SNCM. Ji taip pat padarė nemažai valdymo klaidų, susijusių su dydžio nustatymu [...] (\*) SNCM;
- 281) 2007 m. balandžio 30 d. rašte Prancūzijos institucijos nurodė labai didelę tikimybę, kad atsižvelgiant į kriterijus, kuriais vadovaujantis pagal Prekybos kodekso L. 651–2 straipsnį nustatoma valdymo klaida, valstybė būtų pripažinta atsakinga;
- 282) Komisija dar kartą nurodo mananti, kad vien šio 2007 m. balandžio 30 d. pareiškimo, pateikto vykdamas valstybės pagalbos procedūrą, nepakanka norint teisiškai įrodyti, kad teismas būtų nusprendęs, jog nacionalinės institucijos padarė nurodytų klaidų, ir visų pirma norint nustatyti, kiek tokia galimybė yra tikėtina. Tai juo labiau akivaizdu dėl to, kad Prancūzijos institucijos ginčija patį valdymo klaidų, kurios vis dėlto būtinos norint paduoti ieškinį dėl išipareigojimų padengimo, padarymą;

<sup>(136)</sup> Pagal Prancūzijos teismų praktiką faktinis įmonės vadovas turi būti ne kartą atlikęs faktinių valdymo arba vadovavimo veiksmų.

- 283) iš esmės pažymėtina, kad ir SNCM, ir Prancūzijos institucijos daugiausia remiasi labai senais valdymo sprendimais. Antai *Baker & McKenzie* ataskaitoje daugiausia dėmesio skiriama [...] (\*), atliktiems iki 2000 m. Joje nevengiama remtis 1993–1999 finansinių metų Audito Rūmų ataskaitomis. Nurodytos pagrindinės valdymo klaidos padarytos XX a. 10-ojo dešimtmečio viduryje. Tačiau SNCM kreditoriams apie šį valdymo būdą buvo pranešta tuo metu, kai jie bendrovei suteikė kreditą. Taigi jie bent netiesiogiai sutiko prisiimti su šiuo valdymo būdu susijusią riziką. Nėra jokių duomenų, kad valstybė gali būti tinkamai laikoma atsakinga už išipareigojimų padengimą panašiu atveju;
- 284) be to, šios tariamos valdymo klaidos paaiškinamos valdžios institucijų padarytais politiniais pasirinkimais, o duomenų, kad pagal teismų praktiką, susijusių su išipareigojimų padengimu, šie politiniai pasirinkimai gali būti laikomi valdymo klaidomis, taip pat nėra;
- 285) galiausiai *Baker & McKenzie* ataskaita nepakankamai patikima, visų pirma atsižvelgiant į joje pareikštą nuomonę, kad atitinkama SNCM padėtis susidarė dėl valstybės padarytų su išorės ryšiais susijusių klaidų (valstybė pranešė apie SNCM padėtį). Iš tikrųjų iš šios ataskaitos matyti tik tai, kad valstybė pranešė apie padėtį, kuri jau buvo visiems žinoma. Taigi valstybės veiksmai nepanašūs į valdymo klaidą;
- iii) Turto trūkumo nustatymas
- 286) šiuo atveju Komisija pažymi, kad *Oddo-Hastings* ataskaitoje nustatyta, jog 2005 m. rugsėjo 30 d. buvo susidaręs 134,4 mln. EUR turto trūkumas, apskaičiuotas kaip SNCM turto vertės (190,3 mln. EUR) ir išipareigojimų vertės (pirmaeilės ir nepirmaeilės skolos, atitinkamai įvertintos 153,8 mln. EUR ir 170,9 mln. EUR) skirtumas;
- 287) Komisija jau įvertino, kad 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turto trūkumas siekė 123,5 mln. EUR (žr. 264 konstatuojamąją dalį);
- iv) Priežastinis klaidų ir nustatyto turto trūkumo ryšys
- 288) Prancūzijos institucijos teigia, kad pagal Prekybos kodekso L. 624–3 straipsnį juridinio asmens vadovas gali būti pripažintas atsakingu, net jei jo valdymo klaida tėra viena iš turto trūkumo priežasčių, ir gali būti įpareigotas padengti visas socialines skolas arba jų dalį, net jei tik dalis šių skolų susidarė dėl jo kaltės<sup>(137)</sup>. Prancūzijos institucijų nuomone, Prancūzijos valstybė turėtų padengti 85–100 % nustatyto turto trūkumo, t. y. 114,3–134,4 mln. EUR;
- 289) ši analizė niekuo patikimai nepagrįsta. Iš tikrųjų kadangi nurodytos valdymo klaidos pagrįstos XX a. 10-ojo dešimtmečio viduryje priimtais sprendimais, dėl kurių SNCM iš karto patyrė papildomų išlaidų, labai sunku tai laikyti 2005 m. atsiradusio turto trūkumo priežastimi, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad nuo XX a. 10-ojo dešimtmečio vidurio iki 2005 m. įvyko daug įvykių;
- 290) be to, nors iš tikrųjų atrodo, kad išipareigojimams padengti skirta kompensacijos suma savaime nesusijusi su išipareigojimų, padidėjusių dėl vadovo padarytos valdymo klaidos (jeigu ji bus įrodyta), suma, tai taip pat reiškia, kad teismas gali nuspręsti iš vadovo priteisti sumą, kuri būtų daug mažesnė už nustatytą turto trūkumą<sup>(138)</sup>;
- 291) tačiau kitaip nei, regis, mano Prancūzijos institucijos (ir SNCM), nėra jokių duomenų, kad išipareigojimų padengimo klausimą nagrinėjantis teismas aptariamus sprendimus laikė tokiais svarbiais, kad dėl jų būtų pagrįsta įpareigoti valdžios institucijas padengti daug nustatytų išipareigojimų. Iš tikrųjų atsižvelgiant į išnagrinėtus argumentus matyti, kad tai buvo protekcionistiniai tam tikromis politinėmis aplinkybėmis priimti sprendimai (be to, dauguma jų priimti prieš dešimt metų) arba naujesni sprendimai, priimti siekiant apsaugoti darbuotojus nuo prievolės didinti našumą arba bandyti atkurti geresnę socialinę aplinką;

<sup>(137)</sup> 1993 m. lapkričio 30 d. Kasacinio teismo sprendimas Nr. 91–20.554, Civilinio teismo leidinys IV, Nr. 440, p. 319.

<sup>(138)</sup> Žr. *Baker & McKenzie* ataskaitos 46–48 puslapius.

- v) Galimybės padengti papildomas išeitines kompensacijas, jeigu būtų vykdomas SNCM teisminis likvidavimas, nustatymas
- 292) pasak Prancūzijos institucijų, atsižvelgiant į šios srities teismų praktiką<sup>(139)</sup>, teismas neabejotinai būtų įpareigojęs valstybę ne tik padengti turto trūkumą, bet ir sumokėti papildomas išeitines kompensacijas (t. y. [200–210] (\*)–[250–260] (\*) mln. EUR). Prancūzijos institucijų nuomone, visos faktinės išlaidos, kurias kaip akcininkei būtų tekę patirti valstybei, siekia 212,1–361 mln. EUR;
- 293) Prancūzijos institucijos patikslina, kad Prancūzijos teismai neseniai priimtuose sprendimuose yra įpareigoję teisinį ar faktinį vadovą padengti ne tik turto trūkumą, bet ir papildomas išeitines kompensacijas, apskaičiuotas pagal iki likvidavimo įmonės parengtą socialinį planą;
- 294) pirmiausia Prancūzijos institucijos pažymi, kad bylos *Aspocomp* atveju Prancūzijos bendrovė *Aspocomp SAS* – patronuojamoji bendrovė, kurios 99 % kapitalo priklausė Suomijos bendrovei *Aspocomp Group Oyj*, 2002 m. sausio 18 d. pasirašė įmonės susitarimą, kuriame apibūdintos socialinio plano sąlygos, susijusios su kompensacijos išmokėjimu 210 darbuotojų (iš viso įmonėje dirbo 550 darbuotojų). Šiame susitarime pirmiausia buvo nurodytos kompensacinių išmokų ir papildomų kompensacijų sumos, taip pat nustatyta pagalba savo noru iš darbo išėjusiems darbuotojams. Tačiau pasikeitus grupės strategijai patronuojančioji bendrovė *Aspocomp Group Oyj* 2002 m. vasario 21 d. nusprendė patronuojamosios bendrovės *Aspocomp SAS* nefinansuoti ir taip privertė ją bankrutuoti. Dėl šio sprendimo patronuojamajai bendrovei *de facto* sutrukdyta įvykdyti pagal įmonės susitarimą prisiimtus įsipareigojimus ir ji buvo priversta atleisti visus likusius darbuotojus;
- 295) tokiomis aplinkybėmis Ruano apeliacinio teismo sprendimu patvirtintas Evrė darbo ginčų teismo sprendimas ir, nusprendus, kad prisiimtų įsipareigojimų nesilaikiusios patronuojančiosios bendrovės veiksmas buvo nesąžiningi ir smerktinai lengvabūdiški, bendrovė *Aspocomp Group Oyj*, valdžiusi 99 % patronuojamosios bendrovės kapitalo, buvo įpareigota: i) darbuotojams, susijusiems su įmonės susitarimu, išmokėti visas kompensacines išmokas ir papildomas kompensacijas, nurodytas minėtame susitarime, taip pat kompensacijas dėl atleidimo be realios ir svarbios priežasties ir ii) darbuotojams, atleistiems bankrutavus bendrovei *Aspocomp*, išmokėti lygiavertes kompensacijas;
- 296) nors pagrįsdama savo teoriją Prancūzija taip pat rėmėsi 2005 m. balandžio 19 d. Kasacinio teismo Komercinių bylų kolegijos sprendimu<sup>(140)</sup>, Komisija šiame sprendime nemato jokios nuostatos, kuri būtų lemiama sprendžiant šį ginčą. Iš tikrųjų Kasacinis teismas tik nurodė, kad Apeliacinis teismas teisiškai neapibūdino patronuojančiosios bendrovės ir jos patronuojamosios bendrovės turto sutapties. Bet kokiu atveju Komisija pažymi, kad su Sprendimu *Aspocomp* susijusios faktinės aplinkybės nesutampa su šiuo atveju nagrinėjamomis aplinkybėmis. Iš tikrųjų šiuo atveju nenustatyta, kad CGMF nesilaikė įsipareigojimų mokėti papildomas išeitines kompensacijas;
- 297) pažymėtina, kad ir SNCM, ir Prancūzijos institucijos svarbiu laiko faktą, kad socialinis planas [...] (\*). Labai abejotina, kad [...] (\*) gali būti laikomas valdymo klaida, dėl kurios valstybė gali būti atsakinga darbuotojų atžvilgiu [...] (\*). NET jeigu ypatingais atvejais [...] (\*) valstybė galėtų būti atsakinga darbuotojų atžvilgiu ir suteikti jiems teisę gauti valstybės mokamą kompensaciją<sup>(141)</sup>, remiantis motyvais, analogiškais tiems, kurie pateikiami toliau dėl 38,5 mln. EUR pagalbos atskiriems asmenims priemonių, vien tokios teisės suteikimas būtų įmonei SNCM suteikta nauda, taigi valstybės pagalba. Iš tikrųjų taikant šią priemonę buvo galima šiek tiek pagerinti socialinę aplinką įmonėje;
- vi) Išvados dėl atsižvelgimo į ieškinį dėl įsipareigojimų padengimo
- 298) teisiškai neįrodyta, kad buvo gana didelė tikimybė, jog nacionalinis teismas įpareigos Prancūzijos institucijas mokėti kompensacijas padengiant įsipareigojimus; dar mažiau tikėtina, kad teismas būtų įpareigojęs mokėti sumą, didesnę negu neigiama kaina, už kurią SNCM buvo parduota;

<sup>(139)</sup> Pirmiausia žr. 2005 m. kovo 22 d. Ruano apeliacinio teismo priimtus abu sprendimus: Sprendimą Nr. RG 04/02549 *Aspocomp Group Oyj* ir Sprendimą Nr. RG 01/02667–04/02675.

<sup>(140)</sup> Su 2005 m. balandžio 19 d. Kasacinio teismo sprendimu byloje *Métaleurop* susijęs komentaras.

<sup>(141)</sup> Arba jeigu šiuo atveju ji būtų įsipareigojusi mokėti kompensacijas tuo atveju, jei ateityje būtų panaikintos darbo vietos.

- 299) taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad valstybės veiksmais (net darant prielaidą, kad šiuo atveju ji buvo bloga vadovė) siekta apsaugoti pramonės sektorius ir nacionalines įstaigas, įskaitant SNCM ir jos darbuotojus, visų pirma išvengti šių sektorių ir įstaigų pokyčių, dėl kurių būtų galėjusi kilti neigiama socialinė reakcija. Iš tikrųjų nors viešieji asmenys, įskaitant valstybę, tam tikromis aplinkybėmis gali būti laikomi faktiniais įmonės vadovais, nėra jokių duomenų, kad ieškinys dėl išpareigojimų padengimo gali būti paduotas siekiant apskusti valstybės politinius pasirinkimus, visų pirma panašiomis į šios bylos aplinkybėmis. Šio atvejo aplinkybės labai skiriasi nuo bylos *Aspocom*, kuri visiškai nesusijusi su panašiomis problemomis, aplinkybių;
- 300) bet koku atveju Komisija mano, kad siekdamas pagrįsti valstybės veiksmus, kurių tikslas – kompensuoti ankstesnių veiksmų poveikį, Prancūzijos institucijos šiuo metu negali remtis praeityje padarytais politiniais pasirinkimais. Atvirkščiai, šie du veiksmų įgyvendinimo atvejai – ankstesni ir nauji valstybės veiksmai – nagrinėjami kaip du bendri konkurencijos iškraipymo atvejai. Iš tikrųjų sutikus su tuo, kad valstybė atsakinga už išpareigojimų padengimą, tai reikštų, kad valstybė, siekdama pagrįsti, jog finansinis įnašas nėra valstybės pagalba, gali pripažinti padariusi įmonės valdymo klaidų, todėl konkurencija būtų iškraipyta dar kartą. Tokiu atveju valstybė, siekdama pagrįsti papildomą finansinį įnašą, remtūsi savo pačios valdymo klaidomis, ir tai prieštarautų bendrajam principui, kad niekas negali remtis savo paties klaida<sup>(142)</sup>;
- 301) taip pat būtų visiškai nenatūralu valstybės, kaip „blogos vadovės“ (net jeigu šis faktas būtų įrodytas), veiksmus atsieti nuo valstybės, suteikusios pagalbą įmonei, kurią ji blogai valdė, veiksmų. Taigi valdymo klaida nepriskiriama įprastiems apdairaus neformalaus rinkos ekonomikos investuotojo veiksams. Todėl pagalbos suteikimo priemonė, kuri neatsiejama nuo šios klaidos, tokiems investuotojo veiksams taip pat nepriskiriama;
- 302) be to, pritarus Prancūzijos institucijų ir SNCM teorijai, garantiją įmonei valstybė galėtų suteikti tyčia padariusi valdymo klaidą, o tai visiškai nepriimtina atsižvelgiant į pagalbos teikimo taisykles;
- 303) šiuo atveju pagal SNCM ir Prancūzijos institucijų teoriją veiksmai, dėl kurių atsakinga valstybė, iš tikrųjų yra valstybės, vykdančios viešosios valdžios funkcijas, o ne veikiančios kaip akcininkė, veiksmai. Kadangi apdairus privatus akcininkas nebūtų priėmęs šiais viešais politiniais argumentais pagrįstų sprendimų, taikant apdairaus neformalaus rinkos ekonomikos investuotojo kriterijų į išpareigojimų padengimo riziką, susijusią su tokiais sprendimais, atsižvelgti negalima<sup>(143)</sup>;
- 304) Prancūzijos institucijos primena, kad Komisija savo 2005 m. gruodžio 7 d. Sprendime ABX nurodė, jog atsižvelgiama į tai, kad „tam tikrais išimtiniais atvejais kai kurių valstybių nacionalinė teisė numato galimybę apkaltinti likviduojamos bendrovės akcininkus, ypač jei akcininkus galima laikyti [tekstas išbrauktas] ir (arba) padariusiais valdymo klaidų“<sup>(144)</sup>;
- 305) tačiau Komisija primena, kad pagalbos sąvoka turi būti vertinama objektyviai, ir pažymi, kad su ta pačia byla susijusiam sprendime pradėti procedūrą nurodyta, jog „[g]alima net darant mažai tikėtiną prielaidą, kad visos šios sąlygos, kurių pagal nacionalinę teisę reikalaujama laikytis siekiant nustatyti atsakomybę <...>, būtų įgyvendintos, tai vis dėlto nereikštų, kad šie patrunuojamajai bendrovei naudingi veiksmai negali būti valstybės pagalba“<sup>(145)</sup>;
- 306) šiuo atveju Komisija mano, kad Prancūzijos institucijos nepakankamai išskleidė Komisijos abejones dėl to, ar SNCM akcininkas iš tikrųjų būtų buvęs patrauktas atsakomybėn;
- 307) Atsižvelgusi į tai ir atmetusi galimybę atsižvelgti į papildomas išeitines kompensacijas (žr. 225 ir paskesnes konstatuojamąsias dalis), Komisija daro išvadą, kad valstybė SNCM likvidavimo išlaidų nebūtų patyrusi. Iš tikrųjų Komisija mano, kad valstybei, kaip akcininkei, likvidavimo išlaidų priskirti negalima, nes akcininko patiriama rizika susijusi su kapitalo injekcijos, kurią jis atliko į įmonės akcinį kapitalą, verte;

<sup>(142)</sup> Sprendimo 98/204/EB 3.3 punktas.

<sup>(143)</sup> Pavyzdžiui, žr. 2003 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją (Gröditzter)* (C-334/99, 2003 m. Rink. p. I-1139) 133–141 punktus ir 2012 m. vasario 28 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Land Burgenland ir kt. prieš Komisiją* (sujungtos bylos T-268/08 ir T-281/08) 152–159 punktus.

<sup>(144)</sup> Sprendimo 208 konstatuojamoji dalis.

<sup>(145)</sup> OL C 142, 2005 6 11, p. 2, 63 konstatuojamoji dalis.



#### 6.1.2.2. Išvada

- 308) taigi Komisija mano, kad neformalus investuotojas pirmenybę būtų teikęs pigiausiajam sprendimui, t. y. SNCM likvidavimui. Todėl Komisija daro išvadą, kad 158 mln. EUR neigiama kaina yra valstybės pagalba;

#### 6.1.3. CGMF atlikta 8,75 mln. EUR vertės kapitalo injekcija

- 309) savo pastabose, pateiktose paskelbus sprendimą pradėti procedūrą, Prancūzijos institucijos nurodo manančios, kad 8,75 mln. EUR vertės rekapitalizavimą valstybė atliko kartu su neformalių investuotojų skirta injekcija. Jos paaiškina, kad tai, jog abu veiksmai atlikti kartu, dar aiškiau matyti iš aplinkybės, kad valstybės dalis yra nedidelė, o daugiausia lėšų įnešė rinkos dalyviai. Be to, jos mano, kad valstybės injekcijos grąžos norma ([...] (\*) proc. per metus) neformaliai investuotojui leidžia gauti tinkamą ilgalaikę investuoto kapitalo grąžą. Galiausiai 2013 m. gegužės 16 d. pranešime jos taip pat nurodo manančios, kad su atsisakymo perimti bendrovę nuostata susijusią riziką atsveria privatiems akcininkams suteikta išpirkimo galimybė;
- 310) valstybės injekcija turi būti palyginta su privačių perėmėjų injekcija – 26,25 mln. EUR. Kaip įrodyta 6.1.2 skirsnyje, valstybės injekcija yra 158 mln. EUR, prie kurių reikia pridėti 38,5 mln. EUR pagalbą atskiriems asmenims ir 15,81 mln. sumą, išmokėtą įgyvendinant 2002 m. planą, kaip bus įrodyta 6.1.4 ir 6.1.5 skirsniuose;
- 311) iš tikrųjų visos 2006 m. priemonės įtrauktos į susitarimo memorandumą. Šio memorandumo šalys – CGMF, BCP ir VT – jame susitarė atlikti 158 mln. injekciją, į einamąją sąskaitą pervesti 38,5 mln. avanso ir 8,75 mln. EUR padidinti kapitalą. Šiuo atveju tokios trys priemonės yra viena ir ta pati operacija, kuria siekiama privatizuoti SNCM. Kaip 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendimo 125 punkte nurodė Bendrasis Teismas, „šis [8,75 mln. EUR] kapitalo įnašas yra bendro pardavimo protokolo, priimto per vienas derybas, dalis, kai perėmėjų įnašai yra didelių ir įvairių Prancūzijos valstybės įsipareigojimų atsvara“. Taigi minėtos trys priemonės turi būti vertinamos bendrai, kaip valstybės atlikta kapitalo injekcija, skirta bendrovei SNCM, ir palygintos su neformalių investuotojų injekcija siekiant įvertinti, ar šių investuotojų injekcija yra didelė;
- 312) atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad privačių akcininkų injekcija, sudaranti 10,6 % visos injekcijos, negali būti laikomas didele;
- 313) kaip jau nustatyta 311 konstatuojamojoje dalyje, šiuo atveju trys priemonės yra viena privatizavimo operacija. Todėl, Komisijos nuomone, valstybės ir privačių subjektų atliktos kapitalo injekcijos laikomos atliktomis kartu;
- 314) galiausiai dėl panašiomis sąlygomis atliktų injekcijų kriterijaus Komisija visų pirma pažymi, kad suinteresuotosios šalys – CCF ir STIM – suabejojo privačių subjektų investicijos dydžiu, ypač tuo, kad valstybės investicija ir neformalių investuotojų lėšos skirtos panašiomis sąlygomis, nes taikyta atsisakymo perimti bendrovę nuostata;
- 315) Komisijos nuomone, vien šio kapitalo didinimo sąlygos yra įrodymas, kad neformalių investuotojų ir valstybės investuotojų patirta rizika nevienoda. Vien iš to, kad taikyta atsisakymo perimti bendrovę nuostata, ir iš šios nuostatos sąlygų matyti, kad tuo atveju, kai įgyvendinamos nuostatoje išvardytos sąlygos, atitinkamai neformalių investuotojų ir valstybės investuotojų patiriama rizika skiriasi. Pagal susitarimo memorandumą neformalus investuotojai gali pasitraukti ir atgauti investuotas lėšas, jeigu Komisija, Bendrasis Teismas arba Teisingumo Teismas priimtų neigiamą sprendimą arba jeigu įgaliojimas teikti viešąsias paslaugas nebūtų pratęstas. Pastaroji atsisakymo perimti bendrovę nuostatos dalis valstybei dar žalingesnė yra dėl to, kad ji susijusi su pagrindine SNCM veikla. Iš tikrųjų SNCM yra rinkos senbuvė, teikianti paslaugas maršrutais, kuriais Korsika sujungiama su žemynine Prancūzija. Pagal įgaliojimą teikti viešąsias paslaugas du trečdaliai jos veiklos vykdomi teikiant paslaugas maršrutais Marselis–Korsika ir Korsika–Marselis. Taigi taikant atsisakymo perimti bendrovę nuostatą neformalus investuotojai apsaugomi nuo verslo rizikos, susijusios su didžiąja SNCM veiklos dalimi. Iš tikrųjų šią riziką patiria tik valstybė;
- 316) tačiau taikant minėtą atsisakymo perimti bendrovę nuostatą, viena vertus, visas perėmėjų injekcijas SNCM privalėtų grąžinti šiems neformaliems investuotojams, kita vertus, CGMF ir vėl įgytų 100 % SNCM kapitalo, nors likvidavimo rizika, taigi ir rizika prarasti daug valstybės investicijų, būtų labai padidėjusi;

- 317) aptariant pažadą, kad bendrovę nupirks privatūs akcininkai, pažymėtina, jog šio pažado CGMF negali vykdyti SNCM teismo reorganizavimo arba likvidavimo atveju. Tai yra įrodymas, kad patyrus sunkumų šios galimybės negalima įgyvendinti ir kad riziką iš esmės patiria CGMF, taigi valstybė. Todėl Komisija mano, kad tokio pažado pirkti negalima nagrinėti kaip kompensacijos, kuria kompensuojama atsisakymo perimti bendrovę nuostata;
- 318) be to, Komisija negali atsižvelgti į Prancūzijos institucijų argumentą, kad siekiant apsaugoti valstybės investiciją susitarimo memorandume buvo nustatytos kelios garantijos. Iš tikrųjų nustatyti perėmėjų išsipareigojimai nėra perėmėjų patiriama rizika ar papildomi jiems taikomi apribojimai, dėl kurių jų padėtis būtų panaši į CGMF padėtį. Šiais išsipareigojimais siekiama tik užtikrinti, kad laikotarpiu, kuriuo privatūs perėmėjai gali taikyti atsisakymo perimti bendrovę nuostata, šie perėmėjai nepadarytų jokio su SNCM susijusio teisinio pakeitimo ir vykdytų tik tuos veiksmus, kurių reikia verslo planui ir socialiniam susitarimui įgyvendinti;
- 319) be to, kaip 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendime pabrėžia Bendrasis Teismas, norint padaryti išvadą, kad valstybė investavo rinkos sąlygomis, neužtenka tik išnagrinėti laukiamos grąžos, nes valstybė akcininkė ir privatūs akcininkai rizika dalijasi nevienodai;
- 320) nors investavimo *pari passu* sąlyga neįgyvendinta, neformalaus rinkos ekonomikos investuotojo principą priemonė vis dar gali atitikti. Taigi reikėtų įrodyti, kad valstybės veiksmai prilygo veiksams, kurių panašiomis aplinkybėmis būtų ėmęsis apdairus neformalus investuotojas, pavyzdžiui, įrodyti atlikus investicijos grąžos *ex ante* analizę. Tačiau Prancūzijos institucijos nepateikė jokio įrodymo, kad tokia *ex ante* analizė atlikta. Savo pastabose jos tik *ex post* nurodė manančios, kad pastovi [...] (\*) proc. grąžos norma neformaliai investuotojui yra tinkama, palyginusios ją su valstybės išleistos keičiamosios išdo obligacijos grąžos normomis, kurių grąža tuo metu buvo 3,72–3,95 % Tačiau jos nepateikė jokios analizės, kuria būtų įrodyta, kad neformaliai investuotojui būtų priimtina 10 % norma atsižvelgiant į valstybės patiriamą riziką, pavyzdžiui, susijusią su atsisakymo perimti bendrovę nuostata ir su įmonės padėtimi;
- 321) [...] (\*) proc. norma visų pirma taikoma tik 8,75 mln. EUR kapitalo injekcijai, tačiau atliekant tokią analizę reikėjo atsižvelgti į visą valstybės įnašą, dėl kurio susitarta memorandume. Kadangi nėra jokių grąžos, susijusios su neigiamu 158 mln. EUR kaina arba į einamąją sąskaitą pervestu 38,5 mln. EUR avansu, tuo metu, kai 2006 m. bendrovė privatizuota, visos valstybės investicijos į bendrovę SNCM grąžos norma buvo aiškiai mažesnė už keičiamosios išdo obligacijos grąžos normą. Dėl susijusios rizikos neformalus rinkos ekonomikos investuotojas su tokia norma nebūtų sutikęs;
- 322) atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad teismų praktikoje nustatyti kriterijai, kuriais siekiama iš karto atmesti galimybę, kad aptariama priemonė yra pagalba, neįvykdyti. Todėl, Komisijos nuomone, dėl valstybės atliktos 8,75 mln. EUR kapitalo injekcijos bendrovei SNCM buvo suteikta ekonominė nauda, nes ši injekcija kartu su privataus kapitalo injekcija atlikta nepanašiomis sąlygomis, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teismų praktiką. Todėl aptariama priemonė yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį;

#### 6.1.4. Pagalbos atskiriems asmenims priemonės (38,5 mln. EUR)

- 323) Prancūzijos institucijos mano, kad šis finansavimas – tai pagalba atskiriems asmenims, dėl kurios nauda įmonei nesuteikta, taigi ši pagalba nėra valstybės pagalba. Suinteresuotosios šalys – CCF ir STIM – nesutiko su tuo, kad ši priemonė būtų laikomas pagalba atskiriems asmenims, nes, jų nuomone, dėl jos visų pirma gali būti daromas netiesioginis teigiamas poveikis SNCM;
- 324) Komisijos nuomone, to, kad tiesioginiai pagalbos atskiriems asmenims gavėjai yra darbuotojai, neužtenka norint įrodyti, kad pagalba nesuteikta jų darbdaviui. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas nurodė: „<...> to, kad tiesioginiai pagalbos asmenims gavėjai yra darbuotojai, nepakanka įrodyti, kad pagalba nėra teikiama jų darbdaviui“<sup>(146)</sup>;

<sup>(146)</sup> 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendimo 137 punktą.

- 325) 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendimo 138 punkte Bendrasis Teismas tap pat nurodė, kad „[s]prendžiant, ar ši pagalba asmenims yra pagalba, kaip ji suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, reikia nustatyti, ar SNCM gauna netiesioginį ekonominį pranašumą, leidžiantį jai nepatirti sąnaudų, kurios paprastai turėtų būti dengiamos iš jos finansinių išteklių, ir neleidžiantį rinkos jėgoms sukelti įprastų pasekmių“;
- 326) be to, Komisija pažymi, kad pagal susitarimo memorandumą ši priemonė yra privačių partnerių atžvilgiu valstybės priimtas išipareigojimas finansuoti „dalį išlaidų, kurios patiriamos dėl galimo darbuotojų savanoriško išėjimo iš darbo arba darbo sutarties (bet kokio pobūdžio) nutraukimo ir kuriomis papildomos bet kokio pobūdžio sumos, kurias darbdavys privalo sumokėti (tokia išlaidų dalis vadinama papildoma pagalba) <...>“. Kaip 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendimo 145 punkte nurodė Bendrasis Teismas, tai, kad ši pagalba atskiriems asmenims įtraukta į pardavimo protokolą, rodo, kad ja suteikiama naudos. Šalys šią pagalbą numatė dėl to, kad iš jos galėjo gauti tam tikros naudos;
- 327) todėl šia pagalba bendrovei SNCM galėjo būti suteikta ekonominės naudos – dėl jos ji galėjo nepatirti visų išlaidų, susijusių su galimu tam tikrų darbuotojų išėjimu iš darbo ateityje. Kadangi valstybė įmonę atleido nuo tokių išlaidų, taip įmonei suteikta naudos. Komisija primena, kad šių papildomų socialinių priemonių tikslas – padėti įgyvendinti darbuotojų atleidimo planus, kurie būtini siekiant įgyvendinti įmonės tikslus, ir kad šios priemonės nėra privalomos pagal teisės aktus. Šiuo atveju tai, kad bendrovėje SNCM dažnai imamas kolektyvinių veiksmų, rodo, jog šioje įmonėje įgyvendinant socialinį planą beveik visuomet streikuojama ir vykdomi kiti kolektyviniai veiksmai. Taikant šias papildomas socialines priemones, bendrovei SNCM neabejotinai suteikta naudos;
- 328) todėl Komisija mano, kad ši priemonė yra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį;

#### 6.1.5. 15,81 mln. EUR likutis, išmokėtas kaip 2002 m. restruktūrizavimo pagalba

- 329) dėl 2006 m. priemonių labai padidėjo restruktūrizavimo pagalbos suma – ši pagalba nagrinėjama atsižvelgiant į 2002 m. planą, kurio suma siekia 69,29 mln. EUR ir nagrinėjama kaip restruktūrizavimo plano ir jo išlaidų pakeitimas. Iš tikrųjų tuo metu, kai numatyta bendrovę privatizuoti, restruktūrizavimo planas vis dar buvo įgyvendinamas. Tačiau SNCM šiame plane nustatytų tikslų atkurti finansinį pajėgumą nepasiekė. Kaip nurodė Bendrasis Teismas, „[š]iuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad <...> 2006 m. sprendime aiškiai teigiama, kad 2006 m. plane esančius restruktūrizavimo pagalbos elementus reikia nagrinėti kartu su 2002 m. plane numatyta restruktūrizavimo pagalba“<sup>(147)</sup>. Bendrasis Teismas pabrėžia, kad tokia analizė atlikta „teisingai“. 69,29 mln. suma atitinka 66 mln. EUR sumą, kuri 2002 m. skirta kaip pirmoji restruktūrizavimo plano dalis, ir 3,29 mln. pagalbos sumą, 2005 m. skirtą kaip antroji dalis;
- 330) iš šios pagal 2002 m. restruktūrizavimo planą skirtos pagalbos sumos 53,4 mln. iš tikrųjų susiję su įgaliojimu teikti viešąsias paslaugas. Kadangi šios pagalbos teisėtumas patvirtintas 2012 m. rugsėjo 11 d. Bendrojo Teismo sprendimu, remdamasi 2004 m. gairėmis Komisija kartu turi nagrinėti pačios restruktūrizavimo pagalbos – 15,81 mln. EUR sumos, skirtos vykdant 2002 m. restruktūrizavimą, – suderinamumą ir visų 2006 m. priemonių suderinamumą;

### 6.2. 2002 IR 2006 m. IŠMOKĖTOS RESTRUKTŪRIZAVIMO PAGALBOS SUDERINAMUMO TYRIMAS

#### 6.2.1. Gairės, į kurias reikia atsižvelgti

- 331) Komisija pažymi, kad 2002 m. restruktūrizavimo planas buvo nagrinėjamas pagal 1999 m. gaires. Ji taip pat pažymi, kad naujos 2006 m. priemonės, į kurias įeina 2002 m. planas, priimtos išgaliojus naujosioms 2004 m. gairėms ir įgyvendintos Komisijai dar nedavus leidimo;
- 332) pagal 2004 m. gairėse nustatytas pereinamojo laikotarpio taisykles<sup>(148)</sup> šios gairės taikomos neteisėtai pagalbai, kurios dalis suteikta gairėms jau išgaliojus;
- 333) todėl kadangi 2006 m. priemonės yra pagalba, jos priskiriamos 2002 m. pradėtiems restruktūrizavimo veiksams ir nagrinėjamos kartu su šiais veiksmais. Taigi visos šios pagalbos suderinamumas bus nagrinėjamas pagal 2004 m. gaires;

<sup>(147)</sup> 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendimo 150 punktas.

<sup>(148)</sup> 2004 m. gairių 102–104 punktai.

### 6.2.2. Sunkumų patirianti įmonė

- 334) kad įmonė atitiktų reikalavimus gauti restruktūrizavimo pagalbą, ji turi būti laikoma sunkumų patiriančia įmone, kaip tai suprantama pagal gaires;
- 335) šiuo atveju Komisija primena, kad ir 2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendime dėl sanavimo pagalbos bendrovei SNCM <sup>(149)</sup>, ir 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime, kuriuo, remiantis 2001 m. SNCM metinėmis ataskaitomis, pradedama oficiali rekapitalizavimo plano tyrimo procedūra, ji yra nustačiusi, jog ši sąlyga įgyvendinta;
- 336) siekdama priimti šį sprendimą Komisija, remdamasi 2002 m. SNCM metinėmis ataskaitomis, patikrino, ar įmonė šią sąlygą atitinka. Taigi įmonės nuosavas kapitalas, neįskaitant reglamentuojamų atidėjinių <sup>(150)</sup>, išliko neigiamas: – 26,5 mln. EUR 2002 m. (– 30,7 mln. EUR 2001 m.). Iš šios sumos matyti, kad įmonės akcinis kapitalas sumažėjo daugiau kaip perpus; daugiau kaip ketvirtadaliu jis sumažėjo per dvylika mėnesių nuo pranešimo apie pagalbą, taigi tai rodo, kad gairių 5 punkto a papunktyje apibūdinta sąlyga įgyvendinta;
- 337) be akcinio kapitalo pokyčių, Komisija dar nustatė, kad:
- 2001–2002 m. einamieji nuostoliai prieš įtraukiant mokesčių sąnaudas padidėjo nuo –5,1 mln. EUR 2001 m. iki –5,8 mln. EUR 2002 m.; 2002 m. sumažinti grynuosius nuostolius buvo galima tik pardavus kai kuriuos laivus;
  - SNCM savarankiško finansavimo pajėgumas, kuris 2001 m. pabaigoje siekė 39,2 mln. EUR, 2002 m. pabaigoje sumažėjo iki 35,7 mln. EUR;
  - grynieji finansiniai išpareigojimai, neįskaitant finansinės nuomos, 2000–2002 m. padidėjo nuo 135,8 mln. EUR iki 144,8 mln. EUR;
  - finansiniai mokesčiai (palūkanos ir panašūs mokesčiai) nuo 7,0 mln. EUR 2000 m. padidėjo iki 9,503 mln. EUR 2002 m.;
- 338) be to, Prancūzijos institucijos Komisijai patvirtino, kad dėl SNCM išsiskolinimo bankai jau atsisako jai suteikti paskolų, nors bendrovė ir siūlė įkeisti savo paskutinius laivus, kurie neįkeisti hipoteka ar kuriems netaikomas kitas panašus servitutas;
- 339) galiausiai įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartis neturėjo jokios įtakos šiam tyrimui. Nors šia sutartimi (kartu sėkmingai įgyvendinus restruktūrizavimo planą) bendrovei SNCM turėjo būti sudarytos sąlygos galiausiai gauti teigiamų veiklos pajamų, vis dėlto dėl didelio nuosavo kapitalo trūkumo, didėjančio išsiskolinimo ir išlaidų, susijusių su restruktūrizavimo plane nustatytais veiklos priemonėmis, SNCM per tam tikrą laiką mokėjimus būtų turėjusi nutraukti;
- 340) kadangi restruktūrizavimo laikotarpis apima 2002–2006 m., būtina patikrinti, ar SNCM šią sąlygą atitiko šiuo laikotarpiu, visų pirma tada, kai buvo priimtas sprendimas dėl naujų valstybės kapitalo injekcijų;
- 341) 2003 m. sprendime nustatyta, kad 2001 ir 2002 finansiniais metais SNCM šį kriterijų atitiko <sup>(151)</sup>;
- 342) reikėtų patikrinti, ar SNCM šią sąlygą taip pat atitiko 2003–2005 finansiniais metais – paskutiniaisiais ištisais finansiniais metais prieš įgyvendinant naujas 2006 m. priemones, susijusias su SNCM privatizavimu;

<sup>(149)</sup> Žr. 5 išnašą.

<sup>(150)</sup> Reglamentuojami atidėjiniai – tai pagal mokesčių taisykles į apskaitą įtraukti mokesčiai.

<sup>(151)</sup> 209–297 konstatuojamosios dalys.

- 343) kaip jau nurodyta 73 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse, SNCM padėtis 2004 ir 2005 m. labai pablogėjo. Antai SNCM einamasis nuostolis 2004 m. buvo – 32,6 mln. EUR, o 2005 m. – – 25,8 mln. EUR. Grynasis nuostolis 2004 m. siekė – 29,7 mln. EUR, o 2005 m. – – 28,8 mln. EUR. 2005 m., palyginti su 2004 m., nuosavas kapitalas (–1,7 mln.) sumažėjo 25,5 mln. Šis sumažėjimas atitinka daugiau negu pusės bendrovės akcinio kapitalo praradimą – daugiau negu ketvirtadalis šio kapitalo buvo prarasta per pastaruosius dvylika mėnesių, ir tai yra įrodymas, kad 2004 m. gairių 10 punkto a papunktyje apibūdinta sąlyga tinkamai įgyvendinta;
- 344) atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad SNCM gali būti laikoma sunkumų patiriančia įmone pagal 2004 m. gaires;

#### 6.2.2.1. Nuosavas įnašas

- 345) gairių 43 punkte nurodyta: „Pagalbos dydis ir intensyvumas turi apsiriboti griežtu restruktūrizavimo sąnaudų minimumu, reikalingu restruktūrizavimui įvykdyti, atsižvelgiant į turimus bendrovės, jos akcininkų arba ją valdančios verslo grupės finansinius išteklius. Tokiame įvertinime bus atsižvelgta į anksčiau gautą sanavimo pagalbą. Tikimasi, kad pagalbos gavėjai savais ištekliais svariai prisidės prie restruktūrizavimo plano įgyvendinimo, įskaitant įmonės išlikimui nebūtino turto pardavimą arba pasinaudojimą rinkos sąlygomis gaunamu išoriniu finansavimu. Toks indėlis yra požymis to, kad rinkos tiki gyvybiškumo sugrįžimo galimybe. Toks indėlis turi būti tikras, t. y. faktiškas, neįtraukiant viso ateityje laukiamo pelno, tarkim, grynujų pinigų srautų, ir kiek įmanoma didesnis.“;
- 346) gairių 44 punkte patikslinta: „Komisija paprastai tinkamais laikys tokius indėlius į restruktūrizavimą(19): mažos įmonės – mažiausiai 25 %, vidutinės įmonė – mažiausiai 40 %, didelės įmonės – mažiausiai 50 %. Esant išskirtinėms aplinkybėms ir ypač sunkiai padėčiai, ką turės įrodyti valstybė narė, Komisija gali sutikti, kad pagalbos gavėjo indėlis būtų mažesnis.“;
- 347) gairių 7 punkte taip pat nurodyta, kad „reikėtų tvirtai pabrėžti principą, kad <...> [restruktūrizavimui skirtas didelis pagalbos gavėjo] indėlis turi būti tikras ir nefinansuojamas kitų. Pagalbos gavėjo indėlio tikslas yra dvejopas: viena vertus, būtų parodoma, kad rinkos (savininkai, kreditoriai) tiki, jog per priimtą laikotarpį įmonė vėl galės tapti gyvybinga. Kita vertus, tai užtikrintų, kad restruktūrizavimo pagalba apsiribos tik būtinu minimumu įmonės gyvybingumui atkurti tuo pat metu ribojant konkurencijos iškreipimus. <...>“;
- 348) teismų praktikoje taip pat buvo pabrėžta, kad nuosavu įnašu turi būti parodoma, jog rinkos tiki galimybe atkurti finansinį pajėgumą<sup>(152)</sup>. Komisija pabrėžia, kad šis reikalavimas ypač tinkamas SNCM atveju, atsižvelgiant į bendrovės padėtį nuo 2002 m. Iš tikrųjų Komisija primena, kad įgyvendinus pradines 2002 m. restruktūrizavimo priemones lauktų rezultatų nepasiekta. Kai kurios priemonės nebuvo įgyvendintos arba jų tikslai nepasiekti (žr. 351 konstatuojamąją dalį). Kadangi visiškai įgyvendinti šių pirmųjų restruktūrizavimo priemonių SNCM nepajėgė, nuo 2004 m. jos ekonominė ir finansinė padėtis toliau blogėjo (žr. 73–75 konstatuojamąsias dalis);
- 349) 2002 m. restruktūrizavimo išlaidos buvo 46 mln. EUR. Dėl 2006 m. priemonių Komisija mano, kad restruktūrizavimo išlaidų suma atitiko pagalbos sumą<sup>(153)</sup> – 202,55 mln. EUR; prie šios pagalbos sumos reikia pridėti 26,25 mln. EUR sumą, kuria privatūs partneriai padidino kapitalą, taigi bendra suma yra 274,8 mln. EUR. Nuosavą įnašą sudaro 42,385 mln. (grynoji suma, gauta pardavus turtą) ir 26,25 mln. (suma, kuria privatūs partneriai padidino kapitalą), taigi iš viso nuosavą įnašą sudaro 68,635 mln. EUR. Todėl atsižvelgiant į naujas 2006 m. priemones nuosavas įnašas siekia 25 %, nors gairėse reikalaujama, kad įnašas siektų ne mažiau kaip 50 % Komisija nurodo, kad Prancūzijos institucijos nesirėmė ypatingomis aplinkybėmis ir ypatingais sunkumais, dėl kurių Komisija sutinka, kad tikrasis nuosavas įnašas būtų mažesnis. Bet kokiu atveju Komisija mano, kad ypatingų aplinkybių, dėl kurių 2004 m. gairėse reikalaujamo nuosavo įnašo dydis būtų pagrįstai sumažintas, šiuo atveju nėra;
- 350) taigi, Komisijos nuomone, atsižvelgiant į gairių nuostatas restruktūrizavimui skirto SNCM nuosavo įnašo nepakanka;

<sup>(152)</sup> 2010 m. gruodžio 7 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Frucona Košica prieš Komisiją*, T-11/07, dar nepaskelbtas Rinkinyje, 244 ir 245 punktai.

<sup>(153)</sup> 2006 m. priemonės apima SNCM privatizavimą.

#### 6.2.2.2. Ilgalaikio finansinio pajėgumo atkūrimas

351) sprendime pradėti procedūrą Komisija buvo pareiškusi abejonių dėl SNCM ilgalaikio finansinio pajėgumo atkūrimo, kilusių visų pirma atsižvelgiant į šias aplinkybes:

— SNCM nenumatė nutraukti visos nuostolingos veiklos;

— sėkmingas restruktūrizavimo plano įgyvendinimas buvo glaudžiai susijęs su įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutarties skyrimu (pagal šią sutartį maršrutais Marselis–Korsika ir Korsika–Marselis paslaugos buvo teikiamos 2007 m. sausio 1 d.–2012 m. gruodžio 31 d.);

— nebuvo įvykdytos prognozės sumažinti laivų įgulos narių skaičių (toks sumažinimas numatytas 2002 m. plane) ir nepasiektas tikslas 10 % padidinti našumą;

— visą darbo dieną dirbančių darbuotojų skaičių neužteko sumažinti 400 ir 2006 m. plane nurodytos su našumu susijusios priemonės buvo nepakankamos, nes nukrypta nuo 2002 m. plano;

352) Prancūzijos institucijos atsakė, kad pasikeitus akcininkams ir įgyvendinus tris privatizavimo plano priemones SNCM savo veiklą galės plėtoti tinkamai, taigi galima užtikrinti, kad kai kurios veiklos dalys nebebūtų nuostolingos;

353) Komisija pažymi, kad 2002 m. restruktūrizavimo plane nurodytų priemonių nebuvo galima įgyvendinti, todėl 2004 ir 2005 m. bendrovės rezultatai labai pablogėjo. Tai, kad 2006 m. apyvarta padidėjo 20 mln. EUR, o kompensacija už viešąsias paslaugas – 9 mln. EUR, veiklos pajamų atkurti nepadėjo, nes degalų kaina ir veiklos išlaidos padidėjo daug daugiau, negu prognozuota. Komisijos ekspertas nustatė, kad dėl kelių įvykių<sup>(154)</sup> perėmėjai verslo planą įgyvendino daug lėčiau, taigi jis padarė išvadą, kad bendri nuostoliai gali būti daug didesni negu iš pradžių numatyti 2007 m. nuostoliai;

354) todėl Komisija mano, kad pateikusios atsakymus Prancūzijos institucijos visų šių abejonių nepanaikino. Iš tikrųjų finansinio pajėgumo atkūrimą rizikinga sieti su 2007–2013 m. įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutarties skyrimu ir trijų privatizavimo plano priemonių, kurių teisėtumas ir suderinamumas su vidaus rinka nepatvirtintas, įgyvendinimu. Kad įmonės ilgalaikio finansinio pajėgumo atkūrimo planas būtų įtikimas, turi būti bent jau nustatytos tikroviškos prielaidos. Tačiau šiuo atveju sėkmingas plano įgyvendinimas pagrįstas beveik vien dviem tariaimais įvykiais, kurie nepriklauso nuo SNCM. Be to, atsižvelgiant į tuometę SNCM finansinę padėtį Komisijai kyla klausimas, ar bendrovė buvo pajėgi finansuoti būtiną tam tikrų savo keltų atnaujinimą. Šį atnaujinimą Prancūzijos institucijos nurodo kaip priemonę, dėl kurios galima pasiekti finansinio pajėgumo atkūrimo tikslus;

355) todėl Komisija mano, kad ilgalaikio finansinio pajėgumo atkūrimo sąlyga, kurios reikalaujama gairėse, neįgyvendinta;

#### 6.2.2.3. Bet kokio pernelyg didelio konkurencijos iškraipymo prevencija (kompensacinės priemonės)

356) panaikintame 2008 m. sprendime nurodytos keturios kompensacinės priemonės:

— patrunuojamosios bendrovės *Corsica Marittima* (2000 m. suteikusios paslaugas 82 000 keleivių), kuri buvo įgaliota teikti paslaugas maršrutais Italija–Korsika ir Korsika–Italija, veiklos nutraukimas, taigi grupės SNCM pasitraukimas iš rinkos, susijusios su maršrutais Italija–Korsika ir Korsika–Italija;

— beveik visišką SNCM atsisakymas teikti paslaugas maršrutais Tulonas–Korsika ir Korsika–Tulonas, t. y. beveik visišką pasitraukimą iš rinkos, kurioje 2002 m. suteikta paslaugų ne mažiau kaip 460 000 keleivių;

<sup>(154)</sup> Žr. M. Stephens ataskaitos „Laivybos bendrovės SNCM restruktūrizavimo tyrimas“ 3 punktą, p. 85: įgaliojimo teikti viešąsias paslaugas sutartis įgyvendinta 2007 m. liepos, o ne sausio mėn.; kilo daug ginčų su CFF.

- bendro siūlomų vietų skaičiaus ir reisų skaičiaus sumažinimas – nuo 2003 m. SNCM šiuos skaičius mažino kasmet, pirmiausia maršrutais Nica–Korsika ir Korsika–Nica;
- keturių laivų pardavimas;
- 357) Komisija nori priminti, kad Prancūzijos institucijos šias priemones pasiūlė atsižvelgdamos į 15,81 mln. pagalbos sumą, atitinkančią 2002 m. suteiktą restruktūrizavimo pagalbą;
- 358) 2012 m. rugsėjo 11 d. sprendimu panaikinus 2008 m. sprendimą, bendra pagalbos suma šiuo metu yra didesnė negu 210 mln. EUR. Komisijos nuomone, jos abejonių negalima panaikinti dėl toliau nurodytų priežasčių;
- 359) aptardama 2002 m. vykdant restruktūrizavimą numatytą keturių laivų pardavimą Komisija pažymi, kad ši pardavimą iš dalies kompensavo tai, kad 2002 m. birželio mėn. įsigytas laivas *Danielle Casanova*, o 2003 m. – mišraus tipo krovininiai laivai *Paglia Orba* ir *Pascal Paoli*;
- 360) dėl bendrovės *Corsica Marittima* veiklos nutraukimo pažymėtina, kad gairių 40 punkte visų pirma nurodyta, jog „[n]urašymai ir nuostolingos veiklos nutraukimas, kas, siekiant atkurti įmonės gyvybingumą, bet kokiu atveju būtų būtina, kompensacinių priemonių įvertinimo tikslais nebus laikomi pajėgumų ar dalyvavimo rinkoje sumažinimu“. Todėl bendrovės *Corsica Marittima*, kuri nuo jos įsteigimo 1990 m. veikė nuostolingai, veiklos nutraukimas negali būti laikomas kompensacine priemone – veikiau tai yra priemonė, padedanti atkurti ilgalaikį finansinį pajėgumą;
- 361) šie argumentai taip pat tinka aptariant paslaugų teikimą maršrutais Korsika–Nica ir Nica–Korsika. Komisija pažymi, kad SNCM priklauso nedidelė rinkos dalis, o bendrovei *Corsica Ferries France* – 70 % rinkos <sup>(155)</sup>. Pagal M. Stephens ataskaitą iš Nicos teikiamų transporto paslaugų paklausa, ypač vasarą, yra didelė. Be to, šiuo maršrutu teikiamos paslaugos taip pat paklausios ir ne vasarą. Tačiau 2004–2007 m. buvo patirta su šiuo maršrutu susijusių einamųjų nuostolių. Todėl ši priemonė negali būti laikoma kompensacine – veikiau tai yra priemonė, padedanti atkurti ilgalaikį finansinį pajėgumą;
- 362) Komisija taip pat pažymi, kad maršrutais Korsika–Tulono uostas ir Tulono uostas–Korsika plukdomų keleivių srautas labai padidėjo: 1999 m. jų buvo mažiau kaip 200 000 per metus, o 2007 m. – beveik 1 mln. <sup>(156)</sup>. Todėl beveik visiškai SNCM atsisakymas teikti paslaugas šiuo maršrutu galėtų būti laikomas kompensacine priemone. Tačiau Komisija pažymi, kad maršrutu Tulonas–Korsika SNCM plukdo mažiausiai keleivių;
- 363) tačiau net jeigu ši priemonė būtų laikoma kompensacine, Komisija mano, kad jos anaipol neužtektų. Iš tikrųjų gairių 40 punkte nurodyta, kad „[p]riemonės turi būti proporcingos pagalbos iškreipiančiam poveikiui <...>“. Kaip jau priminta 341 ir 342 konstatuojamosiose dalyse, Komisija pažymi, kad šias priemones Prancūzijos institucijos pasiūlė atsižvelgdamos į 15,81 mln. pagalbos sumą, atitinkančią 2002 m. suteiktą restruktūrizavimo pagalbą. Taigi bendra pagalbos suma šiuo metu yra apie 218 mln. EUR, todėl Komisija mano, kad pasiūlytų priemonių neužtenka, palyginti su konkurencijos iškraipymu, atsiradusiu suteikus šią pagalbą;
- 364) todėl Komisija pažymi, kad abejonės dėl šių priemonių laikymo kompensacinėmis arba būtinomis finansiniam pajėgumui atkurti nepanaikintos. Bet kokiu atveju pasiūlytų priemonių visiškai neužtenka;
- 365) Prancūzijos institucijos nurodė, kad tuo atveju, jeigu SNCM nutrauktų veiklą, kiltų CFF monopolio rizika. Komisijos nuomone, Prancūzijos institucijos nepateikė pakankamų įrodymų, kad ši rizika kiltų ir būtų didelė. Iš tikrųjų keleivių ir krovinių plukdymas iš žemyninės Prancūzijos į Korsiką ir atgal – tai atvira ir konkurencinga rinka, kurioje gali dalyvauti visi Viduržemio jūros regione veikiantys veiklos vykdytojai. Šiai rinkai taip pat būdinga tai, kad nėra kliūčių į ją patekti. Bet kokiu atveju remtis *Corsica Ferries* padėtimi negalima pateisinant tai, kad ginčijamomis priemonėmis iškraipoma konkurencija;

<sup>(155)</sup> Žr. M. Stephens ataskaitą „Laivybos bendrovės SNCM restruktūrizavimo tyrimas“, p. 96.

<sup>(156)</sup> Žr. 2012 m. vasario 17 d. Konkurencijos institucijos nuomonės Nr. 12-A-05 124 ir 125 dalis.

- 366) atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad pasiūlytos priemonės neatitinka gairių 38–42 punktuose išvardytų kriterijų;

## VII. IŠVADOS

### 7.1. KAPITALO INJEKCIJOS, APIE KURIAŲ PRANCŪZIJOS INSTITUCIJOS PRANEŠĖ 2002 M., IR TRIJŲ NAUJŲ PRIEMONIŲ, KURIAS PRANCŪZIJOS INSTITUCIJOS ĮGYVENDINO 2006 M., NESUDERINAMUMAS IR JŲ SUMOS SUSIGRAŽINIMAS

- 367) 15,81 mln. EUR kapitalo injekcija, apie kurią Prancūzijos institucijos pranešė 2002 m., ir trys naujos priemonės, kurias Prancūzijos institucijos įgyvendino 2006 m., t. y. 100 % SNCM kapitalo pardavimas už neigiamą 158 mln. EUR kainą, kapitalo padidinimas 8,75 mln. EUR, kuri išpareigojo atlikti CGMF, ir SNCM darbuotojams skirtą 38,5 mln. EUR avanso pervedimas į einamąją sąskaitą, yra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Ši pagalba nesuderinama su vidaus rinka;
- 368) Komisija primena, kad taikant Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį bet kokia neteisėta ir su vidaus rinka nesuderinama pagalba turi būti susigrąžinta iš jos gavėjo;
- 369) susigrąžindamos šią pagalbą Prancūzijos institucijos prie pagalbos sumos taip pat turi pridėti susigrąžinamos sumos palūkanas, skaičiuojamas nuo aptariamąsias pagalbos išmokėjimo imonei dienos iki jos faktinio susigrąžinimo dienos<sup>(157)</sup>, kaip nustatyta Komisijos reglamente (EB) Nr. 794/2004<sup>(158)</sup>;

### 7.2. SANAVIMO PAGALBOS NESUDERINAMUMAS IR SUSIGRAŽINIMAS

- 370) kadangi priemonės, apie kurias pranešta kaip apie restruktūrizavimo pagalbą, neatitinka gairėse nurodytų suderinamumo sąlygų, darytina įprasta išvada, kad sanavimo pagalba, kurią Prancūzijos institucijos leido teikti bendrovei SNCM ir dėl kurios priimtas 2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendimas, yra nesuderinama, ir turi būti reikalauti ją susigrąžinti;
- 371) 2002 m. lapkričio 19 d. Prancūzijos institucijos Komisijai perdavė SNCM ir CGMF grynųjų pinigų avanso sutarčių kopiją ir įrodymus, kad CGMF bendrovei SNCM avansą grąžino, atlikusi du mokėjimus: 2002 m. gegužės 13 d. ir birželio 14 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

#### 1 straipsnis

15,81 mln. EUR kapitalo injekcija ir trys naujos priemonės, kurias Prancūzijos institucijos įgyvendino 2006 m., t. y. 75 % SNCM kapitalo pardavimas už neigiamą 158 mln. EUR kainą, kapitalo padidinimas 8,75 mln. EUR, kuri išpareigojo atlikti CGMF, ir SNCM darbuotojams skirtą 38,5 mln. EUR avanso pervedimas į einamąją sąskaitą (Prancūzija šias bendrovei SNCM skirtas priemones įgyvendino pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį), yra neteisėta ir su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba.

#### 2 straipsnis

1. Prancūzija privalo užtikrinti, kad 1 straipsnyje nurodytą pagalbą jos gavėjas grąžintų.
2. Susigrąžintinos sumos mokamos su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo dienos, kurią šios sumos perduotos pagalbos gavėjui, iki faktinio jų susigrąžinimo dienos.
3. Palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir susikaupusių palūkanų pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 271/2008<sup>(159)</sup>, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 794/2004.

<sup>(157)</sup> Žr. Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 2 dalį.

<sup>(158)</sup> 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

<sup>(159)</sup> 2008 m. sausio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 271/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 82, 2008 3 25, p. 1).



*3 straipsnis*

1. 1 straipsnyje nurodyta pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.
2. Prancūzija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

*4 straipsnis*

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Prancūzija Komisijai pateikia šią informaciją:
  - a) bendrą sumą (pagrindinę sumą ir palūkanas), kuri turi būti susigrąžinta iš pagalbos gavėjo;
  - b) išsamų šiam sprendimui įgyvendinti numatytų priemonių, kurių jau imtasi, aprašymą;
  - c) dokumentus, kuriais įrodoma, kad pagalbos gavėjui oficialiai pranešta apie pagalbos grąžinimą.
2. Prancūzija praneša Komisijai apie nacionalinių priemonių, kurių imtasi šiam sprendimui įgyvendinti, taikymo eigą, kol bus visiškai susigrąžinta 1 straipsnyje nurodyta pagalba. Komisijos prašymu ji nedelsdama pateikia visą informaciją apie numatytas priemones, kurių jau imtasi šiam sprendimui įgyvendinti. Ji taip pat pateikia išsamią informaciją apie pagalbos sumas ir palūkanas, kurios iš pagalbos gavėjo jau susigrąžintos.

*5 straipsnis*

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2013 m. lapkričio 20 d.

*Komisijos vardu*  
Joaquín ALMUNIA  
*Pirmininko pavaduotojas*

## PRIEDAS

## INFORMACIJA APIE GAUTAS, SUSIGRAŽINTINAS IR JAU SUSIGRAŽINTAS SUMAS

Gavėjo tapatybė	Bendra pagal schemą gautos pagalbos suma (*)	Bendra susigrąžintinos pagalbos suma (*) (Pagrindinė suma)	Bendra jau grąžinta suma (*)	
			Pagrindinė suma	Palūkanos

(\*) Milijonais (nacionaline valiuta).